

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VIII kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM-10-57-17

Druk nr 1636

Warszawa, 13 czerwca 2017 r.

Pan
Marek Kuchciński
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

- o zmianie ustawy o zasadach realizacji programów w zakresie polityki spójności finansowanych w perspektywie finansowej 2014-2020 oraz niektórych innych ustaw z projektami aktów wykonawczych.

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Jednocześnie uprzejmie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Rozwoju i Finansów.

Z poważaniem

(-) Beata Szydło

U S T A W A

z dnia

o zmianie ustawy o zasadach realizacji programów w zakresie polityki spójności finansowanych w perspektywie finansowej 2014–2020 oraz niektórych innych ustaw¹⁾

Art. 1. W ustawie z dnia 11 lipca 2014 r. o zasadach realizacji programów w zakresie polityki spójności finansowanych w perspektywie finansowej 2014–2020 (Dz. U. z 2016 r. poz. 217, 1579 i 1948) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2:

a) pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) dofinansowanie – współfinansowanie UE lub współfinansowanie krajowe z budżetu państwa, wypłacane na podstawie umowy o dofinansowanie projektu albo decyzji o dofinansowaniu projektu;”

b) po pkt 13 dodaje się pkt 13a w brzmieniu:

„13a) kryteria wyboru projektów – kryteria umożliwiające ocenę projektu opisanego we wniosku o dofinansowanie projektu, jego wybór do dofinansowania i zawarcie umowy o dofinansowanie projektu albo podjęcie decyzji o dofinansowaniu projektu, zgodne z warunkami, o których mowa w art. 125 ust. 3 lit. a rozporządzenia ogólnego, zatwierdzone przez komitet monitorujący;”

c) po pkt 27 dodaje się pkt 27a w brzmieniu:

„27a) warunki formalne – warunki odnoszące się do kompletności, formy oraz terminu złożenia wniosku o dofinansowanie projektu, których weryfikacja odbywa się przez stwierdzenie spełnienia albo niespełnienia danego warunku;”

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego, ustawę z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji, ustawę z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa, ustawę z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych, ustawę z dnia 24 maja 2000 r. o Krajowym Rejestrze Karnym, ustawę z dnia 9 listopada 2000 r. o utworzeniu Polskiej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości, ustawę z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej, ustawę z dnia 6 grudnia 2006 r. o zasadach prowadzenia polityki rozwoju, ustawę z dnia 23 stycznia 2009 r. o wojewodzie i administracji rządowej w województwie, ustawę z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych, ustawę z dnia 30 kwietnia 2010 r. o zasadach finansowania nauki, ustawę z dnia 20 lutego 2015 r. o wspieraniu rozwoju obszarów wiejskich z udziałem środków Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich w ramach Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2014–2020, ustawę z dnia 20 lutego 2015 r. o rozwoju lokalnym z udziałem lokalnej społeczności i ustawę z dnia 22 grudnia 2015 r. o Zintegrowanym Systemie Kwalifikacji.

- 2) użyte w art. 4 ust. 2 pkt 3 i art. 5 ust. 1–3 i 5 w różnym przypadku wyrazy „wytyczne horyzontalne” zastępuje się użytym w odpowiednim przypadku wyrazem „wytyczne”;
- 3) w art. 6 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Podstawę systemu realizacji programu operacyjnego mogą stanowić w szczególności przepisy prawa powszechnie obowiązującego, wytyczne, szczegółowy opis osi priorytetowych programu operacyjnego, opis systemu zarządzania i kontroli oraz instrukcje wykonawcze zawierające procedury działania właściwych instytucji.”;
- 4) uchyla się art. 7;
- 5) art. 8 otrzymuje brzmienie:

„Art. 8. Instytucja zarządzająca:

 - 1) podaje do publicznej wiadomości, w szczególności na swojej stronie internetowej oraz na portalu, szczegółowy opis osi priorytetowych programu operacyjnego oraz jego zmiany, a także termin, od którego szczegółowy opis osi priorytetowych programu operacyjnego lub jego zmiany są stosowane;
 - 2) ogłasza w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski” komunikat o adresie strony internetowej oraz portalu, na których zostaną zamieszczone szczegółowy opis osi priorytetowych programu operacyjnego oraz jego zmiany, a także o terminie, od którego szczegółowy opis osi priorytetowych programu operacyjnego oraz jego zmiany są stosowane – w przypadku krajowego programu operacyjnego albo programu EWT, a w przypadku regionalnego programu operacyjnego – w wojewódzkim dzienniku urzędowym.”;
- 6) w art. 14:
 - a) po ust. 9 dodaje się ust. 9a i 9b w brzmieniu:

„9a. Instytucja zarządzająca regionalnym programem operacyjnym informuje właściwego wojewodę o posiedzeniach komitetu monitorującego.

9b. Na pisemny wniosek wojewody instytucja zarządzająca właściwym regionalnym programem operacyjnym umożliwia wojewodzie albo jego przedstawicielowi udział w pracach komitetu monitorującego w charakterze obserwatora.”;
 - b) ust. 11 otrzymuje brzmienie:

„11. Przepisów ust. 2–9b nie stosuje się do programów EWT.”;

7) po art. 14 dodaje się art. 14a w brzmieniu:

„Art. 14a. 1. Rzecznika Funduszy Europejskich, zwanego dalej „Rzecznikiem”, spośród swoich pracowników:

- 1) powołuje instytucja zarządzająca;
- 2) mogą powołać instytucje uczestniczące w realizacji programów operacyjnych inne niż instytucja zarządzająca.

2. Do zadań Rzecznika powołanego zgodnie z ust. 1 należy w szczególności:

- 1) przyjmowanie zgłoszeń dotyczących uchybień i propozycji usprawnień w zakresie realizacji programu operacyjnego przez właściwą instytucję;
- 2) analizowanie zgłoszeń, o których mowa w pkt 1;
- 3) udzielanie wyjaśnień w zakresie zgłoszeń, o których mowa w pkt 1;
- 4) dokonywanie okresowych przeglądów procedur w ramach programu operacyjnego obowiązujących we właściwej instytucji;
- 5) formułowanie propozycji usprawnień dla właściwej instytucji.

3. Właściwa instytucja zapewnia, że Rzecznik nie będzie realizował zadań, które mogłyby bezpośrednio lub pośrednio wpływać na sposób realizacji przez niego zadań, o których mowa w ust. 2.

4. Rzecznik powołany przez instytucję zarządzającą może żądać od Rzecznika powołanego przez instytucję, o której mowa w ust. 1 pkt 2, informacji w zakresie realizacji zadań, o których mowa w ust. 2.

5. Rzecznik powołany przez instytucję, o której mowa w ust. 1 pkt 2, przekazuje informacje w zakresie realizacji zadań, o których mowa w ust. 2, w sposób i w terminie wskazanym przez Rzecznika powołanego przez instytucję zarządzającą.

6. Rzecznik sporządza każdego roku, do dnia 31 marca, roczny raport ze swojej działalności za poprzedni rok i przedkłada go instytucji zarządzającej. Instytucja zarządzająca zamieszcza zbiorczy roczny raport na swojej stronie internetowej.

7. Przepisów ust. 1–6 nie stosuje się do procedury odwoławczej.

8. Do realizacji zadań przez Rzecznika nie stosuje się przepisów ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2016 r. poz. 23, z późn. zm.²⁾), z wyjątkiem działu VIII, który stosuje się odpowiednio.

9. Przepisów ust. 1–8 nie stosuje się do programów EWT.”;

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2016 r. poz. 868, 996, 1579 i 2138 oraz z 2017 r. poz. 935.

8) w art. 16 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Zadania, o których mowa w ust. 1 pkt 2 i 3, w ramach regionalnego programu operacyjnego może wykonywać wojewoda w zakresie i na warunkach określonych w porozumieniu zawartym z ministrem właściwym do spraw rozwoju regionalnego.”;

9) w art. 22:

a) w ust. 2 w pkt 2 w lit. c:

– tiret pierwsze i drugie otrzymują brzmienie:

„– w ramach jednego programu operacyjnego,

– z kilku różnych funduszy polityki spójności lub instrumentów wsparcia Unii Europejskiej lub z tego samego funduszu polityki spójności w ramach co najmniej dwóch programów operacyjnych, dla których instytucja zarządzająca została ustanowiona na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,”

– w tiret drugim średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się tiret trzecie w brzmieniu:

„– w ramach programu operacyjnego i Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2014–2020 lub Programu Operacyjnego „Rybnactwo i Morze;”

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Kontrole, o których mowa w ust. 1 pkt 1, mogą także przybrać formę weryfikacji dokumentów w zakresie prawidłowości przeprowadzenia właściwych procedur dotyczących udzielania zamówień lub udzielania pomocy publicznej. Kontrole te mogą być prowadzone przed dniem otrzymania przez wnioskodawcę informacji o wyborze projektu do dofinansowania.”

c) ust. 9 otrzymuje brzmienie:

„9. Do kontroli, o których mowa w ust. 2 pkt 2 lit. a i c i pkt 3, oraz do kontroli przeprowadzanych w trakcie procedury oceny wniosku o dofinansowanie projektu, prowadzonych w formie, o której mowa w ust. 4, nie stosuje się przepisów art. 25, z zastrzeżeniem art. 24 ust. 10.”;

10) w art. 23:

a) w ust. 1 dodaje się zdanie drugie w brzmieniu:

„Wnioskodawca jest obowiązany poddać się kontroli w zakresie, o którym mowa w art. 22 ust. 3 i 4.”

b) w ust. 8 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:

„Ogłędziny przeprowadza się w obecności beneficjenta lub osoby reprezentującej beneficjenta.”;

11) w art. 24 po ust. 12 dodaje się ust. 12a w brzmieniu:

„12a. W przypadku stwierdzenia przez instytucję zarządzającą wystąpienia okoliczności, o których mowa w ust. 11 pkt 1, instytucja ta wszczyna kontrolę, o której mowa w art. 22 ust. 2 pkt 1.”;

12) art. 29 otrzymuje brzmienie:

„Art. 29. 1. Środki finansowe, po wykonaniu zobowiązań wynikających z umowy o dofinansowanie projektu lub decyzji o dofinansowaniu projektu, przypisane do wkładu finansowego z programu operacyjnego, oraz odsetki i inne przychody oraz zyski powstałe na skutek obrotu tymi środkami podlegają zwrotowi na rachunek wskazany przez właściwą instytucję, a następnie są ponownie wykorzystywane:

- 1) w okresie kwalifikowalności – na realizację celów oraz zgodnie z warunkami określonymi w art. 44 ust. 1 rozporządzenia ogólnego;
- 2) w okresie co najmniej 8 lat po okresie kwalifikowalności – na realizację celów określonych zgodnie z art. 45 rozporządzenia ogólnego;
- 3) w okresie następującym po okresie, o którym mowa w pkt 2 – w formie wsparcia finansowego niestanowiącego dotacji, podlegającego całkowitemu albo częściowemu zwrotowi, przyznawanego w szczególności w formie pożyczek, gwarancji lub poręczeń, na realizację celów wynikających z programów rozwoju, o których mowa w ustawie z dnia 6 grudnia 2006 r. o zasadach prowadzenia polityki rozwoju.

2. Dysponentem środków finansowych, o których mowa w ust. 1, jest:

- 1) minister właściwy do spraw rozwoju regionalnego – w odniesieniu do środków pochodzących z krajowego programu operacyjnego;
- 2) zarząd województwa – w odniesieniu do środków pochodzących z regionalnego programu operacyjnego.

3. Środki finansowe, o których mowa w ust. 1, nie stanowią dochodu dysponenta ani podmiotów, którym mogą być przekazywane w celu ponownego wykorzystania zgodnie z ust. 1.

4. Środki finansowe, o których mowa w ust. 1, są wydatkowane i rozliczane przez podmioty, którym środki te mogą być przekazywane w celu ponownego wykorzystania

zgodnie z ust. 1, na warunkach określonych w umowach lub porozumieniach zawieranych przez dysponenta z tymi podmiotami.

5. Umowy lub porozumienia, o których mowa w ust. 4, zawierają w szczególności postanowienia dotyczące:

- 1) celów, na jakie zostaną przeznaczone środki finansowe, o których mowa w ust. 1;
- 2) okresu realizacji umowy lub porozumienia;
- 3) mechanizmów zapewniających efektywność wykorzystania środków finansowych, o których mowa w ust. 1, oraz ich wycofania;
- 4) kosztów i opłat za zarządzanie środkami finansowymi, o których mowa w ust. 1;
- 5) obowiązków sprawozdawczych wobec dysponenta w zakresie wskazanym w art. 37a ust. 2 ustawy z dnia 6 grudnia 2006 r. o zasadach prowadzenia polityki rozwoju.

6. W celu ponownego wykorzystania środków finansowych, o których mowa w ust. 1, dysponent otwiera w Banku Gospodarstwa Krajowego rachunek do obsługi tych środków.

7. Obsługa finansowa rachunku, o którym mowa w ust. 6, jest prowadzona przez Bank Gospodarstwa Krajowego zgodnie z umową zawartą między dysponentem a Bankiem Gospodarstwa Krajowego.

8. Środki finansowe zgromadzone na rachunku, o którym mowa w ust. 6, są uruchamiane przez Bank Gospodarstwa Krajowego na wniosek dysponenta w celu ich ponownego wykorzystania zgodnie z ust. 1.”;

13) po rozdziale 10 dodaje się rozdział 10a w brzmieniu:

„Rozdział 10a

Pomoc zwrotna

Art. 29a. 1. Środki finansowe stanowiące pomoc zwrotną, o której mowa w rozporządzeniu ogólnym, po wykonaniu zobowiązań wynikających z umowy o dofinansowanie projektu lub decyzji o dofinansowaniu projektu podlegają zwrotowi na rachunek właściwej instytucji wraz z odsetkami i innymi przychodami oraz zyskami powstałymi na skutek obrotu tymi środkami.

2. Dysponentem środków finansowych, o których mowa w ust. 1, jest:

- 1) minister właściwy do spraw rozwoju regionalnego – w odniesieniu do środków pochodzących z krajowego programu operacyjnego;

2) zarząd województwa – w odniesieniu do środków pochodzących z regionalnego programu operacyjnego.

3. Środki finansowe, o których mowa w ust. 1, są ponownie wykorzystywane zgodnie z art. 66 akapit drugi rozporządzenia ogólnego w formie wsparcia finansowego niestanowiącego dotacji, podlegającego całkowitemu albo częściowemu zwrotowi, przyznawanego w szczególności w formie pożyczek, gwarancji lub poręczeń przez:

- 1) dysponenta;
- 2) podmiot pełniący funkcję właściwej instytucji;
- 3) inny podmiot.

4. Środki finansowe, o których mowa w ust. 1, nie stanowią dochodu dysponenta, podmiotu pełniącego funkcję właściwej instytucji ani podmiotów, którym mogą być przekazywane w celu ponownego wykorzystania zgodnie z ust. 3.

5. Środki finansowe, o których mowa w ust. 1, w przypadkach, o których mowa w ust. 3 pkt 2 i 3, są wydatkowane i rozliczane na warunkach określonych w umowach lub porozumieniach zawieranych przez dysponenta odpowiednio z podmiotem pełniącym funkcję właściwej instytucji lub z innym podmiotem, o którym mowa w ust. 3 pkt 3.

6. Umowy lub porozumienia, o których mowa w ust. 5, zawierają w szczególności postanowienia dotyczące:

- 1) celów, na jakie zostaną przeznaczone środki finansowe, o których mowa w ust. 1;
- 2) okresu realizacji umowy lub porozumienia;
- 3) mechanizmów zapewniających efektywność wykorzystania środków finansowych, o których mowa w ust. 1, oraz ich wycofania;
- 4) kosztów i opłat za zarządzanie środkami finansowymi, o których mowa w ust. 1, a także obowiązków sprawozdawczych wobec dysponenta w zakresie określonym w art. 37a ust. 2 ustawy z dnia 6 grudnia 2006 r. o zasadach prowadzenia polityki rozwoju.

7. W celu ponownego wykorzystania środków finansowych, o których mowa w ust. 1, w przypadkach określonych w ust. 3 pkt 1 i 3, dysponent otwiera w Banku Gospodarstwa Krajowego rachunek do obsługi tych środków.

8. W celu ponownego wykorzystania środków finansowych, o których mowa w ust. 1, w przypadku określonym w ust. 3 pkt 2, środki te są przechowywane na oddzielnym rachunku podmiotu pełniącego funkcję właściwej instytucji albo wydzielone za pomocą kodów księgowych.

9. Obsługa finansowa rachunku, o którym mowa w ust. 7, jest prowadzona przez Bank Gospodarstwa Krajowego zgodnie z umową zawartą między dysponentem a Bankiem Gospodarstwa Krajowego.

10. Środki finansowe zgromadzone na rachunku, o którym mowa w ust. 7, są uruchamiane przez Bank Gospodarstwa Krajowego na wniosek dysponenta w celu ich ponownego wykorzystania zgodnie z ust. 3.”;

14) w art. 30 w ust. 8 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) wstępną listę projektów wybieranych w trybie pozakonkursowym wraz z informacją na temat sposobu ich wskazania oraz powiązania z innymi projektami, w tym projektami wybieranymi w trybie pozakonkursowym pozytywnie zaopiniowanymi przez właściwą instytucję zarządzającą krajowym programem operacyjnym;”;

15) w art. 33:

a) w ust. 2 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Podmiot, o którym mowa w art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. – Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2015 r. poz. 2164, z późn. zm.³⁾), inicjujący projekt partnerski dokonuje wyboru partnerów spośród podmiotów innych niż wymienione w art. 3 ust. 1 pkt 1–3a tej ustawy, z zachowaniem zasady przejrzystości i równego traktowania, i jest obowiązany w szczególności do:”

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Wybór partnerów jest dokonywany przed złożeniem wniosku o dofinansowanie.”

c) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. W przypadkach uzasadnionych koniecznością zapewnienia prawidłowej i terminowej realizacji projektu, za zgodą właściwej instytucji może nastąpić zmiana partnera. Do zmiany partnera przepis ust. 2 stosuje się odpowiednio.”

d) po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:

„4a. Podmiot, o którym mowa w art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. – Prawo zamówień publicznych, niebędący podmiotem inicjującym projekt partnerski, po przystąpieniu do realizacji projektu partnerskiego podaje do publicznej wiadomości w Biuletynie Informacji Publicznej informację o rozpoczęciu realizacji

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2016 r. poz. 831, 996, 1020, 1250, 1265, 1579, 1920 i 2260 oraz z 2017 r. poz. 933.

projektu wraz z uzasadnieniem przyczyn przystąpienia do jego realizacji oraz wskazaniem partnera wiodącego w projekcie.”,

e) uchyla się ust. 6,

f) ust. 8 otrzymuje brzmienie:

„8. Przepisów ust. 1–5 i 7 nie stosuje się do projektu hybrydowego, o którym mowa w art. 34 ust. 1, oraz w przypadku, gdy odrębne przepisy przewidują inny sposób określania podmiotów wspólnie realizujących projekt.”;

16) w art. 37:

a) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Właściwa instytucja może wymagać złożenia przez wnioskodawcę oświadczeń:

1) przeprowadzając wybór projektów do dofinansowania lub

2) przed zawarciem umowy o dofinansowanie projektu lub przed podjęciem decyzji o dofinansowaniu projektu.”,

b) po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:

„4a. Oświadczenia są składane pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań, z zastrzeżeniem oświadczenia, o którym mowa w art. 41 ust. 2 pkt 7c. Oświadczenia zawierają klauzulę następującej treści: „Jestem świadoma/–y odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywych oświadczeń”. Klauzula ta zastępuje pouczenie właściwej instytucji o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań.”,

c) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Dokumenty i informacje przedstawiane przez wnioskodawców nie podlegają udostępnieniu przez właściwą instytucję w trybie przepisów ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. z 2016 r. poz. 1764 oraz z 2017 r. poz. 933).”,

d) dodaje się ust. 7 w brzmieniu:

„7. Dokumenty i informacje wytworzone lub przygotowane przez właściwe instytucje w związku z oceną dokumentów i informacji przedstawianych przez wnioskodawców, do czasu rozstrzygnięcia konkursu albo zamieszczenia informacji, o której mowa w art. 48 ust. 6, nie podlegają udostępnieniu w trybie przepisów ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej.”;

- 17) w art. 38:
- a) w ust. 1 dodaje się pkt 3 w brzmieniu:
„3) o którym mowa w art. 39, art. 47, art. 54, art. 60a oraz art. 61 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. – Prawo zamówień publicznych.”,
 - b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:
„1a. Wybór określonego trybu należy do właściwej instytucji.”,
 - c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:
„4. W trybie, o którym mowa w art. 39, art. 47, art. 54, art. 60a oraz art. 61 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. – Prawo zamówień publicznych, mogą być wybierane wyłącznie projekty realizowane w ramach instrumentów finansowych, o których mowa w art. 28 ust. 1.”,
 - d) dodaje się ust. 5 w brzmieniu:
„5. Projekty realizowane w ramach instrumentów finansowych, o których mowa w art. 28 ust. 1, mogą być wybierane wyłącznie w trybie, o którym mowa w ust. 1 pkt 2 albo w art. 39, art. 47, art. 54, art. 60a oraz art. 61 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. – Prawo zamówień publicznych.”;
- 18) w art. 39 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:
„3. Konkurs może być podzielony na rundy. Runda konkursu obejmuje nabór projektów, ocenę spełniania kryteriów wyboru projektów i rozstrzygnięcie właściwej instytucji w zakresie wyboru projektów do dofinansowania.”;
- 19) w art. 40 w ust. 2 w pkt 6 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 7 w brzmieniu:
„7) informację, czy konkurs jest podzielony na rundy.”;
- 20) w art. 41 w ust. 2:
- a) pkt 3 i 4 otrzymują brzmienie:
 - „3) formę konkursu, w tym wskazuje, czy konkurs jest podzielony na rundy;
 - 4) termin, miejsce i formę składania wniosków o dofinansowanie projektu i sposób uzupełniania w nich braków w zakresie warunków formalnych oraz poprawiania w nich oczywistych omyłek;”,
 - b) pkt 6 otrzymuje brzmienie:
„6) wzór umowy o dofinansowanie projektu lub decyzji o dofinansowaniu projektu;”,

- c) po pkt 6 dodaje się pkt 6a w brzmieniu:
„6a) czynności, które powinny zostać dokonane przed zawarciem umowy o dofinansowanie projektu albo podjęciem decyzji o dofinansowaniu projektu, oraz wymagane dokumenty i terminy ich przedłożenia właściwej instytucji;”
 - d) po pkt 7 dodaje się pkt 7a–7c w brzmieniu:
 - „7a) zakres, w jakim jest możliwe uzupełnianie lub poprawianie projektu w części dotyczącej spełniania przez projekt kryteriów wyboru projektów w trakcie jego oceny;
 - 7b) formę i sposób komunikacji między wnioskodawcą a właściwą instytucją, w tym wzywania wnioskodawcy do uzupełniania lub poprawiania projektu w trakcie jego oceny w części dotyczącej spełniania przez projekt kryteriów wyboru projektów, a także informację o skutkach niezachowania wskazanej formy komunikacji;
 - 7c) formę złożenia przez wnioskodawcę oświadczenia dotyczącego świadomości skutków niezachowania wskazanej formy komunikacji;”
 - e) pkt 8 otrzymuje brzmienie:
„8) kwotę przeznaczoną na dofinansowanie projektów w konkursie wraz z informacją co do możliwości jej zwiększenia;”
 - f) pkt 10 otrzymuje brzmienie:
„10) środki odwoławcze przysługujące wnioskodawcy oraz instytucje właściwe do ich rozpatrzenia;”
 - g) w pkt 12 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 13 w brzmieniu:
„13) wskazanie co do możliwości skrócenia terminu składania wniosków o dofinansowanie projektu.”;
- 21) art. 43–46 otrzymują brzmienie:
- „Art. 43. 1. W razie stwierdzenia we wniosku o dofinansowanie projektu braków w zakresie warunków formalnych właściwa instytucja wzywa wnioskodawcę do uzupełnienia wniosku w wyznaczonym terminie, nie krótszym niż 7 dni i nie dłuższym niż 21 dni, pod rygorem pozostawienia wniosku bez rozpatrzenia.
2. W razie stwierdzenia we wniosku o dofinansowanie projektu oczywistej omyłki właściwa instytucja poprawia tę omyłkę z urzędu, informując o tym wnioskodawcę, albo wzywa wnioskodawcę do poprawienia oczywistej omyłki w wyznaczonym terminie, nie

krótszym niż 7 dni i nie dłuższym niż 21 dni, pod rygorem pozostawienia wniosku bez rozpatrzenia.

3. Terminy określone w wezwaniu, o których mowa w ust. 1 lub 2:

- 1) w przypadku wezwania przekazanego drogą elektroniczną – liczy się od dnia następującego po dniu wysłania wezwania;
- 2) w przypadku wezwania przekazanego na piśmie – liczy się od dnia doręczenia wezwania.

4. W przypadku wezwania przekazanego na piśmie do doręczenia wezwania stosuje się przepisy działu I rozdziału 8 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego.

5. W razie złożenia wniosku o dofinansowanie projektu po terminie wskazanym w ogłoszeniu o konkursie wniosek pozostawia się bez rozpatrzenia.

Art. 44. 1. Oceny spełnienia kryteriów wyboru projektów przez projekty uczestniczące w konkursie dokonuje komisja oceny projektów.

2. Właściwa instytucja powołuje komisję oceny projektów oraz określa regulamin jej pracy.

3. W skład komisji oceny projektów:

- 1) wchodzi pracownicy właściwej instytucji;
- 2) mogą wchodzić:
 - a) eksperci, o których mowa w art. 68a ust. 1 pkt 1,
 - b) pracownicy tymczasowi, o których mowa w art. 2 pkt 2 ustawy z dnia 9 lipca 2003 r. o zatrudnianiu pracowników tymczasowych (Dz. U. z 2016 r. poz. 360 oraz z 2017 r. poz. 658 i 962), wykonujący pracę tymczasową na rzecz i pod kierownictwem właściwej instytucji.

4. W przypadku pracowników, o których mowa w ust. 3 pkt 1 i pkt 2 lit. b, w skład komisji oceny projektów mogą wchodzić wyłącznie ci pracownicy, którzy mają wiedzę, umiejętności, doświadczenie lub wymagane uprawnienia w dziedzinie objętej programem operacyjnym, w ramach której jest dokonywany wybór projektu.

5. Właściwa instytucja informuje wojewodę o powołaniu komisji oceny projektów w ramach regionalnego programu operacyjnego.

6. Właściwa instytucja, na pisemny wniosek wojewody, umożliwia wojewodzie albo jego przedstawicielowi udział w pracach komisji oceny projektów w ramach regionalnego programu operacyjnego w charakterze obserwatora.

7. Właściwa instytucja sprawuje nadzór nad komisją oceny projektów w zakresie zgodności konkursu z przepisami ustawy i regulaminem.

Art. 45. 1. Ocena spełnienia kryteriów wyboru projektów może być podzielona na etapy.

2. Po każdym etapie oceny właściwa instytucja zamieszcza na swojej stronie internetowej listę projektów zakwalifikowanych do kolejnego etapu albo listę, o której mowa w art. 46 ust. 3.

3. W trakcie oceny spełnienia kryteriów wyboru projektów, na wezwanie właściwej instytucji, jest możliwe uzupełnianie lub poprawianie projektu przez wnioskodawcę w części dotyczącej spełniania kryteriów wyboru projektów w zakresie określonym w regulaminie konkursu, jeżeli zostało to przewidziane w danym kryterium. Uzupełnienia lub poprawienia projektu może dokonać, za zgodą wnioskodawcy, komisja oceny projektów. Właściwa instytucja w trakcie uzupełniania lub poprawiania projektu zapewnia równe traktowanie wnioskodawców.

4. Właściwa instytucja przekazuje niezwłocznie wnioskodawcy pisemną informację o zakończeniu oceny jego projektu i jej wyniku wraz z uzasadnieniem tej oceny i podaniem liczby punktów otrzymanych przez projekt lub informacji o spełnieniu albo niespełnieniu kryteriów wyboru projektów. Do doręczenia informacji o zakończeniu oceny jego projektu i jej wyniku stosuje się przepisy działu I rozdziału 8 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego.

5. Jeżeli projekt otrzymał negatywną ocenę, o której mowa w art. 53 ust. 2, informacja, o której mowa w ust. 4, zawiera pouczenie o możliwości wniesienia protestu na zasadach i w trybie, o których mowa w art. 53 i art. 54, określające:

- 1) termin do wniesienia protestu;
- 2) instytucję, do której należy wnieść protest;
- 3) wymogi formalne protestu, o których mowa w art. 54 ust. 2.

6. Komisja oceny projektów przygotowuje listę ocenionych projektów zawierającą przyznane oceny, wskazując projekty, o których mowa w art. 39 ust. 2.

7. Po zakończeniu oceny wszystkich projektów komisja oceny projektów sporządza protokół zawierający informacje o przebiegu i wynikach oceny.

Art. 46. 1. Właściwa instytucja rozstrzyga konkurs albo rundę konkursu, zatwierdzając listę, o której mowa w art. 45 ust. 6.

2. Po rozstrzygnięciu konkursu albo rundy konkursu właściwa instytucja może zwiększyć kwotę przeznaczoną na dofinansowanie projektów w konkursie albo w rundzie konkursu.

3. Po rozstrzygnięciu konkursu albo rundy konkursu właściwa instytucja zamieszcza na swojej stronie internetowej oraz na portalu listę projektów wybranych do dofinansowania wyłącznie na podstawie spełnienia kryteriów wyboru projektów albo listę projektów, które uzyskały wymaganą liczbę punktów, z wyróżnieniem projektów wybranych do dofinansowania.

4. Po rozstrzygnięciu konkursu albo rundy konkursu właściwa instytucja zamieszcza na swojej stronie internetowej informację o składzie komisji oceny projektów.”;

22) w art. 48:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Wezwanie, o którym mowa w ust. 1, może dotyczyć wyłącznie projektów wcześniej zidentyfikowanych zgodnie z ust. 3 i 4 oraz projektów pomocy technicznej.”,

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Instytucja zarządzająca zamieszcza w szczegółowym opisie osi priorytetowych programu operacyjnego informację o zidentyfikowanym projekcie oraz o podmiocie, który będzie jego wnioskodawcą.”,

c) po ust. 4 dodaje się ust. 4a i 4b w brzmieniu:

„4a. Wezwanie, o którym mowa w ust. 1, zawiera w szczególności wskazanie:

- 1) nazwy i adresu właściwej instytucji;
- 2) miejsca i formy złożenia wniosku o dofinansowanie projektu i sposobu uzupełniania w nim braków w zakresie warunków formalnych oraz poprawiania w nim oczywistych omyłek;
- 3) czynności, które powinny zostać dokonane przed zawarciem umowy o dofinansowanie projektu albo podjęciem decyzji o dofinansowaniu projektu, oraz wymagane dokumenty i terminy ich przedłożenia właściwej instytucji;
- 4) formy i sposobu komunikacji między wnioskodawcą a właściwą instytucją, w tym wzywania wnioskodawcy do uzupełniania lub poprawiania projektu w trakcie jego oceny w części dotyczącej spełniania przez projekt kryteriów wyboru projektów, a także informacji o skutkach niezachowania wskazanej formy komunikacji;

5) formy złożenia przez wnioskodawcę oświadczenia o świadomości skutków niezachowania wskazanej formy komunikacji.

4b. Do uzupełniania braków w zakresie warunków formalnych i poprawiania oczywistych omyłek we wniosku o dofinansowanie projektu przepisy art. 43 stosuje się odpowiednio.”;

23) uchyla się art. 49;

24) art. 50 otrzymuje brzmienie:

„Art. 50. Do postępowania w zakresie ubiegania się o dofinansowanie oraz udzielania dofinansowania na podstawie ustawy nie stosuje się przepisów ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego, z wyjątkiem przepisów dotyczących wyłączenia pracowników organu i sposobu obliczania terminów, chyba że ustawa stanowi inaczej.”;

25) po art. 50 dodaje się art. 50a w brzmieniu:

„Art. 50a. W toku postępowania w zakresie ubiegania się o dofinansowanie, w tym w toku procedury odwoławczej, oraz udzielania dofinansowania właściwa instytucja nie może żądać zaświadczeń oraz dokumentów na potwierdzenie faktów lub stanu prawnego, jeżeli:

- 1) są one znane instytucji z urzędu;
- 2) są możliwe do ustalenia przez instytucję na podstawie:
 - a) posiadanych przez nią ewidencji, rejestrów lub innych danych,
 - b) rejestrów publicznych posiadanych przez inne podmioty publiczne, do których instytucja ma dostęp w drodze elektronicznej na zasadach określonych w przepisach o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne,
 - c) wymiany informacji z innym podmiotem publicznym na zasadach określonych w przepisach o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne,
 - d) przedstawionych przez wnioskodawcę do wglądu dokumentów urzędowych.”;

26) art. 51 otrzymuje brzmienie:

„Art. 51. Przepisów niniejszego rozdziału nie stosuje się do programów EWT, z wyłączeniem art. 37 ust. 6 i 7.”;

27) w art. 52 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Umowa o dofinansowanie projektu może zostać zawarta, a decyzja o dofinansowaniu projektu może zostać podjęta, jeżeli projekt spełnia wszystkie kryteria wyboru projektów, na których podstawie został wybrany do dofinansowania, oraz zostały dokonane czynności i złożone dokumenty wskazane w regulaminie konkursu albo w wezwaniu, o których mowa odpowiednio w art. 41 ust. 2 pkt 6a albo w art. 48 ust. 4a pkt 3.”;

28) po art. 52 dodaje się art. 52a w brzmieniu:

„Art. 52a. Umowa o dofinansowanie projektu albo decyzja o dofinansowaniu projektu może zostać zmieniona, w przypadku gdy zmiany nie wpływają na spełnianie kryteriów wyboru projektu w sposób, który skutkowałby negatywną oceną tego projektu.”;

29) w art. 53 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W przypadku gdy kwota przeznaczona na dofinansowanie projektów w konkursie albo w ramach rundy konkursu nie wystarcza na wybranie projektu do dofinansowania, okoliczność ta nie może stanowić wyłącznej przesłanki wniesienia protestu.”;

30) w art. 54:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Wnioskodawca może wnieść protest w terminie 14 dni od dnia doręczenia informacji, o której mowa w art. 45 ust. 4.”;

b) w ust. 3 dodaje się zdanie drugie w brzmieniu:

„W przypadku pozostawienia protestu bez rozpatrzenia wnioskodawca może wnieść skargę do sądu administracyjnego na zasadach określonych w art. 61.”;

c) w ust. 5 dodaje się zdanie drugie w brzmieniu:

„Bieg terminu ulega zawieszeniu na czas uzupełnienia lub poprawienia protestu, o którym mowa w ust. 3.”;

d) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Na prawo wnioskodawcy do wniesienia protestu nie wpływa negatywnie błędne pouczenie lub brak pouczenia, o którym mowa w art. 45 ust. 5.”;

31) po art. 54 dodaje się art. 54a w brzmieniu:

„Art. 54a. 1. Wnioskodawca może wycofać protest do czasu zakończenia rozpatrzenia protestu przez właściwą instytucję, o której mowa w art. 55.

2. Wycofanie protestu następuje przez złożenie pisemnego oświadczenia o wycofaniu protestu do instytucji, o której mowa w art. 39 ust. 1.

3. W przypadku wycofania protestu przez wnioskodawcę właściwa instytucja, o której mowa w art. 39 ust. 1:

- 1) pozostawia protest bez rozpatrzenia, informując o tym wnioskodawcę w formie pisemnej;
- 2) przekazuje oświadczenie o wycofaniu protestu do właściwej instytucji, o której mowa w art. 55, jeżeli skierowała protest do tej instytucji.

4. W przypadku, o którym mowa w ust. 3 pkt 2, właściwa instytucja, o której mowa w art. 55, pozostawia protest bez rozpatrzenia, informując o tym wnioskodawcę w formie pisemnej.

5. W przypadku wycofania protestu ponowne jego wniesienie jest niedopuszczalne.

6. W przypadku wycofania protestu wnioskodawca nie może wnieść skargi do sądu administracyjnego.”;

32) w art. 56:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Protest jest wnoszony za pośrednictwem instytucji, o której mowa w art. 39 ust. 1, zgodnie z pouczeniem, o którym mowa w art. 45 ust. 5.”,

b) w ust. 2 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Instytucja, o której mowa w art. 39 ust. 1, w terminie 14 dni od dnia otrzymania protestu weryfikuje wyniki dokonanej przez siebie oceny projektu w zakresie kryteriów i zarzutów, o których mowa w art. 54 ust. 2 pkt 4 i 5, i”;

c) w ust. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) dokonuje zmiany podjętego rozstrzygnięcia, co skutkuje odpowiednio skierowaniem projektu do właściwego etapu oceny, albo dokonuje aktualizacji listy, o której mowa w art. 46 ust. 3, informując o tym wnioskodawcę, albo”;

d) w ust. 3 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:

„W takim przypadku protest jest wnoszony bezpośrednio do tej instytucji zgodnie z pouczeniem, o którym mowa w art. 45 ust. 5.”;

33) w art. 57:

a) zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Właściwa instytucja, o której mowa w art. 55, rozpatruje protest, weryfikując prawidłowość oceny projektu w zakresie kryteriów i zarzutów, o których mowa

w art. 54 ust. 2 pkt 4 i 5, w terminie nie dłuższym niż 21 dni, licząc od dnia jego otrzymania.”,

b) zdanie trzecie otrzymuje brzmienie:

„Termin rozpatrzenia protestu nie może przekroczyć łącznie 45 dni od dnia jego otrzymania.”;

34) w art. 58:

a) w ust. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) odpowiednio skierować projekt do właściwego etapu oceny albo dokonać aktualizacji listy, o której mowa w art. 46 ust. 3, informując o tym wnioskodawcę, albo”,

b) w ust. 4 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) w przypadku pozytywnej ponownej oceny projektu kieruje projekt do właściwego etapu oceny albo dokonuje aktualizacji listy, o której mowa w art. 46 ust. 3;”;

35) w art. 59 w ust. 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Protest pozostawia się bez rozpatrzenia, jeżeli mimo prawidłowego pouczenia, o którym mowa w art. 45 ust. 5, został wniesiony:”;

36) w art. 61:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W przypadku nieuwzględnienia protestu, negatywnej ponownej oceny projektu lub pozostawienia protestu bez rozpatrzenia, w tym w przypadkach, o których mowa w art. 54 ust. 3 oraz art. 66 ust. 2 pkt 1, wnioskodawca może wnieść skargę do sądu administracyjnego zgodnie z art. 3 § 3 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2016 r. poz. 718, z późn. zm.⁴⁾).”;

b) w ust. 3 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) informację o wynikach oceny projektu, o której mowa w art. 45 ust. 4,”;;

37) art. 63 otrzymuje brzmienie:

„Art. 63. Na prawo wnioskodawcy do wniesienia skargi do sądu administracyjnego nie wpływa negatywnie błędne pouczenie lub brak pouczenia, o którym mowa w art. 45 ust. 5, art. 58 ust. 1 pkt 2 albo ust. 4 pkt 2, art. 59 ust. 2 albo art. 66 ust. 2 pkt 1.”;

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2016 r. poz. 846, 996, 1948, 2103 i 2261 oraz z 2017 r. poz. 935.

38) w art. 66 w ust. 2 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„W przypadku gdy na jakimkolwiek etapie postępowania w zakresie procedury odwoławczej zostanie wyczerpana kwota przeznaczona na dofinansowanie projektów w ramach działania, a w przypadku gdy w działaniu występują poddziałania – w ramach poddziałania:”;

39) po rozdziale 15 dodaje się rozdział 15a w brzmieniu:

„Rozdział 15a

Eksperci

Art. 68a. 1. Właściwa instytucja może wyznaczyć ekspertów do:

- 1) udziału w wyborze projektów do dofinansowania;
- 2) wykonywania zadań związanych z realizacją praw i obowiązków właściwej instytucji wynikających z umowy o dofinansowanie projektu albo decyzji o dofinansowaniu projektu.

2. Właściwa instytucja określa rolę eksperta w wyborze projektów do dofinansowania lub w wykonywaniu zadań związanych z realizacją praw i obowiązków właściwej instytucji wynikających z umowy o dofinansowanie projektu albo decyzji o dofinansowaniu projektu.

3. Właściwa instytucja wyznacza eksperta spośród kandydatów na ekspertów, którzy:

- 1) korzystają z pełni praw publicznych;
- 2) mają pełną zdolność do czynności prawnych;
- 3) nie zostali skazani prawomocnym wyrokiem za przestępstwo umyślne lub za umyślne przestępstwo skarbowe;
- 4) mają wiedzę, umiejętności, doświadczenie lub wymagane uprawnienia w dziedzinie objętej programem operacyjnym stosownie do roli, o której mowa w ust. 2.

4. Kandydat na eksperta składa oświadczenie o spełnianiu przesłanek, o których mowa w ust. 3. Oświadczenie jest składane pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań, o czym należy składającego pouczyć przed złożeniem oświadczenia.

5. Kandydat na eksperta informuje niezwłocznie właściwą instytucję o wszelkich okolicznościach, które powodują zaprzestanie spełniania przesłanek, o których mowa w ust. 3.

6. Właściwa instytucja zawiera z kandydatem na eksperta umowę określającą w szczególności jego rolę, o której mowa w ust. 2, warunki oceny wykonywanych przez niego obowiązków, w tym warunki oceny negatywnej, oraz inne niż określone w ustawie przesłanki powodujące wykreślenie go z wykazu, o którym mowa w ust. 11.

7. Kandydat na eksperta, który brał udział w ocenie projektu, nie może realizować zadań, o których mowa w ust. 1 pkt 2, w odniesieniu do tego projektu.

8. Do eksperta stosuje się odpowiednio przepisy art. 24 § 1 i 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego.

9. Ekspert składa właściwej instytucji oświadczenie, że nie zachodzi żadna z okoliczności powodujących wyłączenie go z możliwości realizacji obowiązków, o których mowa w ust. 1, ustalonych na podstawie ust. 7 i 8. Oświadczenie jest składane pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań, o czym należy pouczyć składającego przed złożeniem oświadczenia.

10. Jeżeli zostanie uprawdopodobnione istnienie innych okoliczności niż ustalone na podstawie ust. 7 i 8, które mogą wywołać wątpliwości co do bezstronności eksperta, właściwa instytucja wyłącza eksperta z udziału w wyborze projektów albo je ujawnia.

11. Właściwa instytucja prowadzi wykaz kandydatów na ekspertów, który jest zamieszczany na jej stronie internetowej.

12. Właściwa instytucja wpisuje kandydata na eksperta do wykazu, o którym mowa w ust. 11. Wykaz ten zawiera:

- 1) imię i nazwisko kandydata na eksperta;
- 2) adres poczty elektronicznej kandydata na eksperta;
- 3) wskazanie dziedziny objętej danym programem operacyjnym, w której kandydat na eksperta ma wiedzę, umiejętności, doświadczenie lub wymagane uprawnienia.

13. Wykreślenie z wykazu, o którym mowa w ust. 11, następuje w przypadku:

- 1) zaprzestania spełniania przesłanek, o których mowa w ust. 3 pkt 1–3;
- 2) utraty wymaganych uprawnień w dziedzinie objętej programem operacyjnym, stosownie do roli, o której mowa w ust. 2;
- 3) wystąpienia przesłanek powodujących wykreślenie z wykazu określonych w umowie, o której mowa w ust. 6;
- 4) złożenia pisemnego wniosku o wykreślenie z wykazu.

14. W przypadku wykreślenia kandydata na eksperta z wykazu, o którym mowa w ust. 11, ponowny wpis do wykazu jest możliwy po upływie roku od dnia wykreślenia.

Do kandydata na eksperta ubiegającego się o ponowny wpis do wykazu stosuje się przepisy ust. 2–10.”;

40) w art. 69 w ust. 3 w pkt 3 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 4 w brzmieniu: „4) ewaluacją.”;

41) w art. 71 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. Dane dotyczące uczestników projektów w rozumieniu załącznika I lub II do rozporządzenia EFS zgromadzone w centralnym systemie teleinformatycznym mogą zostać udostępnione Prezesowi Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w związku z realizacją art. 50 ust. 3a i 3b ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2016 r. poz. 963, z późn. zm.⁵⁾).”.

Art. 2. W ustawie z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2016 r. poz. 1822, z późn. zm.⁶⁾) w art. 831:

1) w § 1 pkt 2a otrzymuje brzmienie:

„2a) środki pochodzące z programów finansowanych z udziałem środków, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 2 i 3 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2016 r. poz. 1870, z późn. zm.⁷⁾), wypłaconych w formie zaliczki, chyba że wierzytelność egzekwowana powstała w związku z realizacją projektu, na który środki te były przeznaczone;”;

2) § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. W przypadkach, o których mowa w § 1 pkt 1–2a i 7, nie podlegają egzekucji również sumy i świadczenia w naturze już wypłacone lub wydane, a w przypadku, o którym mowa w § 1 pkt 2a, nie podlegają egzekucji również środki trwałe oraz wartości niematerialne i prawne powstałe w ramach realizacji projektu, na który były przeznaczone środki pochodzące z programów finansowanych z udziałem środków, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 2 i 3 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych, przez okres jego realizacji wskazany w umowie o dofinansowanie projektu.”.

⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2016 r. poz. 1247, 1579, 1807, 1810, 1921, 1948, 2138, 2255 i 2260 oraz z 2017 r. poz. 38, 60, 777, 962 i 1027.

⁶⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2016 r. poz. 1823, 1860, 1948, 2138, 2260, 2199 i 2261 oraz z 2017 r. poz. 67, 85, 187, 768 i 933.

⁷⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2016 r. poz. 1948, 1984 i 2260 oraz z 2017 r. poz. 60, 191, 659, 933 i 935.

Art. 3. W ustawie z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2016 r. poz. 599, z późn. zm.⁸⁾) w art. 8:

1) w § 1 pkt 15 otrzymuje brzmienie:

„15) środki pochodzące z dotacji przyznanej z budżetu państwa na określone cele i znajdujące się na wyodrębnionym rachunku bankowym prowadzonym dla obsługi bankowej dotacji oraz środki pochodzące z programów finansowanych z udziałem środków, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 2 i 3 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych, wypłacone w formie zaliczki, chyba że wierzytelność egzekwowana powstała w związku z realizacją projektu, na który środki te były przeznaczone;”;

2) § 1a otrzymuje brzmienie:

„§ 1a. W przypadku, o którym mowa w § 1 pkt 15, egzekucji nie podlegają również sumy już wypłacone oraz środki trwałe, wartości niematerialne i prawne powstałe w ramach realizacji projektu, na który były przeznaczone środki pochodzące z programów finansowanych z udziałem środków, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 2 i 3 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych, przez okres jego realizacji wskazany w umowie o dofinansowanie projektu.”.

Art. 4. W ustawie z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa (Dz. U. z 2016 r. poz. 486, 1948 i 2260 oraz z 2017 r. poz. 730 i 935) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 11:

a) w ust. 2 w pkt 9 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 10 w brzmieniu:

„10) wspieranie działań z zakresu, o którym mowa w pkt 1–9, w formie dotacji lub wsparcia zwrotnego, o którym mowa w art. 5 pkt 12a ustawy z dnia 6 grudnia 2006 r. o zasadach prowadzenia polityki rozwoju.”,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Strategia rozwoju województwa jest realizowana przez programy rozwoju, regionalny program operacyjny, program służący realizacji umowy partnerstwa i kontrakt terytorialny, o których mowa w ustawie z dnia 6 grudnia 2006 r. o zasadach prowadzenia polityki rozwoju, w szczególności przez wsparcie działań z zakresu polityki rozwoju w formie dotacji lub wsparcia zwrotnego.”;

⁸⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2016 r. poz. 868, 1228, 1244, 1579, 1860 i 1948 oraz z 2017 r. poz. 933.

2) w art. 13 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Działania z zakresu, o którym mowa w art. 11 ust. 2, są realizowane w sferze użyteczności publicznej przez utworzony przez województwo regionalny fundusz rozwoju, który przyjmuje formę spółki kapitałowej prawa handlowego.”.

Art. 5. W ustawie z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2016 r. poz. 963, z późn. zm.⁹⁾) w art. 50:

1) ust. 3a otrzymuje brzmienie:

„3a. Dane zgromadzone na koncie ubezpieczonego będącego uczestnikiem w rozumieniu załącznika I lub II do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1304/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie Europejskiego Funduszu Społecznego i uchylającego rozporządzenie Rady (WE) nr 1081/2006 (Dz. Urz. UE L 347 z 20.12.2013, str. 470), o których mowa w art. 40, i na koncie płatnika składek, o których mowa w art. 45, mogą być udostępniane ministrowi właściwemu do spraw rozwoju regionalnego, ministrowi właściwemu do spraw pracy oraz ministrowi właściwemu do spraw zabezpieczenia społecznego w celu spełnienia wymogów określonych odpowiednio w załączniku I lub II do tego rozporządzenia i w zakresie do tego niezbędnym.”;

2) po ust. 3a dodaje się ust. 3b w brzmieniu:

„3b. Dane zgromadzone na koncie ubezpieczonego niebędącego uczestnikiem w rozumieniu załącznika I lub II do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1304/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie Europejskiego Funduszu Społecznego i uchylającego rozporządzenie Rady (WE) nr 1081/2006, o których mowa w art. 40, i na koncie płatnika składek, o których mowa w art. 45, mogą być udostępniane ministrowi właściwemu do spraw rozwoju regionalnego w celu spełnienia wymogów określonych w art. 56 ust. 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1303/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiającego wspólne przepisy dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności, Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich oraz Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz ustanawiającego przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego,

⁹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2016 r. poz. 1247, 1579, 1807, 1810, 1921, 1948, 2138, 2255 i 2260 oraz z 2017 r. poz. 38, 60, 777, 962 i 1027.

Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności i Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz uchylającego rozporządzenie Rady (WE) nr 1083/2006 (Dz. Urz. UE L 347 z 20.12.2013, str. 320, z późn. zm.¹⁰⁾) w zakresie zgromadzonym w centralnym systemie teleinformatycznym, o którym mowa w art. 69 ust. 1 ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o zasadach realizacji programów w zakresie polityki spójności finansowanych w perspektywie finansowej 2014–2020 (Dz. U. z 2016 r. poz. 217, 1579 i 1948 oraz z 2017 r. poz. ...), wraz z informacją o kodzie tytułu zatrudnienia i wysokością składek odprowadzanych z tego tytułu.”;

3) ust. 9 otrzymuje brzmienie:

„9. Dane zgromadzone na kontaktach, o których mowa w ust. 3, udostępnia się bezpłatnie sądom, prokuratorom, organom podatkowym, Państwowej Inspekcji Pracy, Straży Granicznej, ministrowi właściwemu do spraw rodziny, ministrowi właściwemu do spraw zabezpieczenia społecznego, organom realizującym świadczenia rodzinne, świadczenia z funduszu alimentacyjnego oraz świadczenia wychowawcze, ośrodkom pomocy społecznej, powiatowym centrom pomocy rodzinie, publicznym służbom zatrudnienia, Komisji Nadzoru Finansowego, wojewodzie i Szefowi Urzędu do Spraw Cudzoziemców w zakresie prowadzonych postępowań dotyczących legalizacji pobytu cudzoziemców na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz ministrowi właściwemu do spraw rozwoju regionalnego w zakresie wynikającym z ust. 3a i 3b.”.

Art. 6. W ustawie z dnia 24 maja 2000 r. o Krajowym Rejestrze Karnym (Dz. U. z 2017 r. poz. 678) w art. 4:

1) w ust. 1 w pkt 6 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„niezwłoczne przekazywanie ministrowi właściwemu do spraw rozwoju regionalnego, ministrowi właściwemu do spraw rybołówstwa oraz Prezesowi Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa informacji na temat wyroków skazujących, zapadłych wobec.”;

2) po ust. 1a dodaje się ust. 1b w brzmieniu:

„1b. Informacje, o których mowa w ust. 1 pkt 6, Prezes Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa może przysyłać kierownikom biur powiatowych tej Agencji.”.

¹⁰⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 126 z 21.05.2015, str. 1 i Dz. Urz. UE L 330 z 03.12.2016, str. 9.

Art. 7. W ustawie z dnia 9 listopada 2000 r. o utworzeniu Polskiej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości (Dz. U. z 2016 r. poz. 359 i 2260 oraz z 2017 r. poz. 1089) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 4:

- a) uchyla się ust. 1c,
- b) dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Agencja może prowadzić działania mające na celu dostosowanie kształcenia do zapotrzebowania gospodarki, w szczególności przez włączanie przedsiębiorców będących pracodawcami w system identyfikacji i prognozowania potrzeb kwalifikacyjno-zawodowych na rynku pracy oraz stwarzanie warunków do aktywnej współpracy przedsiębiorców z poszczególnymi sektorami gospodarki z uczelniami oraz podmiotami, o których mowa w art. 2 ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (Dz. U. z 2016 r. poz. 1943, 1954, 1985 i 2169 oraz z 2017 r. poz. 60 i 949).”;

2) po art. 4b dodaje się art. 4c w brzmieniu:

„Art. 4c. 1. Zadania, o których mowa w art. 4 ust. 5, mogą być realizowane przez Agencję przy pomocy:

- 1) Rady Programowej do spraw kompetencji, zwanej dalej „Radą Programową”,
- 2) sektorowych rad do spraw kompetencji, zwanych dalej „radami sektorowymi” – łącznie zwanych dalej „Radami”.

2. Udział w posiedzeniach Rad jest bezpłatny.

3. Rady:

- 1) pełnią funkcje opiniodawczo-doradcze;
- 2) działają przy Prezesie Agencji.

4. Do zadań Rady Programowej należy w szczególności:

- 1) współpraca z przedsiębiorcami, uczelniami, podmiotami, o których mowa w art. 2 ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty, w zakresie diagnozowania potrzeb kwalifikacyjno-zawodowych występujących na rynku pracy;
- 2) formułowanie rekomendacji w zakresie dostosowania kadr gospodarki do aktualnych potrzeb przedsiębiorców;
- 3) upowszechnianie wyników monitoringu dotyczących potrzeb kwalifikacyjno-zawodowych występujących na rynku pracy;
- 4) koordynacja i monitorowanie realizacji zadań rad sektorowych.

5. W skład Rady Programowej wchodzi nie więcej niż 20 członków, w tym co najmniej 2 przedstawicieli wskazanych przez ministra właściwego do spraw gospodarki, ministra właściwego do spraw oświaty i wychowania, ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego, ministra właściwego do spraw pracy oraz po 1 przedstawicielu partnerów społecznych, uczelni lub podmiotów, o których mowa w art. 2 ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty, oraz organizacji przedsiębiorców.

6. Prezes Agencji zwraca się pisemnie do podmiotów, o których mowa w ust. 5, o wyznaczenie przedstawicieli do składu Rady Programowej. Podmioty te mogą zrezygnować z wyznaczenia przedstawicieli do składu Rady Programowej, o czym pisemnie informują Prezesa Agencji.

7. Członków Rady Programowej powołuje i odwołuje minister właściwy do spraw gospodarki na wniosek Prezesa Agencji spośród wyznaczonych przedstawicieli. Minister właściwy do spraw gospodarki odwołuje członka Rady Programowej również na jego wniosek.

8. Tryb działania Rady Programowej, w tym tryb wyboru przewodniczącego, określa regulamin ustanowiony przez Radę, zatwierdzony przez Prezesa Agencji.

9. Obsługę administracyjną Rady Programowej oraz finansowanie jej działalności zapewnia Agencja.

10. Organizację i prowadzenie rad sektorowych Agencja powierza podmiotom wybranym w konkursie prowadzonym na zasadach, o których mowa w art. 37 ust. 1 ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o zasadach realizacji programów w zakresie polityki spójności finansowanych w perspektywie finansowej 2014–2020.

11. Do zadań rad sektorowych należy w szczególności:

- 1) pozyskiwanie wiedzy od przedsiębiorców na temat potrzeb kwalifikacyjno-zawodowych występujących na rynku pracy w danym sektorze gospodarki;
- 2) upowszechnianie informacji na temat potrzeb kwalifikacyjno-zawodowych w danym sektorze gospodarki;
- 3) inicjowanie współpracy przedsiębiorców z uczelniami oraz podmiotami, o których mowa w art. 2 ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty, w celu zintegrowania edukacji i pracodawców;
- 4) formułowanie rekomendacji w zakresie dostosowania kadr gospodarki do aktualnych potrzeb przedsiębiorców w danym sektorze gospodarki.

12. Rada sektorowa liczy nie mniej niż 5 członków, w tym co najmniej po 1 przedstawicielu partnerów społecznych, uczelni lub podmiotów, o których mowa w art. 2 ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty, przedsiębiorców oraz – jeżeli zostanie wskazany – co najmniej 1 przedstawiciel ministra właściwego dla danego sektora gospodarki.

13. Podmiot wybrany w konkursie, o którym mowa w ust. 10, zgłasza ministrowi właściwemu do spraw gospodarki, za pośrednictwem Prezesa Agencji, kandydatów na członków rady sektorowej.

14. Minister właściwy do spraw gospodarki powołuje i odwołuje członków rady sektorowej.”;

3) w art. 6 w ust. 1:

a) pkt 8 otrzymuje brzmienie:

„8) prowadzenie rejestru podmiotów, które zapewniają należyte świadczenie usług doradczych i szkoleniowych, zwanych dalej „usługami rozwojowymi”;

b) uchyla się pkt 8a,

c) pkt 9 otrzymuje brzmienie:

„9) promowanie podmiotów, o których mowa w pkt 8, organizowanie współpracy między nimi oraz świadczenie na ich rzecz usług rozwojowych i informacyjnych;”;

4) art. 6a otrzymuje brzmienie:

„Art. 6a. 1. O wpis do rejestru, o którym mowa w art. 6 ust. 1 pkt 8, mogą ubiegać się podmioty, które spełniają łącznie następujące warunki:

- 1) posiadają potencjał techniczny, ekonomiczny i kadrowy niezbędny do należytego świadczenia usług rozwojowych;
- 2) przestrzegają w prowadzonej działalności zasad etyki zawodowej;
- 3) zapewniają należyłą jakość świadczenia usług rozwojowych;
- 4) nie są podmiotami, o których mowa w art. 6b ust. 3 pkt 1–3 lit. a i b.

2. Agencja dokonuje wpisu do rejestru, o którym mowa w art. 6 ust. 1 pkt 8, na podstawie wniosku o wpis do rejestru oraz w razie konieczności dokonuje zmiany, w tym sprostowania, wpisu.

3. Agencja wykreśla podmiot z rejestru, o którym mowa w art. 6 ust. 1 pkt 8, w przypadku gdy:

- 1) zaprzestał świadczenia usług rozwojowych;

- 2) zawarł we wniosku o wpis do rejestru, o którym mowa w art. 6 ust. 1 pkt 8, nieprawdziwe dane;
- 3) po uzyskaniu wpisu do rejestru, o którym mowa w art. 6 ust. 1 pkt 8, zaistniały okoliczności, o których mowa w art. 6b ust. 3 pkt 1–3 lit. a i b;
- 4) nie spełnia wymagań w zakresie potencjału technicznego, ekonomicznego i kadrowego niezbędnego do należytego świadczenia usług rozwojowych;
- 5) nie przestrzega zasad etyki zawodowej w prowadzonej działalności;
- 6) nie zapewnia należytej jakości świadczenia usług rozwojowych;
- 7) nie przestrzega standardów świadczenia usług rozwojowych po uzyskaniu wpisu do rejestru;
- 8) utrudnia, uniemożliwia lub odmawia poddania się weryfikacji przez Agencję lub inne upoważnione podmioty w celu potwierdzenia spełniania warunków, o których mowa w ust. 1.

4. Do postępowania w sprawie wpisu, zmiany, w tym sprostowania i wykreślenia z rejestru, o którym mowa w art. 6 ust. 1 pkt 8, nie stosuje się przepisów ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2016 r. poz. 23, z późn. zm.¹¹⁾).

5. Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) szczegółowy sposób lub tryb weryfikacji przez Agencję spełniania warunków, o których mowa w ust. 1,
- 2) zakres informacji przedstawianych we wniosku o wpis do rejestru, o którym mowa w art. 6 ust. 1 pkt 8, oraz dokumenty wymagane przy ubieganiu się o wpis do tego rejestru, a także dane wpisywane do tego rejestru,
- 3) szczegółowy sposób lub tryb dokonywania wpisu do rejestru, o którym mowa w art. 6 ust. 1 pkt 8, zmiany, w tym sprostowania oraz wykreślenia wpisu,
- 4) standardy świadczenia usług rozwojowych przez podmioty wpisane do rejestru, o którym mowa w art. 6 ust. 1 pkt 8,
- 5) szczegółowe wymagania w zakresie potencjału technicznego, ekonomicznego oraz kadrowego niezbędnego do należytego świadczenia usług rozwojowych,
- 6) szczegółowe wymagania w zakresie przestrzegania zasad etyki zawodowej,

¹¹⁾Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2016 r. poz. 868, 996, 1579 i 2138 oraz z 2017 r. poz. 935.

- 7) szczegółowe wymagania w zakresie zapewniania należytej jakości świadczenia usług rozwojowych, w tym wymagania dotyczące dokumentów potwierdzających zapewnienie należytej jakości świadczenia tych usług
- mając na względzie konieczność przedstawienia we wniosku o wpis do rejestru, o którym mowa w art. 6 ust. 1 pkt 8, informacji i dokumentów niezbędnych do weryfikacji spełnienia warunków, o których mowa w ust. 1, oraz danych osobowych, o których mowa w art. 6aa ust. 4 pkt 1 i 4, a także konieczność zapewnienia należytej jakości usług rozwojowych oraz wiarygodności podmiotów wpisanych do rejestru.”;
- 5) po art. 6a dodaje się art. 6aa w brzmieniu:
- „Art. 6aa. 1. Agencja prowadzi rejestr, o którym mowa w art. 6 ust. 1 pkt 8, w systemie teleinformatycznym.
2. W systemie teleinformatycznym gromadzi się i przetwarza dane zarejestrowane w tym systemie, w szczególności dane dotyczące usług rozwojowych oraz podmiotów świadczących te usługi, dla celów rejestracji podmiotów w systemie teleinformatycznym oraz jego ewaluacji, a także kontroli, monitoringu oraz oceny usług świadczonych przez te podmioty.
3. W przypadku usług rozwojowych w systemie teleinformatycznym są przetwarzane także dane osobowe odbiorców i uczestników tych usług, zgodnie z zakresem danych stanowiącym załącznik I i II do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1304/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie Europejskiego Funduszu Społecznego i uchylającego rozporządzenie Rady (WE) nr 1081/2006 (Dz. Urz. UE L 347 z 20.12.2013, str. 470, z późn. zm.¹²⁾), a także dane osobowe innych użytkowników systemu teleinformatycznego, które są niezbędne w szczególności do kontroli, monitoringu i oceny tych usług oraz ewaluacji systemu teleinformatycznego, a także zarządzania, ewaluacji, kontroli, sprawozdawczości i monitorowania wykorzystania i rozliczania środków publicznych przeznaczonych na zakup usług rozwojowych.
4. Dane osobowe, o których mowa w ust. 2 i 3, z wyłączeniem danych osobowych odbiorców i uczestników usług, obejmują dane:
- 1) podmiotu będącego osobą fizyczną wykonującą działalność gospodarczą:
 - a) imiona i nazwisko,

¹²⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 126 z 21.05.2015, str. 1 i Dz. Urz. UE L 330 z 03.12.2016, str. 9.

- b) dane teleadresowe,
 - c) NIP,
 - d) numer identyfikacyjny REGON;
- 2) osób upoważnionych do kontaktowania się w imieniu podmiotów świadczących usługi rozwojowe:
- a) imiona i nazwisko,
 - b) dane teleadresowe,
 - c) miejsce zatrudnienia;
- 3) personelu podmiotów świadczących usługi rozwojowe i ich współpracowników:
- a) imiona i nazwisko,
 - b) dane teleadresowe,
 - c) numer PESEL,
 - d) w przypadku osób nieposiadających numeru PESEL – nazwę, serię i numer dokumentu stwierdzającego tożsamość,
 - e) wykształcenie,
 - f) miejsce zatrudnienia,
 - g) przebieg pracy zawodowej;
- 4) osób uprawnionych do obsługi konta w systemie teleinformatycznym:
- a) imiona i nazwisko,
 - b) dane teleadresowe,
 - c) numer PESEL,
 - d) w przypadku osób nieposiadających numeru PESEL – nazwę, serię i numer dokumentu stwierdzającego tożsamość,
 - e) miejsce zatrudnienia;
- 5) innych użytkowników systemu teleinformatycznego, o których mowa w ust. 3:
- a) imiona i nazwisko,
 - b) dane teleadresowe,
 - c) numer PESEL,
 - d) w przypadku osób nieposiadających numeru PESEL – nazwę, serię i numer dokumentu stwierdzającego tożsamość,
 - e) miejsce zatrudnienia.

5. Agencja pełni funkcję administratora danych osobowych, o których mowa w ust. 2 i 3, z wyłączeniem danych osobowych odbiorców i uczestników usług, i może je

przetwarzać po dokonaniu zgłoszenia zbioru danych do rejestracji Generalnemu Inspektorowi Ochrony Danych Osobowych, zgodnie z przepisami o ochronie danych osobowych.

6. Dane, o których mowa w ust. 3, mogą być udostępniane instytucjom zarządzającym programami operacyjnymi w celu realizacji zadań, o których mowa w art. 9 ust. 2 ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o zasadach realizacji programów w zakresie polityki spójności finansowanych w perspektywie finansowej 2014–2020.

7. Dane:

- 1) identyfikujące podmiot wpisany do rejestru, o którym mowa w art. 6 ust. 1 pkt 8,
- 2) dotyczące usług rozwojowych świadczonych przez podmiot wpisany do rejestru, o którym mowa w art. 6 ust. 1 pkt 8

– są jawne i są udostępniane przez Agencję na jej stronie internetowej.

8. Dane, o których mowa w ust. 2 i 3, z wyłączeniem danych osobowych odbiorców i uczestników usług, mogą być przechowywane w systemie teleinformatycznym przez okres do 10 lat od dnia dokonania ostatniej czynności w tym systemie.”.

Art. 8. W ustawie z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz. U. z 2016 r. poz. 930, z późn. zm.¹³⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 134a:

a) w pkt 7 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 8 w brzmieniu:

„8) przeprowadza kontrole:

- a) systemowe w Agencji jako instytucji pośredniczącej w rozumieniu art. 2 pkt 13 rozporządzenia w sprawie Europejskiego Funduszu Pomocy Najbardziej Potrzebującym,
- b) prawidłowości realizacji zadań przez beneficjentów w rozumieniu art. 2 pkt 9 rozporządzenia w sprawie Europejskiego Funduszu Pomocy Najbardziej Potrzebującym w ramach operacji finansowanych z Europejskiego Funduszu Pomocy Najbardziej Potrzebującym, zgodnie z systemem realizacji Programu Operacyjnego.”,

¹³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2016 r. poz. 1583, 1948 i 2174 oraz z 2017 r. poz. 38, 60, 624 i 777.

b) dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. Do kontroli, o których mowa w ust. 1 pkt 8, stosuje się odpowiednio art. 23 ust. 1, 2 i 4–10 oraz art. 25 ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o zasadach realizacji programów polityki spójności finansowanych w perspektywie finansowej 2014–2020 (Dz. U. z 2016 r. poz. 217, 1579 i 1948 oraz z 2017 r. poz. ...), z tym że kontrole prawidłowości realizacji zadań przez beneficjentów mogą być przeprowadzane nie później niż do końca okresu określonego zgodnie z art. 51 ust. 1 rozporządzenia w sprawie Europejskiego Funduszu Pomocy Najbardziej Potrzebującym.”;

2) art. 134k otrzymuje brzmienie:

„Art. 134k. Do wyboru przez instytucję zarządzającą organizacji partnerskich stosuje się odpowiednio przepisy art. 37 ust. 1, ust. 3 pkt 1 i ust. 4–6a, art. 38 ust. 1 pkt 1, art. 39, art. 40 ust. 2, art. 41–44, art. 45 ust. 4–7, art. 46 ust. 1 i 3–5, art. 50, art. 53 ust. 1 i 2 pkt 1, art. 54, art. 57, art. 58 ust. 1 i 2 pkt 1 oraz art. 59–67 ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o zasadach realizacji programów w zakresie polityki spójności finansowanych w perspektywie finansowej 2014–2020, przy czym instytucją właściwą do wyboru organizacji partnerskich oraz do rozpatrzenia protestu jest minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego.”.

Art. 9. W ustawie z dnia 6 grudnia 2006 r. o zasadach prowadzenia polityki rozwoju (Dz. U. z 2016 r. poz. 383, 1250, 1948 i 1954 oraz z 2017 r. poz. 5) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 3a dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. Minister właściwy do spraw rozwoju regionalnego koordynuje wykorzystanie środków z:

- 1) instrumentów inżynierii finansowej, o których mowa w rozporządzeniu Rady (WE) nr 1083/2006 z dnia 11 lipca 2006 r. ustanawiającym przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego oraz Funduszu Spójności i uchylającym rozporządzenie (WE) nr 1260/1999, podlegających ponownemu wykorzystaniu,
- 2) instrumentów finansowych oraz środków pomocy zwrotnej, o których mowa w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1303/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiającym wspólne przepisy dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu

Spójności, Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich oraz Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz ustanawiającym przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności i Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz uchylającym rozporządzenie Rady (WE) nr 1083/2006 (Dz. Urz. UE L 347 z 20.12.2013, str. 374, z późn. zm.¹⁴⁾), podlegających ponownemu wykorzystaniu

– w szczególności przez podejmowanie inicjatyw w zakresie efektywnego gospodarowania tymi środkami, monitorowanie ich wykorzystania oraz ocenę stopnia ich wykorzystania w skali kraju.”;

2) w art. 5:

a) pkt 4c otrzymuje brzmienie:

„4c) kontrakt terytorialny – umowę określającą cele i przedsięwzięcia priorytetowe, które mają istotne znaczenie dla rozwoju kraju oraz wskazanego w niej województwa, oraz sposób ich koordynacji i warunki realizacji, a także dofinansowanie, opracowywanych przez zarząd województwa, programów służących realizacji umowy partnerstwa w zakresie polityki spójności;”;

b) dodaje się pkt 12 w brzmieniu:

„12) wsparcie zwrotne – wsparcie finansowe niestanowiące dotacji, podlegające całkowitemu albo częściowemu zwrotowi, przyznawane w szczególności w formie pożyczek, poręczeń lub gwarancji.”;

3) w art. 14p:

a) w ust. 1:

– pkt 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„3) przedsięwzięcia priorytetowe zgodne z celami wynikającymi odpowiednio ze strategii rozwoju, o których mowa w art. 9;

4) warunki realizacji przedsięwzięć priorytetowych, w tym potencjalne źródła ich finansowania;”;

¹⁴⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 347 z 20.12.2013, str. 259, Dz. Urz. UE L 270 z 15.10.2015, str. 1, Dz. Urz. UE L 200 z 26.07.2016, str. 140, Dz. Urz. UE L 259 z 27.09.2016, str. 79 i Dz. Urz. UE L 338 z 13.12.2016, str. 34.

- pkt 6 otrzymuje brzmienie:
 - „6) wykaz projektów współfinansowanych w ramach programów służących realizacji umowy partnerstwa w zakresie polityki spójności lub projektów finansowanych ze środków budżetu państwa lub budżetu jednostki samorządu terytorialnego, umożliwiających realizację danego przedsięwzięcia priorytetowego, których identyfikację minister właściwy do spraw rozwoju regionalnego i zarząd województwa uznają za zasadną;”
- b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:
 - „4. Zmiany kontraktu terytorialnego w zakresie, o którym mowa w ust. 1 pkt 4, 6 i 7–9, oraz dotyczące sposobu i warunków dofinansowania programów służących realizacji umowy partnerstwa w zakresie polityki spójności, opracowywanych przez zarząd województwa, nie wymagają przyjęcia w drodze uchwały Rady Ministrów.”;
- 4) w art. 14q ust. 2 otrzymuje brzmienie:
 - „2. W celu realizacji zobowiązań wynikających z kontraktu terytorialnego zarząd województwa może zawierać porozumienia z jednostkami samorządu terytorialnego zaangażowanymi w realizację jego postanowień, znajdującymi się na terenie województwa objętego kontraktem.”;
- 5) w art. 14r:
 - a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
 - „1. Podmioty zaangażowane w realizację kontraktu terytorialnego przekazują, do dnia 31 marca każdego roku, ministrowi właściwemu ze względu na zakres objęty kontraktem terytorialnym, w zakresie jego właściwości, w odniesieniu do przedsięwzięć, o których mowa w art. 14p ust. 1 pkt 3, nieobjętych programami służącymi realizacji umowy partnerstwa w zakresie polityki spójności, informacje o realizacji kontraktu w roku poprzednim.”;
 - b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:
 - „3. Instytucja zarządzająca programem służącym realizacji umowy partnerstwa w zakresie polityki spójności, w zakresie swojej właściwości, w odniesieniu do przedsięwzięć, o których mowa w art. 14p ust. 1 pkt 3, objętych programami służącymi realizacji umowy partnerstwa w zakresie polityki spójności, przekazuje, do dnia 30 kwietnia każdego roku, ministrowi właściwemu do spraw rozwoju regionalnego informację o realizacji kontraktu terytorialnego w roku poprzednim.”;

c) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Informację o realizacji kontraktu terytorialnego w roku poprzednim:

- 1) minister właściwy do spraw rozwoju regionalnego przekazuje, do dnia 30 czerwca każdego roku, Radzie Ministrów oraz zarządowi województwa;
- 2) zarząd województwa przekazuje, do dnia 30 lipca każdego roku, sejmikowi województwa.”;

6) po rozdziale 5 dodaje się rozdział 5a w brzmieniu:

„Rozdział 5a

Wsparcie zwrotne

Art. 37a. 1. W celu zapewnienia efektywnego i przejrzystego wykorzystania wsparcia zwrotnego, dysponent środków, o których mowa w art. 3a ust. 2, monitoruje wykorzystanie tych środków w odniesieniu do:

- 1) kwoty tych środków, w tym kwot przeznaczanych na koszty i opłaty za zarządzanie tymi środkami;
- 2) celów, na jakie przeznaczono te środki;
- 3) podmiotów, którym udzielono wsparcia z tych środków, z uwzględnieniem ich formy prawnej i wielkości;
- 4) wielkości i form wsparcia udzielonego podmiotom, o których mowa w pkt 3.

2. Dysponent środków, o których mowa w art. 3a ust. 2, do dnia 31 marca każdego roku, przekazuje ministrowi właściwemu do spraw rozwoju regionalnego sprawozdania z wykorzystania tych środków, za poprzedni rok, obejmujące informacje w zakresie, o którym mowa w ust. 1.

3. Minister właściwy do spraw rozwoju regionalnego może określić, w drodze rozporządzenia, szczegółowy zakres sprawozdań, o których mowa w ust. 2, i tryb ich

przekazywania, mając na uwadze konieczność zapewnienia przejrzystego wykorzystania środków publicznych.”.

Art. 10. W ustawie z dnia 23 stycznia 2009 r. o wojewodzie i administracji rządowej w województwie (Dz. U. z 2015 r. poz. 525, z późn. zm.¹⁵⁾) w art. 3 po ust. 2a dodaje się ust. 2b w brzmieniu:

„2b. Wojewoda może uczestniczyć w wykonywaniu zadań w zakresie desygnacji, o których mowa w art. 16 ust. 1 pkt 2 i 3 ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o zasadach realizacji programów w zakresie polityki spójności finansowanych w perspektywie finansowej 2014–2020 (Dz. U. z 2016 r. poz. 217, 1579 i 1948 oraz z 2017 r. poz. ...), na zasadach określonych w tej ustawie.”.

Art. 11. W ustawie z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2016 r. poz. 1870, z późn. zm.¹⁶⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 5 w ust. 1 po pkt 2 dodaje się pkt 2a w brzmieniu:

„2a) środki, o których mowa w art. 3a ust. 2 ustawy z dnia 6 grudnia 2006 r. o zasadach prowadzenia polityki rozwoju (Dz. U. z 2016 r. poz. 383, 1250, 1948 i 1954 oraz z 2017 r. poz. 5);”;

2) w art. 39:

- a) uchyla się ust. 2,
- b) w ust. 4 uchyla się pkt 2;

3) w art. 41 w ust. 2 w pkt 1 uchyla się lit. j;

4) po art. 66 dodaje się art. 66a w brzmieniu:

„Art. 66a. 1. Zobowiązanie do zwrotu środków, o których mowa w art. 60 pkt 6, przedawnia się z upływem 5 lat, licząc od dnia, w którym odpowiednio decyzja, o której mowa w art. 207 ust. 9, albo decyzja, o której mowa w art. 189 ust. 3b, stała się ostateczna albo od dnia wypłaty salda końcowego, o którym mowa odpowiednio w art. 89 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 1083/2006 z dnia 11 lipca 2006 r. ustanawiającego przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego oraz Funduszu Spójności i uchylającego rozporządzenie (WE) nr

¹⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2015 r. poz. 1960, z 2016 r. poz. 1948 i 2260 oraz z 2017 r. poz. 935 i 976.

¹⁶⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2016 r. poz. 1948, 1984 i 2260 oraz z 2017 r. poz. 60, 191, 659, 933 i 935.

1260/1999 (Dz. Urz. UE L 210 z 31.07.2006, str. 25, z późn. zm.¹⁷⁾) albo w art. 141 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1303/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiającego wspólne przepisy dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności, Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich oraz Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz ustanawiającego przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności i Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz uchylającego rozporządzenie Rady (WE) nr 1083/2006 (Dz. Urz. UE L 347 z 20.12.2013, str. 374, z późn. zm.¹⁸⁾) albo w art. 86 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 1198/2006 z dnia 27 lipca 2006 r. w sprawie Europejskiego Funduszu Rybackiego (Dz. Urz. UE L 223 z 15.08.2006, str. 1, z późn. zm.¹⁹⁾), w zależności, który z tych terminów nastąpi później.

2. Terminy, o których mowa w ust. 1, stosuje się także w przypadku odpowiedzialności osób trzecich za zobowiązania do zwrotu środków, o których mowa w art. 60 pkt 6.”;

5) w art. 168 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Dotacje udzielone z budżetu państwa w części niewykorzystanej do końca roku budżetowego lub w terminie określonym w rozporządzeniu wydanym na podstawie art. 181 ust. 3 podlegają zwrotowi do budżetu państwa odpowiednio do dnia 31 stycznia następnego roku albo w terminie 21 dni od dnia określonego w tym rozporządzeniu, z zastrzeżeniem art. 151 ust. 2 pkt 6 oraz terminów wynikających z rozporządzeń, o których mowa w art. 189 ust. 4 i 4a.”;

6) w art. 188 ust. 1a otrzymuje brzmienie:

„1a. Instytucja, o której mowa w ust. 1, może, za zgodą dysponenta części budżetowej, upoważnić pisemnie inny podmiot będący państwową jednostką budżetową

¹⁷⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 239 z 01.08.2006, str. 248, Dz. Urz. UE L 411 z 30.12.2006, str. 6, Dz. Urz. UE L 145 z 07.06.2007, str. 38, Dz. Urz. UE L 301 z 12.11.2008, str. 40, Dz. Urz. UE L 348 z 24.12.2008, str. 19, Dz. Urz. UE L 94 z 08.04.2009, str. 10, Dz. Urz. UE L 158 z 24.06.2010, str. 1, Dz. Urz. UE L 337 z 20.12.2011, str. 1, Dz. Urz. UE L 112 z 01.07.2012, str. 21, Dz. Urz. UE L 133 z 23.05.2012, str. 1, Dz. Urz. UE L 347 z 20.12.2013, str. 253 i Dz. Urz. UE L 347 z 21.12.2013, str. 256.

¹⁸⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 347 z 20.12.2013, str. 259, Dz. Urz. UE L 270 z 15.10.2015, str. 1, Dz. Urz. UE L 200 z 26.07.2016, str. 140, Dz. Urz. UE L 259 z 27.09.2016, str. 79 i Dz. Urz. UE L 338 z 13.12.2016, str. 34.

¹⁹⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 112 z 24.04.2012, str. 6, Dz. Urz. UE L 129 z 16.05.2012, str. 7 i Dz. Urz. UE L 103 z 01.01.2014, str. 33.

lub agencją wykonawczą, realizujący projekt finansowany z udziałem środków europejskich, do wystawiania zleceń płatności.”;

7) w art. 189:

a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W przypadku niezłożenia wniosku o płatność na kwotę lub w terminie 14 dni od dnia upływu terminu, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie ust. 4 i 4a, od środków pozostałych do rozliczenia, przekazanych w ramach zaliczki, nalicza się odsetki jak dla zaległości podatkowych, liczone od dnia przekazania środków do dnia złożenia wniosku o płatność.”,

b) ust. 3c otrzymuje brzmienie:

„3c. Decyzji, o której mowa w ust. 3b, nie wydaje się, jeżeli przed jej wydaniem dokonano zapłaty odsetek oraz środki, od których te odsetki zostały naliczone, beneficjent rozliczył w sposób określony w przepisach wydanych na podstawie ust. 4 i 4a.”,

c) ust. 3d otrzymuje brzmienie:

„3d. Instytucja zarządzająca lub instytucja pośrednicząca mogą, na podstawie porozumienia lub umowy, o których mowa w art. 27 i art. 32 ustawy o zasadach prowadzenia polityki rozwoju albo w art. 10 ust. 1 i 2 ustawy o zasadach realizacji programów, upoważnić instytucję wdrażającą, będącą jednostką sektora finansów publicznych, do wydawania decyzji, o której mowa w ust. 3b.”,

d) po ust. 3e dodaje się ust. 3f w brzmieniu:

„3f. Przepisu ust. 3 nie stosuje się do projektów rozliczanych w całości albo w części na podstawie art. 67 ust. 1 lit. b–d rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1303/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiającego wspólne przepisy dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności, Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich oraz Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz ustanawiającego przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności i Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz uchylającego rozporządzenie Rady (WE) nr 1083/2006.”,

e) ust. 4 i 4a otrzymują brzmienie:

„4. Minister właściwy do spraw rozwoju regionalnego w porozumieniu z Ministrem Finansów określi, w drodze rozporządzenia, warunki i tryb udzielania oraz rozliczania zaliczek, w tym zwrotu środków pochodzących z dotacji z budżetu państwa i jednostek samorządu terytorialnego, a także terminy składania wniosków o płatność oraz ich zakres, uwzględniając rodzaje beneficjentów i sposób wdrażania działań w ramach programu finansowanego z udziałem środków europejskich.

4a. Minister właściwy do spraw rybołówstwa w porozumieniu z Ministrem Finansów określi, w drodze rozporządzenia, warunki i tryb udzielania oraz rozliczania zaliczek, w tym zwrotu środków pochodzących z dotacji z budżetu państwa, a także terminy składania wniosków o płatność oraz ich zakres w ramach programu finansowanego z udziałem środków Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego, uwzględniając rodzaje beneficjentów i sposób wdrażania działań w ramach programu finansowanego z udziałem środków Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego.”;

8) uchyla się art. 205;

9) w art. 206 w ust. 2 pkt 8 otrzymuje brzmienie:

„8) warunki i terminy zwrotu środków, w tym środków nieprawidłowo wykorzystanych lub pobranych w nadmiernej wysokości lub w sposób nienależny.”;

10) w art. 207:

a) w ust. 4 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) nie zwrócił środków wraz z odsetkami w terminie 14 dni od dnia upływu terminu, o którym mowa w ust. 1, lub”;

b) w ust. 9 część wspólna wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„– wydaje decyzję określającą kwotę przypadającą do zwrotu i termin, od którego nalicza się odsetki, oraz sposób zwrotu środków, z uwzględnieniem ust. 2, oraz zawierającą pouczenie o sankcji wynikającej z ust. 4 pkt 3, z zastrzeżeniem ust. 7.”;

11) w art. 209:

a) uchyla się ust. 1a,

b) w ust. 2 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady i tryb umarzania w całości lub w części, odraczania lub rozkładania na raty spłaty

należności, o których mowa w ust. 1, a także wskaże organy do tego uprawnione, z uwzględnieniem.”;

12) w art. 210 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Minister Finansów określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) sposób i tryb wpisywania podmiotów wykluczonych do rejestru, o którym mowa w ust. 1,
- 2) wzór formularza zgłoszenia podmiotu podlegającego wpisowi do rejestru,
- 3) zakres przedmiotowy informacji, które będą zawarte w rejestrze,
- 4) sposób i tryb uzyskiwania informacji z rejestru,
- 5) tryb przekazywania informacji zawartych w rejestrze,
- 6) sposób i tryb dokonywania zmian w rejestrze

– zapewniając ochronę informacji zawartych w rejestrze przed ich ujawnieniem osobom i podmiotom nieuprawnionym oraz mając na uwadze, że zgłoszenie podmiotu do rejestru, uzyskiwanie informacji z rejestru, udostępnianie i przekazywanie informacji zawartych w rejestrze odbywa się za pośrednictwem elektronicznej platformy usług administracji publicznej ePUAP, o której mowa w przepisach o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne, z wyjątkiem udostępniania i przekazywania informacji beneficjentom.”;

13) w art. 251 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Dotacje udzielone z budżetu jednostki samorządu terytorialnego w części niewykorzystanej do końca roku budżetowego podlegają zwrotowi do budżetu tej jednostki w terminie do dnia 31 stycznia następnego roku, z zastrzeżeniem terminów wynikających z rozporządzeń, o których mowa w art. 189 ust. 4.”.

Art. 12. W ustawie z dnia 30 kwietnia 2010 r. o zasadach finansowania nauki (Dz. U. z 2016 r. poz. 2045 i 2260 oraz z 2017 r. poz. 859) w art. 24 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Do zadań, o których mowa w ust. 1, stosuje się art. 15. Przepis ten nie wyłącza obowiązku, o którym mowa w art. 46 ust. 4 ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o zasadach realizacji programów w zakresie polityki spójności finansowanych w perspektywie finansowej 2014–2020 (Dz. U. z 2016 r. poz. 217, 1579 i 1948 oraz z 2017 r. poz. ...).”.

Art. 13. W ustawie z dnia 20 lutego 2015 r. o wspieraniu rozwoju obszarów wiejskich z udziałem środków Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich

w ramach Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2014–2020 (Dz. U. z 2017 r. poz. 562, 624, 892 i 935) w art. 19a po wyrazach „danego celu” dodaje się wyraz „głównego”.

Art. 14. W ustawie z dnia 20 lutego 2015 r. o rozwoju lokalnym z udziałem lokalnej społeczności (Dz. U. poz. 378 oraz z 2017 r. poz. 5) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 21:

a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a–1c w brzmieniu:

„1a. Jeżeli w trakcie rozpatrywania wniosku o udzielenie wsparcia, o którym mowa w art. 35 ust. 1 lit. b rozporządzenia nr 1303/2013, na operacje realizowane przez podmioty inne niż LGD, konieczne jest uzyskanie wyjaśnień lub dokumentów niezbędnych do oceny zgodności operacji z LSR, wyboru operacji lub ustalenia kwoty wsparcia, LGD wzywa podmiot ubiegający się o to wsparcie do złożenia tych wyjaśnień lub dokumentów.

1b. Wezwanie, o którym mowa w ust. 1a, wydłuża termin określony w ust. 1 o 7 dni.

1c. Podmiot ubiegający się o wsparcie, o którym mowa w art. 35 ust. 1 lit. b rozporządzenia nr 1303/2013, jest obowiązany przedstawiać dowody oraz dawać wyjaśnienia niezbędne do oceny zgodności operacji z LSR, wyboru operacji lub ustalenia kwoty wsparcia zgodnie z prawdą i bez zatajania czegokolwiek; ciężar udowodnienia faktu spoczywa na podmiocie, który z tego faktu wywodzi skutki prawne.”,

b) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Do pouczenia, o którym mowa w ust. 6, stosuje się odpowiednio przepis art. 45 ust. 5 ustawy w zakresie polityki spójności.”;

2) w art. 22:

a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Do protestu stosuje się odpowiednio przepisy art. 54 ust. 2–6 oraz art. 54a ustawy w zakresie polityki spójności.”,

b) w ust. 8:

– uchyla się pkt 1,

– w pkt 3 po wyrazach „danego celu” dodaje się wyraz „głównego”;

3) w art. 23:

a) po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:

„4a. Wyczerpanie środków w ramach limitu środków wskazanego w ogłoszeniu o naborze wniosków o udzielenie wsparcia, o którym mowa w art. 35 ust. 1 lit. b rozporządzenia nr 1303/2013, nie stanowi przeszkody w udzieleniu tego wsparcia na daną operację, jeżeli w wyniku wniesienia protestu albo uwzględnienia skargi przez sąd administracyjny LGD wybrała tę operację, a zarząd województwa ustali, że są spełnione pozostałe warunki udzielenia tego wsparcia, kryteria wyboru operacji są spełnione w takim stopniu, że wsparcie na tę operację powinno zostać udzielone, oraz jeżeli nie została wyczerpana kwota środków, o których mowa w art. 33 ust. 5 rozporządzenia nr 1303/2013, przewidzianych w umowie ramowej na realizację danego celu głównego LSR w ramach środków pochodzących z danego EFSI.”,

b) ust. 8 otrzymuje brzmienie:

„8. Do projektów grantowych i operacji własnych LGD przepisy ust. 3 i 4 oraz 5 i 6 stosuje się odpowiednio.”.

Art. 15. W ustawie z dnia 22 grudnia 2015 r. o Zintegrowanym Systemie Kwalifikacji (Dz. U. z 2017 r. poz. 986) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2 uchyla się pkt 15;

2) po art. 82 dodaje się art. 82a w brzmieniu:

„Art. 82a. Podmiotem prowadzącym Zintegrowany Rejestr Kwalifikacji jest Instytut Badań Edukacyjnych w Warszawie.”;

3) w art. 89 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Minister koordynator Zintegrowanego Systemu Kwalifikacji może upoważnić Instytut Badań Edukacyjnych w Warszawie do wykonywania zadań, o których mowa w ust. 1, z wyłączeniem zadania, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, w zakresie monitorowania prowadzenia przez Instytut Badań Edukacyjnych w Warszawie Zintegrowanego Rejestru Kwalifikacji.”.

Art. 16. 1. Do postępowań w zakresie wyboru projektów do dofinansowania prowadzonych na podstawie ustawy zmienianej w art. 1, rozpoczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy dotychczasowe.

2. Do postępowań w zakresie wyboru operacji w rozumieniu art. 2 pkt 9 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1303/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiającego wspólne przepisy dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności, Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Obszarów Wiejskich oraz Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz ustanawiającego przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności i Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz uchylającego rozporządzenie Rady (WE) nr 1083/2006 (Dz. Urz. UE L 347 z 20.12.2013, str. 374, z późn. zm.²⁰⁾) w zakresie operacji realizowanych na podstawie ustawy zmienianej w art. 14, wszczętych w terminach składania wniosków o udzielenie wsparcia, o którym mowa w art. 35 ust. 1 lit. b tego rozporządzenia, które rozpoczęły bieg przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 17. 1. Wytyczne horyzontalne, o których mowa w art. 5 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, stają się wytycznymi w rozumieniu ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

2. W terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy wytyczne programowe, o których mowa w art. 7 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, przestają być stosowane, z zastrzeżeniem art. 18 ust. 1.

3. W przypadku, o którym mowa w art. 18 ust. 1, zmiana wytycznych programowych może być dokonywana wyłącznie w celu ich dostosowania do wytycznych w rozumieniu ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 18. 1. Do umów o dofinansowanie projektu zawartych oraz decyzji o dofinansowaniu projektu podjętych na podstawie ustawy zmienianej w art. 1 przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, w których beneficjenci zobowiązali się do stosowania wyłącznie wytycznych programowych, stosuje się przepisy dotychczasowe, chyba że beneficjent wyrazi zgodę na zmianę umowy o dofinansowanie projektu albo decyzji o dofinansowaniu projektu w zakresie związania wytycznymi w rozumieniu ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

²⁰⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 347 z 20.12.2013, str. 259, Dz. Urz. UE L 270 z 15.10.2015, str. 1, Dz. Urz. UE L 200 z 26.07.2016, str. 140, Dz. Urz. UE L 259 z 27.09.2016, str. 79 i Dz. Urz. UE L 338 z 13.12.2016, str. 34.

2. Po upływie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy do umów o dofinansowanie projektu zawartych oraz decyzji o dofinansowaniu projektu podjętych na podstawie ustawy zmienianej w art. 1 przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, w których beneficjenci zobowiązali się do stosowania wytycznych horyzontalnych oraz wytycznych programowych albo wyłącznie wytycznych horyzontalnych, stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 19. Porozumienia lub umowy o partnerstwie, o których mowa w art. 33 ustawy zmienianej w art. 1, zawarte przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, zachowują moc.

Art. 20. Do procedury odwoławczej wszczętej na podstawie ustawy zmienianej w art. 1 i niezakończonych do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 21. Instytucja zarządzająca powoła Rzecznika Funduszy Europejskich w terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 22. 1. Eksperci wyznaczeni do udziału w wyborze projektów do dofinansowania na podstawie art. 49 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1 przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stają się ekspertami wyznaczonymi do udziału w wyborze projektów do dofinansowania, o których mowa w art. 68a ust. 1 pkt 1 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

2. Umowy dotyczące udziału w wyborze projektów, o których mowa w art. 49 ust. 6 ustawy zmienianej w art. 1, zawarte przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, zostaną dostosowane do wymagań określonych dla umów, o których mowa w art. 68a ust. 6 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

3. Wykaz kandydatów na ekspertów, o którym mowa w art. 49 ust. 11 ustawy zmienianej w art. 1, staje się wykazem kandydatów na ekspertów, o którym mowa w art. 68a ust. 11 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 23. Do egzekucji środków, o których mowa w art. 2 i art. 3, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 24. 1. Z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy Krajowy System Usług dla Małych i Średnich Przedsiębiorstw, o którym mowa w art. 6 ust. 1 pkt 8 ustawy zmienianej w art. 7,

staje się rejestrem, o którym mowa w art. 6 ust. 1 pkt 8 ustawy zmienianej w art. 7 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

2. Podmioty wpisane do Krajowego Systemu Usług dla Małych i Średnich Przedsiębiorstw w zakresie usług doradczych i szkoleniowych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy uznaje się za wpisane do rejestru, o którym mowa w art. 6 ust. 1 pkt 8 ustawy zmienianej w art. 7 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

3. Wnioski o wpis do Krajowego Systemu Usług dla Małych i Średnich Przedsiębiorstw w zakresie usług doradczych i szkoleniowych złożone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy z dniem jej wejścia w życie stają się wnioskami o wpis do rejestru, o którym mowa w art. 6 ust. 1 pkt 8 ustawy zmienianej w art. 7 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

4. Z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy wykreśla się z rejestru, o którym mowa w art. 6 ust. 1 pkt 8 ustawy zmienianej w art. 7 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, podmioty zarejestrowane w Krajowym Systemie Usług dla Małych i Średnich Przedsiębiorstw w zakresie usług informacyjnych i finansowych.

5. Postępowania w sprawach o wpis do Krajowego Systemu Usług dla Małych i Średnich Przedsiębiorstw w zakresie usług informacyjnych i finansowych, wszczęte i niezakończone do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, umarza się.

Art. 25. 1. Do postępowań w zakresie wyboru organizacji partnerskich rozpoczętych na podstawie ustawy zmienianej w art. 8 i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe.

2. Do procedury odwoławczej w zakresie wyboru organizacji partnerskich wszczętej na podstawie ustawy zmienianej w art. 8 i niezakończonej do dnia wejścia niniejszej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 26. W terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy kontrakty terytorialne, o których mowa w ustawie zmienianej w art. 9, zostaną dostosowane do wymagań określonych dla tych kontraktów w przepisach ustawy zmienianej w art. 9 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 27. 1. Do wniosków o płatność, o których mowa w ustawie zmienianej w art. 11, na złożenie których termin upłynął przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy dotychczasowe.

2. Do postępowań w sprawie zwrotu środków, o których mowa w ustawie zmienianej w art. 11, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 28. 1. Instytut Badań Edukacyjnych w Warszawie podejmuje we współpracy z Polską Agencją Rozwoju Przedsiębiorczości działania organizacyjno-techniczne mające na celu zapewnienie nieprzerwanego funkcjonowania Zintegrowanego Rejestru Kwalifikacji od dnia 1 stycznia 2018 r.

2. Minister właściwy do spraw oświaty i wychowania do dnia 31 grudnia 2017 r. może przekazać Instytutowi Badań Edukacyjnych w Warszawie środki finansowe na realizację działań, o których mowa w ust. 1.

Art. 29. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 189 ust. 4 i 4a oraz art. 210 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 11 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 189 ust. 4 i 4a oraz art. 210 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 11 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, jednak nie dłużej niż przez 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 30. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem:

- 1) art. 7 pkt 1 lit. a i art. 15, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2018 r.;
- 2) art. 28, który wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia.

UZASADNIENIE

Projektowana nowelizacja ustawy o zasadach realizacji programów w zakresie polityki spójności finansowanych w perspektywie finansowej 2014–2020 jest wynikiem dwuletnich doświadczeń we wdrażaniu programów operacyjnych polityki spójności w perspektywie finansowej 2014–2020. Celem projektu jest wprowadzenie usprawnień, uproszczeń i zapewnienie efektywnego wykorzystania środków funduszy Unii Europejskiej. Proponowane przepisy są odpowiedzią na wnioski i postulaty zgłaszane przez instytucje oraz podmioty zaangażowane we wdrażanie i wydatkowanie środków perspektywy finansowej 2014–2020.

Uzasadnienie szczegółowe

W art. 1 wprowadza się zmiany do ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o zasadach realizacji programów w zakresie polityki spójności finansowanych w perspektywie finansowej 2014–2020, które obejmują:

1. ZDEFINIOWANIE POJĘĆ: DOFINANSOWANIE, KRYTERIA WYBORU PROJEKTÓW ORAZ WARUNKI FORMALNE

W art. 2 pkt 4 dokonano zmiany definicji dofinansowania poprzez literalne ograniczenie zakresu dofinansowania do środków przyznawanych i przekazywanych na podstawie umowy/decyzji o dofinansowanie, o których mowa w ustawie, z uwagi na fakt, iż w niektórych przypadkach środki zaliczane na poczet współfinansowania krajowego z budżetu państwa są przyznawane na podstawie innych przepisów i nie są objęte umową/decyzją o dofinansowaniu (przykładowo na podstawie umowy dotacji celowej). Środki te podlegają wydatkowaniu i rozliczaniu na zasadach innych niż dofinansowanie przekazywane przez instytucję zarządzającą/pośredniczącą/wdrażającą, a zasady te określa właściwy dysponent – projektowana zmiana definicji ma na celu odzwierciedlenie stanu rzeczywistego i wprowadzenie takiego doprecyzowania pojęcia dofinansowania, aby jego zakres nie budził wątpliwości.

W art. 2 pkt 13a wprowadzono definicję kryteriów wyboru projektów. Przez kryteria wyboru projektów należy rozumieć wyłącznie kryteria umożliwiające ocenę projektu opisanego we wniosku o dofinansowanie, jego wybór do dofinansowania i zawarcie umowy lub podjęcie decyzji o dofinansowaniu zgodne z warunkami, o których mowa w art. 125 ust. 3 lit. a Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1303/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiającego wspólne przepisy dotyczące Europejskiego Funduszu

Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności, Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich oraz Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz ustanawiającego przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności i Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz uchylającego rozporządzenie Rady (WE) nr 1083/2006 (Dz. Urz. UE L 347 z 20.12.2013, str. 320, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem ogólnym”, i zatwierdzone przez Komitet Monitorujący. Kryteria wyboru projektów obejmują zarówno dotychczasowe kryteria merytoryczne, jak i mogą obejmować kryteria formalne wyboru projektów. Spełnienie kryteriów wyboru projektów warunkuje wybranie projektu do dofinansowania i podpisanie umowy o dofinansowanie albo wydanie decyzji o dofinansowaniu projektu.

W art. 2 pkt 27a wprowadzono definicję warunków formalnych, które oznaczają warunki formalne odnoszące się do kompletności, formy i terminu złożenia wniosku o dofinansowanie projektu, których weryfikacja odbywa się poprzez stwierdzenie spełniania albo niespełniania danego warunku.

Dokonanie jednoznacznego podziału na kryteria wyboru projektów oraz warunki formalne ma na celu uniknięcie wątpliwości interpretacyjnych w zakresie sposobu uzupełniania wniosku o dofinansowanie oraz projektu na etapie wyboru projektów do dofinansowania. Sposób definiowania oraz weryfikacji, a także zakres warunków formalnych pozostaną w gestii instytucji zarządzających, niemniej stworzenie precyzyjnych definicji ww. pojęć ma na celu zapewnienie w miarę jednolitego sposobu klasyfikowania poszczególnych elementów wniosku o dofinansowanie projektu tak, aby uniknąć zróżnicowanego traktowania wnioskodawców w ramach poszczególnych programów operacyjnych, a nawet postępowań prowadzonych w ramach jednego programu. Dodatkowo proponowane zmiany będą prowadziły do uporządkowania i w konsekwencji przyspieszenia oraz ułatwienia dokonywania oceny projektu.

2. REZYGNACJA Z INSTYTUCJI WYTYCZNYCH PROGRAMOWYCH

W art. 6 ust. 2, art. 7 i art. 8 proponuje się uchylenie regulacji w zakresie wytycznych programowych (dla poszczególnych programów operacyjnych). W systemie realizacji programu operacyjnego pozostaną wyłącznie wytyczne wydawane przez ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego wykonującego zadania państwa

członkowskiego. Celem projektowanej zmiany jest ograniczenie dokumentów stosowanych przez instytucje systemu realizacji programu operacyjnego oraz uniknięcie ryzyka nakładania tego typu dokumentami obowiązków na beneficjentów. W związku z proponowaną zmianą w zakresie uchylecia regulacji dotyczącej wytycznych programowych zmianie ulegają również przepisy dotyczące wytycznych horyzontalnych, które będą po prostu wytycznymi – art. 4 ust. 2 pkt 3, art. 5 ust. 1–3 i 5.

Proponowana zmiana ma na celu ograniczenie liczby dokumentów, które beneficjenci będą zobowiązani stosować przy realizacji projektu. Z analizy poszczególnych dokumentów systemu realizacji wynika, że w stanie obecnym jest stosowanych 58 wytycznych (zarówno horyzontalnych oraz programowych), 20 zaleceń i instrukcji oraz 27 Szczegółowych Opisów Osi Priorytetowych Programów Operacyjnych. Beneficjenci w zawieranych umowach o dofinansowanie są zobowiązani do stosowania wytycznych bez jakiegokolwiek doprecyzowania zakresu związania tymi dokumentami. Praktyka taka stanowi obciążenie dla beneficjentów oraz utrudnia realizację projektów. Projektowane rozwiązanie jest zgodne z polityką nienakładania na beneficjentów obowiązków niewynikających bezpośrednio z przepisów prawa powszechnie obowiązującego lub umów (decyzji) o dofinansowanie projektu, przyjętą przez ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego działającego jako państwo członkowskie.

Z uwagi na powyższe, a także w celu uproszczenia systemu wdrażania programów operacyjnych, a tym samym przyspieszenia wydatkowania środków z Polityki Spójności 2014–2020, proponuje się, aby w systemie realizacji, poza przepisami powszechnie obowiązującymi, dokumentami, których postanowienia będą jedynie uzupełniające względem przepisów prawa powszechnie obowiązującego, i postanowień umów (a więc jedynie w zakresie doprecyzowującym obowiązki wynikające bezpośrednio z ww. źródeł), wiązać beneficjentów na podstawie umowy o dofinansowanie będą wytyczne wydawane przez ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego.

3. RZECZNIK FUNDUSZY EUROPEJSKICH

Art. 14a ustanawia nową instytucję – Rzecznika Funduszy Europejskich. Rzecznik jest obowiązkowo powoływany na poziomie każdej instytucji zarządzającej – ust. 1 pkt 1, natomiast jego powołanie na poziomie instytucji uczestniczących w realizacji programów operacyjnych, tj. instytucji pośredniczącej i instytucji wdrażającej, jest dobrowolne – ust.

1 pkt 2. Celem powołania Rzecznika Funduszy Europejskich jest utworzenie instytucji, która poprzez kontakt zarówno z wnioskodawcami, beneficjentami oraz innymi podmiotami zainteresowanymi wdrażaniem funduszy unijnych będzie odpowiedzialna za monitowanie i sygnalizowanie poszczególnym instytucjom systemu wdrażania propozycji usprawnień i ulepszeń w procesie realizacji zadań związanych z wydatkowaniem środków unijnych.

Ustawa nie przesądza, czy Rzecznik może w ramach danej instytucji realizować inne zadania jej przypisane. Nie może natomiast dochodzić do konfliktu interesów polegającego na tym, że Rzecznik rozpatruje sprawy dotyczące czynności wykonywanych przez niego samego w ramach innych obowiązków służbowych. Przepis ust. 2 wskazuje otwarty katalog zadań Rzecznika, który obejmuje zarówno rozpatrywanie zgłoszeń przyjmujących charakter skarg, rozpatrywanie postulatów odnoszących się do działalności danej instytucji/realizacji programu, jak i udzielanie stosownych wyjaśnień w tym zakresie. Rzecznik podejmuje również działania zmierzające do usprawnienia realizacji danego programu operacyjnego. Dodatkowo, zgodnie z ust. 3, właściwa instytucja zapewnia, że Rzecznik nie będzie realizował innych zadań, które mogłyby bezpośrednio lub pośrednio wpływać na sposób realizacji jego zadań wynikających z pełnionej funkcji. Obowiązek ten w praktyce będzie oznaczał konieczność ustalenia takiego opisu stanowiska i wyznaczenia zakresu obowiązków Rzecznika, które zapewnią mu niezależną pozycję w zakresie wykonywanych przez niego zadań.

Rzecznik powołany przez instytucję zarządzającą, będzie mógł żądać od Rzecznika powołanego przez inną instytucję uczestniczącą w realizacji programu operacyjnego informacji w zakresie realizowanych zadań. Jest to uzasadnione ogólną odpowiedzialnością instytucji zarządzającej za program operacyjny. Rzecznik będzie sporządzał każdego roku raport ze swojej działalności i przedkładał go właściwej instytucji, która zamieści zbiorczy raport na swojej stronie. Do zadań realizowanych przez Rzecznika oraz czynności podejmowanych przed nim przez zainteresowane podmioty nie będą stosowane przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego, z wyjątkiem działu VIII – skargi i wnioski, który znajdzie odpowiednio zastosowanie. Do postępowania przed Rzecznikiem nie stosuje się przepisów w zakresie procedury odwoławczej uregulowanej w rozdziale 15 ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o zasadach realizacji programów w zakresie polityki spójności finansowanych w perspektywie finansowej 2014–2020 ponieważ w przepisach tych

określono szczegółowo postępowanie wobec wnioskodawców, którzy otrzymali negatywną ocenę projektu wybieranego w trybie konkursowym.

Rzecznik nie będzie powoływany dla programów Europejskiej Współpracy Terytorialnej w związku z ich międzynarodowym charakterem.

4. WOJEWODA W PROCESIE WDRAŻANIA REGIONALNYCH PROGRAMÓW OPERACYJNYCH

Wojewoda został włączony w system realizacji zadań związanych z wdrażaniem funduszy europejskich w perspektywie finansowej 2014–2020 w ramach regionalnych programów operacyjnych poprzez możliwość wykonywania zadań w ramach desygnacji w zakresie prowadzenia kontroli służących potwierdzeniu spełniania kryteriów desygnacji oraz prowadzenie doraźnych kontroli na warunkach określonych w porozumieniu zawartym z ministrem właściwym do spraw rozwoju regionalnego – art. 16 ust. 1a. Ponadto wojewoda albo jego przedstawiciel będzie również mógł być włączany jako obserwator w prace komitetu monitorującego RPO oraz w skład komisji oceny projektów w ramach RPO – art. 14 ust. 9a i 9b oraz art. 44 ust. 5 i 6. Celem projektowanej regulacji jest umożliwienie wykonywania przez wojewodę zadań w zakresie desygnacji związanych z wdrażaniem funduszy europejskich w perspektywie finansowej 2014–2020 w ramach regionalnych programów operacyjnych oraz wykorzystanie jego doświadczeń związanych z certyfikacją w ramach perspektywy finansowej 2007–2013.

5. KONTROLA KRZYŻOWA

W art. 22 w ust. 2 w pkt 2 lit. c doprecyzowano tiret pierwsze w taki sposób, aby wynikało z niego wprost, że kontrola krzyżowa programu jest realizowana w ramach konkretnego programu operacyjnego, niezależnie od tego w ramach ilu funduszy program udziela dofinansowania. W ten sposób faktury beneficjenta, który rozlicza projekty w ramach programu regionalnego – jeden współfinansowany z EFRR, a inny z EFS, będą skontrolowane łącznie w jednym procesie weryfikacyjnym. W tiret drugim łącznik „albo” zastąpiono łącznikiem „lub”, aby podkreślić, że procesy weryfikacji krzyżowej rozdzielone łącznikami współwystępują, nie stanowiąc procesów alternatywnych.

Tiret trzecie dodano, aby dokonać jasnego wskazania, że prowadzenie części kontroli, o których mowa w tiret drugim (kontroli wydatków współfinansowanych z funduszy

strukturalnych i funduszy rolnych lub Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego) należy do kompetencji instytucji zarządzających. Realizacja tej intencji uwidacznia się przy uwzględnieniu brzmienia art. 22 ust. 7.

Z art. 22 ust. 4 usunięto kontrole realizacji programu operacyjnego polegające na weryfikacji dokumentów w zakresie prawidłowości oceny oddziaływania na środowisko. Instytucje systemu wdrażania umowy partnerstwa nie powinny weryfikować prawidłowości przeprowadzania procedur dotyczących ocen oddziaływania na środowisko, gdyż oceny te wydają posiadające kompetencje w tym zakresie instytucje krajowe. Weryfikując prawidłowość realizacji projektu, instytucje zarządzające (lub właściwe IP) kontrolują jedynie, czy została wydana decyzja środowiskowa w sytuacji, gdy istniał taki obowiązek.

W art. 22 ust. 9 doprecyzowano, że w przypadku stwierdzenia nieprawidłowości indywidualnej stwierdzonej przed zatwierdzeniem wniosku o płatność znajdzie odpowiednie zastosowanie kontrydiktoryjna procedura uregulowana w art. 25, z wyłączeniem jednak art. 25 ust. 1, który nakazuje sporządzenie informacji pokontrolnej po zakończeniu kontroli.

6. OGŁĘDZINY W TOKU KONTROLI

Zmieniono art. 23 ust. 1 poprzez dodanie przepisu zobowiązującego wnioskodawcę do poddania się kontroli polegających na weryfikacji jego zdolności do realizacji projektu wybieranego w trybie pozakonkursowym, w szczególności w zakresie procedur obowiązujących w zakresie realizacji projektów oraz procedur dotyczących udzielania zamówień publicznych lub oceny oddziaływania na środowisko, lub udzielania pomocy publicznej. Przepis ma na celu zapewnienie możliwości weryfikacji ww. wnioskodawców na jak najwcześniejszym etapie i jest logiczną konsekwencją treści art. 22 ust. 3 ustawy, który daje właściwej instytucji uprawnienie do przeprowadzenia wskazanych kontroli.

Art. 23 ust. 8 umożliwi przeprowadzenie oględzin w ramach czynności kontrolnych w miejscu realizacji projektu nie tylko w obecności beneficjenta, ale również osoby reprezentującej beneficjenta. Proponowany przepis uwzględnia praktykę wykonywania kontroli, gdzie protokół oględzin potwierdza często osoba wyznaczona przez beneficjenta, aby towarzyszyć kontrolerom w miejscu prowadzenia czynności oględzin.

7. KONTROLA PROWADZONA PRZEZ IZ W ODNIESIENIU DO INSTYTUCJI, W WYNIKU DZIAŁANIA LUB ZANIECHANIA KTÓREJ POWSTAŁA NIEPRAWIDŁOWOŚĆ INDYWIDUALNA

W art. 24 wprowadzono ust. 12a, zgodnie z którym, w sytuacji, gdy minister właściwy do spraw rozwoju regionalnego wykonujący zadania państwa członkowskiego albo IZ stwierdzi, że nieprawidłowość indywidualna wyniknęła bezpośrednio z działania lub zaniechania właściwej instytucji, automatycznie powstaje obowiązek wszczęcia kontroli systemowej w danej instytucji. Rozwiązanie takie oznacza zastosowanie procedury kontradyktoryjnej wskazanej w art. 25 ustawy, w toku której podmiot kontrolowany i kontrolujący mogą przedstawiać swoje stanowiska odnoszące się do jakości funkcjonowania podmiotu kontrolowanego. Takie rozwiązanie daje instytucji, która w opinii podmiotu, o którym mowa w art. 24 ust. 12, doprowadziła do powstania nieprawidłowości indywidualnej, możliwość obrony przed zarzutami ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego wykonującego zadania państwa członkowskiego albo IZ.

8. INSTRUMENTY FINANSOWE

W art. 29 ust. 1 wprowadzono przepis regulujący kwestię wykorzystania środków przeznaczonych w perspektywie 2014–2020 na realizację instrumentów finansowych, przy czym, jako uzupełnienie dotychczas obowiązującej regulacji w art. 29 doprecyzowano sposób wydatkowania środków po okresie realizacji zadań na podstawie rozporządzenia 1303/2013 – środki będą musiały być wydatkowane w formie wsparcia zwrotnego na realizację celów wynikających z programów rozwoju, o których mowa w ustawie o zasadach prowadzenia polityki rozwoju. Wprowadzona regulacja ma zapewnić trwałość realizacji wsparcia w formie zwrotnej i uniemożliwić rozproszenie środków po wykonaniu zobowiązań wynikających z prawodawstwa unijnego. Jednocześnie w art. 29 ust. 1 wskazano zasady wydatkowania ww. środków w odniesieniu do trzech przedziałów czasowych: okresu kwalifikowalności wydatków perspektywy finansowej 2014–2020 (art. 29 ust. 1 pkt 1) – warunki wydatkowania środków w tym okresie wynikają z art. 44 ust. 1 rozporządzenia ogólnego; w okresie co najmniej 8 lat po okresie kwalifikowalności wydatków, na cele określone zgodnie z art. 45 rozporządzenia ogólnego (art. 29 ust. 1 pkt 2) – warunki wydatkowania środków wynikają m.in. z ogólnych zasad dysponowania środkami publicznymi oraz np. z umów/porozumień zawieranych przez dysponenta

środków z podmiotami, którym mogą być przekazane w celu ponownego wykorzystania; w okresie następującym po okresie wskazanym w pkt 2 (przy czym regulacja nie zakłada automatyzmu jej stosowania po okresie 8 lat, tylko co najmniej po upływie tego okresu – w zależności od postanowień aktu stanowiącego podstawę do powierzenia zarządzania środkami na podstawie art. 29 ust. 1 pkt 2) w formie wsparcia zwrotnego na realizację celów wynikających z programów rozwoju określonych w ustawie z dnia 6 grudnia 2006 r. o zasadach prowadzenia polityki rozwoju (art. 29 ust. 1 pkt 3) – zasady wydatkowania tych środków wynikają m.in. z ogólnych zasad dysponowania środkami publicznymi, postanowień konkretnego programu rozwoju oraz z umów/porozumień zawieranych przez dysponenta środków z podmiotami, którym mogą być przekazane w celu ponownego wykorzystania na podstawie przedmiotowej regulacji.

W ust. 2 zawarto regulację wskazującą podmioty będące dysponentem środków, o których mowa w ust. 1 – ministra właściwego ds. rozwoju regionalnego w odniesieniu do środków krajowych programów operacyjnych i zarząd województwa w odniesieniu do środków regionalnych programów operacyjnych. Regulacja stanowi powtórzenie regulacji obecnie obowiązującej.

W celu uniknięcia wątpliwości w zakresie statusu środków przeznaczonych na realizację instrumentów finansowych zwracanych przez ostatecznych odbiorców, w ust. 3 jednoznacznie przesądzono, że środki, o których mowa w ust. 1, nie stanowią dochodu dysponenta ani jakiegokolwiek podmiotu, któremu dysponent mógłby powierzyć/zlecić wdrażanie instrumentów finansowych/wsparcia zwrotnego. Jednocześnie w ust. 4 zawarto regulację wskazującą, że warunki wydatkowania środków, o których mowa w ust. 1, są wskazane w umowie/porozumieniu podpisywanym przez dysponenta.

W ust. 5 wskazano, że w umowie lub porozumieniu zawieranych przez dysponenta środków powinny znaleźć się odpowiednie postanowienia gwarantujące efektywne wydatkowanie środków, o których mowa w ust. 1. Konsekwencją zastosowania regulacji będzie obowiązek zawarcia stosownych postanowień również w umowach zawieranych przez podmioty, którym dysponent może powierzyć wdrażanie środków z innymi podmiotami (np. pośrednicy finansowi, fundusze funduszy), jeśli podmioty takie miałyby realizować zadania związane z wdrażaniem wsparcia zwrotnego.

Ust. 6–8 zawierają analogiczne do obecnie obowiązujących regulacje dotyczące obsługi przez BGK rachunków, na które są zwracane środki, o których mowa w ust. 1.

9. POMOC ZWROTNA

W rozdziale 10a w art. 29a – uregulowano zagadnienia związane z udzielaniem pomocy zwrotnej. Pomoc zwrotna stanowi kolejną, obok dotacji i instrumentów finansowych, formę wsparcia dopuszczoną do stosowania w ramach polityki spójności na mocy rozporządzenia ogólnego. Pomoc zwrotna nie jest kwalifikowana ani jako dotacja ani jako instrument finansowy, ponieważ kwestia zwrotu przez beneficjenta określonej części dofinansowania jest uzależniona od spełnienia warunków związanych z osiągnięciem efektów projektu określonych w umowie/decyzji o dofinansowaniu. W przypadku pomocy zwrotnej przewidziano zatem możliwość zwrotu środków, jednak to, czy i jaka część wsparcia zostanie faktycznie zwrócona przez beneficjenta nie jest możliwe do określenia zanim projekt nie zostanie ostatecznie zrealizowany/zakończony. Jednocześnie zwrot środków w przypadku spełnienia warunków zwrotu określonych w umowie/decyzji o dofinansowaniu nie stanowi nieprawidłowości w rozumieniu przepisów rozporządzenia ogólnego. Mając na względzie, że w przypadku udzielania dofinansowania w formie zwrotnej stosuje się zasady analogiczne jak w przypadku udzielania dotacji (z uwzględnieniem różnic, jakie muszą wynikać z postanowień umowy o dofinansowanie/decyzji o dofinansowaniu), ustawa reguluje zagadnienia związane z pomocą zwrotną dopiero od momentu zwrotu środków do właściwej instytucji. Kwestie związane z wykorzystaniem środków po ich zwróceniu właściwej instytucji uregulowano w sposób zbliżony, jak w przypadku instrumentów finansowych z pewnymi różnicami wynikającymi z odmiennego charakteru wsparcia. Zgodnie z ust. 1, po wykonaniu zobowiązań wynikających z umowy o dofinansowanie projektu/decyzji o dofinansowaniu środki są przekazywane na rachunek instytucji, która podpisywała umowę z beneficjentem (chyba że w porozumieniach/umowach zawieranych między instytucjami systemu wdrażania PO zawarte byłyby inne postanowienia). W ust. 3 wskazano, jakie podmioty mogą dalej wykorzystywać środki zwrócone z projektów realizowanych w formule pomocy zwrotnej. Może to być dysponent środków (minister właściwy ds. rozwoju regionalnego albo zarząd województwa), podmiot, który pełnił funkcję właściwej instytucji w systemie wdrażania funduszy UE (jest to ten sam co do tożsamości podmiot, niemniej mając na względzie, że środki powracające z projektów nie są już środkami programu operacyjnego, nie można było posłużyć się wprost pojęciem „właściwej instytucji”, jako tej, która realizuje określone zadania w ramach PO) albo inny podmiot. Jeżeli środki są wydatkowane przez

podmiot, który pełnił funkcję właściwej instytucji albo przez inny podmiot (niebędący dysponentem środków), warunki wydatkowania i rozliczania środków są określone w umowach/porozumieniach zawieranych przez nie z dysponentem środków. Zgodnie z regulacją zawartą w ust. 7, w sytuacji, w której zwrócone środki będą wykorzystywane przez dysponenta albo przez inny podmiot, który nie pełnił funkcji właściwej instytucji, dysponent otwiera w BGK rachunek do obsługi tych środków. Natomiast w sytuacji, w której dalszy obrót środkami zostanie powierzony podmiotowi, który pełnił funkcję właściwej instytucji, środki przechowywane są na rachunku tego podmiotu (oddzielnym rachunku albo wydzielone kodami księgowymi) i nie ma potrzeby ich przekazywania na rachunek BGK (ust. 8).

10. REALIZACJA PROJEKTÓW PARTNERSKICH

Proponowana zmiana art. 33 w ust. 2 doprecyzowuje, że to podmiot inicjujący projekt partnerski dokonuje wyboru partnerów spoza tzw. „podmiotów publicznych” w rozumieniu przepisów o zamówieniach publicznych, natomiast zmiana proponowana w ust. 3 ma na celu określenie, iż każde partnerstwo powinno być utworzone przed złożeniem wniosku o dofinansowanie projektu partnerskiego. Wprowadzono również możliwość zmiany partnera. Zmiana partnera będzie możliwa wyłącznie w uzasadnionych przypadkach, po uzyskaniu zgody właściwej instytucji, która zawarła z partnerem wiodącym umowę o dofinansowanie projektu (podjęła decyzję o dofinansowaniu projektu), oraz jeżeli zmiana ta jest niezbędna dla zapewnienia prawidłowej i terminowej realizacji projektu – ust. 3a. Przy czym zgoda właściwej instytucji nie oznacza władczego rozstrzygnięcia tej instytucji, a jest to oświadczenie woli podmiotu stosunku prawnego łączącego instytucję z partnerem. Dodany ust. 4a stwarza obowiązek dla podmiotu, o którym mowa w art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. – Prawo zamówień publicznych, który nie będzie podmiotem inicjującym projekt partnerski, podania do publicznej wiadomości w Biuletynie Informacji Publicznej informacji o rozpoczęciu realizacji projektu partnerskiego wraz z uzasadnieniem przyczyn przystąpienia do realizacji tego projektu oraz wskazania partnera wiodącego w projekcie.

Ponadto w art. 33 zrezygnowano z regulacji zawartej w ust. 6 określającej zakaz zawierania partnerstw przez podmioty powiązane. Proponowana zmiana ma na celu likwidację ograniczeń umożliwiających tworzenie partnerstw przez wszystkie podmioty,

z uwzględnieniem jednak regulacji dotyczących pomocy publicznej wynikających z obowiązujących bezpośrednio regulacji unijnych.

11. SKŁADANIE OŚWIADCZEŃ PRZEZ WNIOSKODAWCÓW ORAZ UDOSTĘPNIANIE DOKUMENTÓW

Doprecyzowano art. 37 ust. 4 oraz dodano ust. 4a. Zmiany mają na celu jednoznaczne przesądzenie, że oświadczenia zawarte we wniosku o dofinansowanie, które są składane pod rygorem odpowiedzialności karnej, nie są obowiązkowym elementem wniosku o dofinansowanie. Do decyzji instytucji zarządzających będzie należało, czy dane oświadczenie znajdzie się we wniosku o dofinansowanie czy nie. W konsekwencji będą one miały możliwość elastycznego podejścia w tym zakresie i decydowania o tym, jakie oświadczenia będą obligatoryjne i składane pod rygorem odpowiedzialności karnej.

Zmodyfikowano art. 37 ust. 6 poprzez wskazanie, że dokumenty i informacje przedstawiane przez wnioskodawców nie podlegają udostępnieniu przez właściwą instytucję w trybie przepisów ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. z 2015 r. poz. 2058, z późn. zm.). Dodano również ust. 7 stanowiący, że dokumenty i informacje wytworzone lub przygotowane w związku z oceną dokumentów i informacji przedstawianych przez wnioskodawców, do czasu rozstrzygnięcia konkursu albo zamieszczenia informacji o wybranym do dofinansowania projekcie w trybie pozakonkursowym, nie podlegają udostępnieniu w trybie przepisów ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej.

Powyższe zmiany mają na celu przede wszystkim uporządkowanie dotychczasowych regulacji w celu uniknięcia wątpliwości interpretacyjnych w tym zakresie. Ponadto celem regulacji jest zabezpieczenie sprawnego przeprowadzenia wyboru projektów do dofinansowania, który mógłby być dezorganizowany przez znaczną liczbę wniosków dotyczących udostępnienia informacji publicznej. Regulacja ma także na celu wyeliminowanie praktyk polegających na powielaniu rozwiązań opracowanych przez innych wnioskodawców.

12. TRYB WYBORU PROJEKTÓW Z ZAKRESU INSTRUMENTÓW FINANSOWYCH

W art. 38 dodano przepisy w zakresie trybu wyboru projektów zgodnego z przepisami art. 39 (przetarg nieograniczony), art. 47 (przetarg ograniczony), art. 54 (negocjacje

z ogłoszeniem), art. 60a (dialog konkurencyjny) oraz art. 61 (negocjacje bez ogłoszenia) ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. – Prawo zamówień publicznych. Tryb ten będzie mógł mieć zastosowanie wyłącznie do projektów objętych regulacją w zakresie instrumentów finansowych i wyłącznie w sytuacji, gdy instytucja nie zamierza wybrać podmiotu wdrażającego IF w trybie pozakonkursowym – oznacza to, że wskazany tryb zastępuje tryb konkursowy stosowany w odniesieniu do innych typów projektów. Wprowadzenie zmiany jest spowodowane faktem, że działalność związana z wdrażaniem instrumentów finansowych jest uznawana na gruncie prawa UE za świadczenie usług finansowych, które podlega regulacjom z zakresu zamówień publicznych.

Jednocześnie w art. 38 ust. 4 ograniczono możliwość zastosowania trybów określonych w PZP wyłącznie do projektów realizowanych w ramach instrumentów finansowych, co oznacza, że wszystkie pozostałe projekty mogą być wybierane wyłącznie w trybie konkursowym lub pozakonkursowym.

13. RUNDY KONKURSU

W art. 39 został dodany ust. 3 wprowadzający możliwość podzielenia konkursu na rundy. Runda konkursu będzie obejmowała nabór projektów, ocenę spełnienia kryteriów wyboru projektów oraz rozstrzygnięcie właściwej instytucji w zakresie wyboru projektów do dofinansowania. Wprowadzony przepis umożliwi właściwym instytucjom bardziej elastyczne zarządzanie naborami i alokacją, co przełoży się na sprawniejszy wybór projektów do dofinansowania. Regulacja jest korzystna również dla wnioskodawców, którzy nie będą musieli czekać na decyzję w zakresie wyboru do dofinansowania do rozstrzygnięcia ostatniej rundy w ramach danego konkursu.

14. OGŁOSZENIE O KONKURSIE

W art. 40 w ust. 2 dodano pkt 7, co stanowi konsekwencję wprowadzenia w art. 39 ust. 3 regulacji w zakresie rund konkursu. Obligatoryjnym elementem każdego ogłoszenia o konkursie będzie informacja o tym, czy konkurs jest podzielony na rundy.

15. REGULAMIN KONKURSU

W art. 41 w ust. 2 zostały wprowadzone dodatkowe elementy, które powinny być określone w regulaminie konkursu. Obecnie obowiązujący pkt 3 uzupełniono

o obowiązek podania informacji, czy konkurs jest podzielony na rundy. Zmieniono pkt 4 poprzez zastąpienie uzupełniania we wniosku o dofinansowanie „braków formalnych” „brakami w zakresie warunków formalnych”. Zmiana ta wynika z wprowadzenia definicji warunków formalnych oraz zmiany art. 43, który umożliwi poprawianie oczywistych omyłek we wniosku o dofinansowanie oraz uzupełnienie braków w zakresie warunków formalnych. Pkt 6a zobowiązuje instytucję do określenia dokonania jakich czynności może ona wymagać przed podpisaniem umowy o dofinansowanie projektu oraz złożenia jakich dokumentów i w jakim terminie może żądać (np. stosownych oświadczeń, zaświadczeń).

Pkt 7a i 7b stanowią o zakresie, w jakim jest możliwe uzupełnianie lub poprawianie projektu w trakcie jego oceny w części dotyczącej spełniania przez projekt kryteriów wyboru projektów oraz o formie i sposobie wzywania wnioskodawcy do uzupełniania lub poprawiania projektu w trakcie jego oceny, w części dotyczącej spełniania przez projekt kryteriów wyboru projektów. Zmiana ta jest powiązana z proponowanym brzmieniem art. 45 ust. 3, który wprowadza możliwość dokonywania zmian w projekcie w części dotyczącej spełniania kryteriów wyboru projektów w trakcie oceny tego projektu. Pkt 7c nakazuje instytucji określenie w regulaminie formy złożenia przez wnioskodawcę oświadczenia o świadomości konsekwencji niezachowania wskazanej formy komunikacji. Pkt 10 uzupełniono o wskazanie instytucji właściwych do rozpatrzenia środków odwoławczych przysługujących wnioskodawcy. Na mocy pkt 10 instytucja będzie zobowiązana do określenia w regulaminie środków odwoławczych przysługujących wnioskodawcy w razie otrzymania przez jego projekt negatywnej oceny oraz instytucji właściwych do ich rozpatrzenia. Zgodnie z regulacją zawartą w pkt 13 instytucja będzie zobowiązana do podania w regulaminie informacji, czy przewiduje się możliwość skrócenia terminu składania wniosków o dofinansowanie.

16. UZUPEŁNIANIE WNIOSKU O DOFINANSOWANIE W ZAKRESIE WARUNKÓW FORMALNYCH I POPRAWIANIE OCZYWISTYCH OMYŁEK

Art. 43 zmieniono poprzez wskazanie, że w razie stwierdzenia we wniosku o dofinansowanie projektu braków w zakresie warunków formalnych właściwa instytucja wzywa wnioskodawcę do uzupełnienia wniosku w terminie nie krótszym niż 7 dni i nie dłuższym niż 21 dni, pod rygorem pozostawienia wniosku bez rozpatrzenia (ust. 1). Zgodnie z ust. 2, w przypadku stwierdzenia we wniosku oczywistych omyłek instytucja

będzie mogła albo sama poprawić omyłkę, informując o tym wnioskodawcę, albo wezwać go do poprawienia omyłki na zasadach takich samych, jak w przypadku uzupełnienia wniosku. Rozwiązanie umożliwiające instytucji samodzielne dokonanie poprawy oczywistej omyłki pozwoli na przyspieszenie procedury weryfikacji spełnienia warunków formalnych przez wniosek o dofinansowanie projektów. W ust. 3 określono moment, od którego należy liczyć terminy wskazane w ust. 1 i 2 – w przypadku przekazania wezwania drogą elektroniczną termin liczy się od dnia następującego po dniu wysłania wezwania (ust. 3 pkt 1), przy czym do wezwania nie stosuje się regulacji KPA, natomiast w przypadku wezwania przekazanego na piśmie termin liczy się od dnia doręczenia wezwania (ust. 3 pkt 2) i w przypadku tym zastosowanie znajdą odpowiednie regulacje KPA (ust. 4). W nowo dodawanym ust. 5 wyłączono możliwość „sanowania” uchybienia polegającego na złożeniu wniosku o dofinansowanie projektu po terminie wskazanym w ogłoszeniu o konkursie.

17. KOMISJA OCENY PROJEKTÓW

W art. 44 ust. 3 dokonano zmiany mającej na celu wskazanie, w miejsce zdania w ust. 2, składu komisji oceny projektów (KOP). Nowe brzmienie przepisu jednoznacznie przesądza, że w skład KOP obowiązkowo wchodzi pracownicy właściwej instytucji. Udział ekspertów w pracach KOP jest fakultatywny. Ponadto dodano możliwość powołania w skład KOP pracowników tymczasowych (ust. 3 pkt 2 lit b). Dotychczas obowiązujące przepisy tego artykułu zostały przeniesione do dalszych jednostek redakcyjnych.

W ust. 4 wprowadzono wymagania dla pracowników oraz pracowników tymczasowych, którzy będą wchodzić w skład KOP. Będą musieli oni posiadać wiedzę, umiejętności, doświadczenie lub wymagane uprawnienia w dziedzinie objętej programem operacyjnym, w której ramach jest dokonywany wybór projektu. Regulacja ma na celu podniesienie jakości oceny projektów. Skutkiem tego powinno być ograniczenie liczby skutecznie składanych protestów, a co za tym idzie odciążenie właściwych instytucji z obowiązków związanych z procedurą odwoławczą.

W ust. 5 i 6 uregulowano kwestie związane z możliwością uczestniczenia wojewodów albo ich przedstawicieli w pracach komisji oceny projektów. Ww. podmioty mogą uczestniczyć w pracach KOP w charakterze obserwatorów i nie są członkami komisji oceny projektów. Wprowadzone rozwiązanie ma na celu włączenie wojewody, jako

przedstawiciela administracji rządowej w terenie, w proces wdrażania regionalnych programów operacyjnych i ma stanowić narzędzie pomocne Ministrowi Rozwoju i Finansów, pełniącemu rolę państwa członkowskiego, w realizacji zadań polegających na koordynacji i monitorowaniu krajowych i regionalnych programów operacyjnych.

18. ETAPY OCENY SPEŁNIANIA KRYTERIÓW WYBORU PROJEKTÓW

W art. 45 ust. 1 wprowadzono możliwość podzielenia na etapy oceny spełnienia kryteriów wyboru projektów. Regulacja umożliwi właściwym instytucjom dzielenie procesu oceny na osobne części, co będzie prowadziło do zwiększenia przejrzystości całego procesu wyboru projektów do dofinansowania, pozostawiając jednocześnie właściwym instytucjom elastyczność w optymalnym planowaniu procesu oceny projektów.

Art. 45 ust. 3 wprowadza możliwość dokonywania przez wnioskodawcę zmian w projekcie w trakcie procesu jego oceny. Rozwiązanie to może być stosowane w zakresie określonym w regulaminie konkursu, o ile zostaną przyjęte przez komitet monitorujący danego programu stosowne kryteria wyboru projektu dające podstawę do wdrożenia tego rodzaju mechanizmów. Wspomniany przepis znajduje swe opacie w art. 110 ust. 2 w powiązaniu z art. 125 ust. 3 rozporządzenia ogólnego. Wynika z tych przepisów to, że komitet monitorujący może ustanowić dowolne kryteria i metodykę ich oceny, o ile będą one zgodne z prawem, przejrzyste i niedyskryminacyjne. W porządku krajowym zasady te znalazły rozwinięcie w art. 37 ust. 1 oraz w zasadzie równego traktowania wnioskodawców, która rozumiana jest m.in. jako jednolita procedura dla wszystkich uczestników danego postępowania. Z tego powodu art. 45 ust. 3 będzie stosowany, jeśli:

- komitet monitorujący w transparentny sposób przyjmie kryteria wskazujące, w jakim zakresie albo w jakich ramach na podstawie regulaminu konkursu wnioskodawcy będą mogli wprowadzać zmiany w swoich projektach,
- informacje te z wyprzedzeniem, m.in. dzięki ogłoszeniu konkursu co najmniej 30 dni przed rozpoczęciem naboru wniosków, będą znane wszystkim potencjalnym wnioskodawcom,
- procedura będzie zakładała obligatoryjność jej stosowania we wskazanych, jednoznacznie zdefiniowanych przypadkach, co pozwoli zapewnić równe traktowanie wnioskodawców.

Potrzeba przyjęcia tego rozwiązania wynika z konieczności umożliwienia instytucjom zwiększenia skuteczności i efektywności procedur wyboru projektów. Przepis pozwoli w szczególności na efektywniejsze wykorzystywanie środków finansowych, umożliwiając przyznanie dofinansowania projektom, które niepoprawione musiałyby zostać odrzucone, skutkując koniecznością przeprowadzenia kolejnego postępowania i opóźnieniem w kontraktowaniu środków. Na jego podstawie będzie można korygować dobrej lub bardzo dobrej jakości projekty, które musiałyby zostać odrzucone ze względu na błędy w zakresie niekoniecznie kluczowych kryteriów. Sformułowanie przepisu z zastosowaniem kierunkowych zasad dla ewentualnych mechanizmów korygowania projektów jest uzasadnione mnogością rozwiązań proceduralnych w poszczególnych programach. Ponadto tylko takie podejście pozwoli zachować autonomię komitetu monitorującego, który, biorąc pod uwagę zarówno uwarunkowania wynikające z charakteru interwencji, potencjału wnioskodawców, skali potencjalnego zainteresowania danym rodzajem wsparcia, a w konsekwencji, decydując o zakresie możliwych korekt w projektach, będzie mógł kształtować i przyjmować swoiste rozwiązania modyfikowania projektów w trakcie ich oceny.

Zapewnienie równego traktowania wnioskodawców w toku procesu oceny kryteriów wyboru projektów gwarantuje wskazanie wprost w art. 45 ust. 3 dyrektywy postępowania, zgodnie z którą właściwa instytucja w trakcie uzupełniania lub poprawiania projektu zapewnia równe traktowanie wnioskodawców.

Pozostałe przepisy art. 45 regulują kwestie związane z oceną projektu – są to obowiązujące regulacje, które zostały doprecyzowane i przeniesione z art. 44 do nowej jednostki redakcyjnej.

19. ROZSTRZYGNIECIE KONKURSU ALBO RUNDY KONKURSU

Art. 46 nadano nowe brzmienie poprzez wprowadzenie do przepisów rund konkursu. Zmiana jest konsekwencją dodania ust. 3 w art. 39.

20. WYŁĄCZENIE PROJEKTÓW POMOCY TECHNICZNEJ Z PROCESU IDENTYFIKACJI ORAZ WSKAZANIE ELEMENTÓW WEZWANIA W TRYBIE POZAKONKURSOWYM

W art. 48 ust. 2 otrzymał nowe brzmienie, zgodnie z którym wezwanie do złożenia wniosku o dofinansowanie może dotyczyć wyłącznie projektów wcześniej

zidentyfikowanych oraz projektów pomocy technicznej. Zmiana umożliwi uelastycznienie i uproszczenie procedur w zakresie wdrażania pomocy technicznej.

Konsekwencją powyższej zmiany jest również zmiana ust. 4, w którym wskazano, że w szczegółowym opisie osi priorytetowych programu operacyjnego (SZOOP) zamieszcza się wyłącznie informację o projekcie zidentyfikowanym oraz podmiocie, który będzie jego wnioskodawcą. Dokonana zmiana wynika z konieczności odstąpienia od obowiązku zamieszczania w SZOOP informacji o projektach pomocy technicznej, co znacznie uprości i usprawni wdrażanie pomocy technicznej. W art. 48 został dodany ust. 4a, który ureguluje niezbędne elementy wezwania właściwej instytucji w przypadku wniosków o dofinansowanie składanych w trybie pozakonkursowym.

21. STOSOWANIE PRZEPISÓW KODEKSU POSTĘPOWANIA ADMINISTRACYJNEGO

Zmieniono art. 50 ustawy poprzez wskazanie, że do procedury wyboru projektów nie stosuje się przepisów ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego, z wyjątkiem przepisów dotyczących wyłączenia pracowników organu i sposobu obliczania terminów, chyba że ustawa stanowi inaczej. Zmiana przepisu jest związana z art. 45 ust. 4, który do doręczenia informacji o zakończeniu oceny projektu i jej wyniku oraz doręczenia wezwania wskazuje na stosowanie przepisów działu I rozdziału 8 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego.

22. DOKUMENTY

Art. 50a wprowadza przepis, który ogranicza możliwość żądania od wnioskodawców zaświadczeń i dokumentów, do których instytucja będzie miała dostęp z urzędu poprzez własne rejestry lub rejestry prowadzone przez inne podmioty. Celem tego przepisu jest ograniczenie barier administracyjnych dla wnioskodawców i przerzucenie ciężaru w uzyskaniu zaświadczeń i dokumentów na właściwe instytucje. Jednocześnie pozostaje w mocy art. 37 ust. 5, zgodnie z którym właściwa instytucja może wymagać od wnioskodawcy wyłącznie informacji i dokumentów niezbędnych do oceny spełnienia kryteriów wyboru projektów, na podstawie którego właściwa instytucja jest uprawniona

do uzyskania od wnioskodawcy niezbędnych dokumentów i informacji w celu dokonania oceny spełnienia kryteriów wyboru projektów przez dany projekt zgłoszony do dofinansowania.

23. EUROPEJSKA WSPÓLPRACA TERYTORIALNA

W art. 51 dokonano zmiany, zgodnie z którą przepisów rozdziału „Wybór projektów” nie stosuje się do programów EWT, z wyłączeniem art. 37 ust. 6 i 7. Zastosowanie regulacji art. 37 ust. 6 i 7 wynika z objęcia programów EWT zasadami dotyczącymi dostępu do informacji publicznej w zakresie związanym z udzielaniem wsparcia na realizację Polityki Spójności.

24. PODPISANIE I ZMIANY W UMOWACH O DOFINANSOWANIE

W związku z wprowadzeniem definicji warunków formalnych, a także szerszego usankcjonowania tej instytucji w ustawie, w art. 52 ust. 2 dodano regulację, zgodnie z którą umowa o dofinansowanie projektu nie może być podpisana, a decyzja o dofinansowaniu projektu nie może być podjęta w sytuacji, gdy wnioskodawca lub jego wniosek na dzień podpisania umowy nie spełniają warunków formalnych lub kryteriów wyboru projektów.

W nowo wprowadzanym art. 52a ograniczono możliwość dokonywania zmian w umowie o dofinansowanie poprzez wskazanie, że zmiany te nie wpłyną na spełnianie kryteriów wyboru projektu w sposób, który skutkowałby negatywną oceną tego projektu. Celem wprowadzenia regulacji jest uniknięcie sytuacji, w których dochodzi do drastycznych zmian w postanowieniach umowy o dofinansowanie już po jej zawarciu.

25. ZMIANY WYNIKOWE

Art. 54 ust. 1, art. 56 ust. 1 i 3 oraz art. 59 ust. 1 – zmiany tych przepisów mają charakter techniczny i polegają na wprowadzeniu odwołania do nowego brzmienia art. 45 ust. 4. W art. 54 ust. 3 dodaje się zdanie drugie, zgodnie z którym do doręczenia wezwania stosuje się przepisy działu I rozdziału 8 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego.

26. WYCOFANIE PROTESTU

Art. 54a wprowadza do ustawy nową instytucję – wycofanie protestu. Proponowane rozwiązanie umożliwi wnioskodawcy skuteczne wycofanie protestu, a tym samym zakończenie wobec niego procedury odwoławczej oraz pozwoli mu na ewentualne aplikowanie w innym konkursie. Proponowane rozwiązanie usprawni również przebieg procedury odwoławczej i pozwoli na szybsze wyłonienie projektów do dofinansowania, a tym samym usprawni proces zawierania umów o dofinansowane z beneficjentami.

27. SKRÓCENIE TERMINÓW W RAMACH PROCEDURY ODWOŁAWCZEJ

Zmiany art. 56 ust. 2 i art. 57 polegają na skróceniu terminów autokontroli z 21 dni na 14, terminów na rozpatrzenie protestu z 30 dni na 21, terminów łącznego rozpatrzenia protestu z 60 dni na 45. Proponowane zmiany mają zapewnić sprawne i szybsze procedowanie w postępowaniu odwoławczym.

Ponadto w art. 54 w ust. 5 wprowadzono zdanie drugie, zgodnie z którym terminy wyznaczone na autokontrolę oraz rozpatrzenie protestu ulegną zawieszeniu w przypadku konieczności uzupełnienia protestu. Zmieniono także art. 56 ust. 2 pkt 1, art. 58 ust. 2 pkt 1 oraz ust. 4 pkt 1 poprzez wskazanie, że instytucja, dokonując autokontroli lub ponownie oceniając projekt, zamieści projekt, dokonując aktualizacji listy, o której mowa w art. 46 ust. 3.

Zmiany w art. 61 i art. 63 mają charakter techniczny i polegają na skorygowaniu odwołań do zmienionych przepisów.

W art. 66 w ust. 2 zostało zmienione wprowadzenie do wyliczenia przez uzupełnienie przesłanek do pozostawienia protestu bez rozpatrzenia również w sytuacji, gdy kwota na dofinansowanie projektów zostanie wyczerpana również w ramach poddziałania.

Poprzez wyczerpanie kwoty przeznaczonej na dofinansowanie projektów w ramach działania należy rozumieć taką sytuację, w której wszystkie środki w ramach danego działania zostały rozdysponowane na projekty wybrane do dofinansowania, natomiast jednostkami systematycznymi programów operacyjnych w ramach poszczególnych osi priorytetowych są działania oraz wyodrębnione ewentualnie w ramach działań poddziałania.

Poddziałania są wydzielane w szczególności, gdy do działania przypisano więcej niż jeden priorytet inwestycyjny, a także w celu terytorialnego ukierunkowania interwencji, wyodrębnienia różnych typów interwencji ze względu np. na specyfikę beneficjenta lub

typy przedsięwzięć, lub różnych ścieżek wyboru projektów czy wyodrębnienia różnych form finansowania.

Projektowana zmiana ma na celu doprecyzowanie przepisów i wzajemne uspołnienie regulacji.

W art. 69 dodano pkt 4, który umożliwi wspieranie procesów związanych z ewaluacją w centralnym systemie teleinformatycznym.

28. EKSPERCI

Wprowadzono nowy rozdział 15a „Eksperti”. W stosunku do obowiązującej regulacji będzie możliwe wyznaczanie ekspertów nie tylko do udziału w wyborze projektów, ale również do wykonywania zadań związanych z realizacją praw i obowiązków właściwej instytucji wynikających z umowy o dofinansowanie projektu albo decyzji o dofinansowaniu projektu. Celem projektowanej regulacji jest rozszerzenie zakresu udziału ekspertów w realizacji umowy o dofinansowanie projektu/decyzji o dofinansowaniu projektu. Przewidziano ponadto ocenę pracy ekspertów. Zasady oceny będą wskazywane w umowie zawieranej z ekspertem. Wprowadzono katalog sytuacji, których zaistnienie powoduje wykreślenie kandydata na eksperta z wykazu kandydatów; ponowny wpis do tego wykazu będzie możliwy po upływie roku od dnia wykreślenia. Do kandydata na eksperta ubiegającego się o ponowny wpis będą miały zastosowanie przepisy dotyczące wymagań dla kandydatów na ekspertów. Ekspert, na podstawie przepisów powszechnie obowiązującego prawa, będzie ponosił odpowiedzialność karną w każdej sytuacji, w której swoim zachowaniem wypełni znamiona czynu zabronionego.

29. WSPÓŁPRACA Z PREZESEM ZUS W ZAKRESIE UDOSTĘPNIANIA DANYCH OSOBOWYCH

Art. 71 w dodanym ust. 2 umożliwi współpracę z Prezesem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w zakresie udostępniania danych uczestników projektów Europejskiego Funduszu Społecznego (EFS). Polska jest zobowiązana do badania wskaźników długoterminowych i sprawozdawania do Komisji Europejskiej w zakresie informacji o statusie osoby uczestniczącej w projekcie EFS w 6 miesięcy po zakończeniu w nim udziału. Dane do badania można pozyskać z danych o ubezpieczonych i ustawa z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych umożliwia taką współpracę na podstawie art. 50 ust. 3a. Z uwagi na to, że udostępnienie opiera się na danych

porównawczych analogiczna regulacja ustawowa powinna zostać zawarta również w ustawie z dnia 11 lipca 2014 r. o zasadach realizacji programów w zakresie polityki spójności finansowanych w perspektywie finansowej 2014–2020.

30. INNE ZMIANY

W art. 30 w ust. 8 pkt 4 zastąpiono wyraz „identyfikacji” wyrazem „wskazania”, aby nie posługiwać się pojęciem przypisanym pozakonkursowemu trybowi wyboru projektów do dofinansowania.

W art. 2 wprowadza się zmiany do ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego

Projektowane przepisy mają na celu ułatwienie dostępu wnioskodawców do kredytowania wkładów własnych na realizację projektu i są wynikiem uzgodnień ze Związkiem Banków Polskich. Proponowane brzmienie art. 831 § 1 oraz § 2 Kodeksu postępowania cywilnego ma na celu wskazanie, że egzekucji nie będą podlegały:

- 1) środki wypłacone beneficjentom w formie zaliczki;
- 2) sumy i świadczenia w naturze już wypłacone lub wydane oraz środki trwałe oraz wartości niematerialne i prawne powstałe w ramach realizacji projektu, na który były przeznaczone środki pochodzące z programów finansowanych z udziałem środków, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 2 i 3 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych, przez okres jego realizacji wskazany w umowie o dofinansowanie projektu.

Wyłączenie spod egzekucji, zgodnie z art. 831 § 1 pkt 2a kpc, nie będzie skuteczne tylko wtedy, gdy wobec dłużnika prowadzona jest egzekucja z tytułu wierzytelności powstałej w związku z realizacją projektu, na który przeznaczone były środki, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 2 i 3 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych.

W związku z realizacją projektu powstaną wierzytelności, których egzekucja spowoduje, że zrealizowany zostanie cel projektu albo, że wrócą one do budżetu UE. Takie rozwiązanie ma chronić realizację projektów. Jako przykład wierzytelności powstałej w związku z realizacją projektu można wskazać wierzytelność wykonawcy projektu w stosunku do beneficjenta powstałą w wyniku wykonania określonego rodzaju robót lub świadczenia określonych usług w ramach projektu, za które beneficjent ma obowiązek zapłacić danemu wykonawcy, gdyż na ten cel zostały przyznane mu środki z budżetu UE. Jeżeli beneficjent nie płaci wykonawcy za

realizację zadań przewidzianych w ramach projektu, to ten ostatni, jako, że jego wierzytelność pozostaje w bezpośrednim związku z realizacją projektu, może zgodnie z art. 831 § 1 pkt 2a kpc prowadzić egzekucję z ww. środków. Takie rozwiązanie przyczyni się do osiągnięcia celu projektu. Wykonawca projektu, mając na uwadze cel, dla którego zostały przekazane środki UE, powinien mieć możliwość kierowania egzekucji do tych środków. Podobnie w przypadku prowadzenia egzekucji przez odpowiednią instytucję w następstwie wystąpienia nieprawidłowości w projekcie, o których mowa w art. 207 ustawy o finansach publicznych, niepodważalnie powstanie wierzytelność, która ma bezpośredni związek z realizacją projektu.

Przedstawione powyżej rozumienie „wierzytelności powstałej w związku z realizacją projektu” powoduje, że cele określone w art. 57 i art. 80 rozporządzenia Rady (WE) nr 1083/2006 zostają osiągnięte. Środki, które wydatkował budżet UE na realizację projektu, przyczynią się ostatecznie do jego realizacji albo zostaną budżetowi UE zwrócone, czy też przyczynią się do realizacji innego projektu.

Pojęcie „wierzytelności powstałej w związku z realizacją projektu” nie obejmuje wierzytelności banku powstałej w wyniku udzielenia beneficjentowi kredytu, niezależnie od realizacji projektu.

Dla powstania wierzytelności banku nie jest konieczne zaistnienie faktu realizacji projektu bądź zaprzestania realizacji projektu. Wymagalność wierzytelności banku następuje w związku z opóźnieniem beneficjenta w spłacaniu rat lub zaprzestaniem spłacania rat, a nie w związku z realizacją lub zaprzestaniem realizacji projektu. Przykładowo, jeżeli beneficjent przestaje realizować projekt lub ma problem z jego realizacją, ale spłacił zaciągnięty kredyt, wierzytelność banku wygasa. Wierzytelność banku powstaje zatem zawsze w bezpośrednim związku z udzielonym kredytem i jej istnienie zależy od terminowości spłat, a nie w związku z realizacją projektu.

Egzekucja będzie mogła być prowadzona ze środków pieniężnych, które zostaną przekazane beneficjentowi w formie refundacji, jak również po zakończeniu realizacji projektu, ze środków trwałych i wartości niematerialnych i prawnych.

Proponowany przepis umożliwia prowadzenie egzekucji ze środków refundacji, jak również skrócenie terminu, w którym nie będzie możliwa egzekucja ze środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych, do okresu realizacji projektu (w miejsce

obecnego okresu trwałości projektu, który – w zależności od projektu – wynosi od 3 do 10 lat).

Dokonanie przedmiotowych zmian umożliwi podejmowanie bankom udzielającym kredytów na finansowanie projektów decyzji w sprawie udzielenia takiego finansowania, ponieważ będzie oznaczało możliwość prowadzenia przez banki egzekucji z ww. środków finansowych oraz środków trwałych w przypadku braku spłaty przez beneficjentów zobowiązań wobec banków. Proponowane rozwiązanie ułatwi wnioskodawcom pozyskanie od banku środków finansowych na wkład własny w celu realizacji projektów unijnych.

W art. 3 wprowadza się zmiany do ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji

Proponowane brzmienie art. 8 § 1 pkt 15 oraz § 1a ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji ma na celu wskazanie, że egzekucji nie będą podlegały:

- 1) środki wypłacone beneficjentom w formie zaliczki;
- 2) sumy i świadczenia w naturze już wypłacone lub wydane oraz środki trwałe oraz wartości niematerialne i prawne powstałe w ramach realizacji projektu, na który były przeznaczone środki pochodzące z programów finansowanych z udziałem środków, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 2 i 3 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych, przez okres jego realizacji wskazany w umowie o dofinansowanie projektu.

Egzekucja będzie mogła być prowadzona ze środków pieniężnych, które zostaną przekazane beneficjentowi w formie refundacji, jak również po zakończeniu realizacji projektu, ze środków trwałych i wartości niematerialnych i prawnych.

Proponowany przepis umożliwia prowadzenie egzekucji ze środków refundacji, jak również skrócenie terminu, w którym nie będzie możliwa egzekucja ze środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych, do okresu realizacji projektu (w miejsce obecnego okresu trwałości projektu, który – w zależności od projektu – wynosi od 3 do 10 lat).

W art. 4 wprowadza się zmiany do ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa

Wprowadzone zmiany porządkują kwestie możliwości i zakresu działań związanych ze wsparciem zwrotnym, w tym pochodzącym z ponownego użycia (reuzycia) ze środków

europejskich, prowadzonych przez samorząd województwa. Projektowana zmiana stanowi również – w odniesieniu do zadań samorządu województwa w kontekście zadań z zakresu polityki rozwoju – realizację zalecenia Najwyższej Izby Kontroli wskazanego w informacji o wynikach kontroli pt. „Realizacja zadań publicznych przez spółki tworzone przez jednostki samorządu terytorialnego”, gdzie czytamy:

Ustalenia dokonane w toku kontroli wskazują także na potrzebę realizacji następujących wniosków *de lege ferenda*: „Znowelizowanie ustawy z dnia 20 grudnia 1996 r. o gospodarce komunalnej w zakresie zmiany art. 1 ust. 2 oraz art. 10 ust. 1 i 3 tej ustawy określających pojęcie użyteczności publicznej w odniesieniu do wszystkich szczebli jednostek samorządu terytorialnego, a także przesłanki tworzenia i przystępowania przez gminy do spółek prawa handlowego poza sferą użyteczności publicznej poprzez ich doprecyzowanie, aby nie budziły wątpliwości, jaka działalność może być prowadzona przez jednostki samorządu terytorialnego w sferze użyteczności publicznej oraz poza tą sferą”.

Ponadto projektowane rozwiązania dotyczące możliwości tworzenia regionalnych funduszy rozwoju wynikają z kompetencji samorządów województw w zakresie prowadzenia polityki rozwoju, jak również konieczności zapewnienia efektywnego ponownego użycia (reuzycia) środków wydatkowanych w formie wsparcia zwrotnego w ramach programów operacyjnych. Obecnie w każdym z województw obserwujemy duże rozproszenie wsparcia w obszarze instrumentów finansowych – wsparcie zwrotne zostało rozproszone na dużą liczbę instrumentów wdrażanych przez wiele podmiotów, co znacznie podnosiło koszty administracyjne obsługi procesów i nie sprzyjało optymalizacji kosztów. Przez to dochodzi do nakładania się wsparcia oferowanego przez różne podmioty. Utworzenie RFR ma na celu zapewnienie koordynacji wsparcia zwrotnego w województwie na poziomie samorządu województw oraz konsolidacji wsparcia oraz eliminacji (lub przynajmniej – ograniczenia) nakładania się wsparcia w ujęciu przedmiotowym, podmiotowym i terytorialnym. Co więcej, samorząd województwa zyska dzięki temu możliwość finansowania działań z zakresu polityki rozwoju niezależnie od środków dostępnych w ramach polityki spójności.

W art. 5 wprowadza się zmianę do ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych

Zgodnie z art. 50 ust. 3 rozporządzenia ubezpieczonego niebędącego uczestnikiem w rozumieniu załącznika I lub załącznika II do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1304/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie Europejskiego Funduszu Społecznego i uchylającego rozporządzenie Rady (WE) nr 1081/2006 (Dz. Urz. UE L 347 z 20.12.2013, str. 470, z późn. zm.), każde państwo członkowskie zapewnia, aby co najmniej raz w trakcie okresu programowania została zrealizowana ewaluacja, która obejmie swoim zakresem analizę sposobu, w jaki wsparcie z funduszy unijnych przyczyniło się do osiągnięcia celów każdego priorytetu określonego w programie. Przepis ten stanowi odzwierciedlenie faktu, iż w obecnym okresie programowania Komisja Europejska kładzie znacznie większy nacisk na potrzebę realizacji badań uwzględniających efekt oddziaływania interwencji (*impact evaluation*). Podejście takie ma na celu oszacowanie efektów rozumianych w kategoriach przyczynowych – tj. zmian będących bezpośrednią konsekwencją zrealizowanych programów, projektów czy interwencji, a nie wpływem innych czynników (np. makroekonomicznych). W tym celu niezbędne jest prowadzenie ewaluacji z wykorzystaniem tzw. sytuacji kontrfaktycznych, czyli oszacowaniem zmian zachodzących nie tylko w stosunku do uczestników interwencji, ale również do analogicznych grup czy podmiotów, które nie zostały taką interwencją objęte. Aby było to możliwe, konieczne jest pozyskiwanie – wyłącznie dla celów statystycznych – informacji o osobach lub podmiotach nieobjętych interwencją funduszy unijnych. Zakład Ubezpieczeń Społecznych w ramach ustawowej działalności gromadzi dane na kontaktach osób ubezpieczonych, o których mowa w art. 40 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych, oraz na kontaktach płatników składek, o których mowa w art. 45 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych, które mogą być wykorzystywane dla celu wypełnienia zobowiązań nałożonych na państwa członkowskie na podstawie art. 56 ust. 3 rozporządzenia ogólnego. Jednakże dane te nie mogą być przekazywane innym podmiotom bez podstawy prawnej zawartej w ustawie. Powyższe uzasadnia konieczność wprowadzenia przepisu umożliwiającego pozyskiwanie tego typu danych wyłącznie dla celów ewaluacji, poprzez dodanie w art. 50 ust. 3b oraz uzupełnienie o dodanie tego przepisu w ust. 9.

Ponadto w art. 50 ust. 3a zostało wskazane, że możliwe będzie udostępnianie danych z ZUS ministrowi właściwemu ds. pracy oraz ministrowi właściwemu ds. zabezpieczenia społecznego.

W art. 6 wprowadza się zmianę do ustawy z dnia 24 maja 2000 r. o Krajowym Rejestrze Karnym

Zmiana wprowadzona w art. 4 w ust. 1 w pkt 6 ustawy o Krajowym Rejestrze Karnym polega na wykreśleniu z przedmiotowego przepisu ministra właściwego do spraw finansów publicznych, ministra właściwego do spraw rolnictwa oraz ministra właściwego do spraw rozwoju wsi ze względu na fakt, że niecelowe pozostaje przekazywanie informacji na temat wyroków skazujących, zapadłych wobec osób wymienionych w tym przepisie temu organowi. Wyroki będą przekazywane natomiast ministrowi właściwemu do spraw rybołówstwa oraz Prezesowi Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa, który będzie je mógł udostępniać kierownikom powiatowych biur tej Agencji.

W art. 7 wprowadza się zmiany do ustawy z dnia 9 listopada 2000 r. o utworzeniu Polskiej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości

W przepisach ustawy o utworzeniu Polskiej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości proponuje się dodanie w art. 4 ust. 5, który wskazuje, że Agencja może prowadzić działania mające na celu dostosowanie kształcenia do zapotrzebowania gospodarki, w szczególności przez włączanie przedsiębiorców będących pracodawcami w system identyfikacji i prognozowania potrzeb kwalifikacyjno-zawodowych na rynku pracy, oraz stwarzanie warunków do aktywnej współpracy przedsiębiorców z poszczególnymi sektorami gospodarki z uczelniami oraz podmiotami, o których mowa w przepisach o systemie oświaty. Zadanie, zgodnie z dodawanym art. 4c, Agencja będzie mogła realizować przy pomocy Rady Programowej do spraw Kompetencji oraz rad sektorowych do spraw kompetencji.

W art. 4c przedstawiono sposób współpracy w trybie organizowania prac rad sektorowych do spraw kompetencji oraz Rady Programowej do spraw Kompetencji powoływanej na wniosek Prezesa Agencji przez ministra właściwego do spraw gospodarki. Rada Programowa działa na podstawie uchwalonego przez siebie regulaminu, który zatwierdza Prezes Agencji. System rad ds. kompetencji stanowi realizację programów rządowych, strategii i umowy międzynarodowej. Zadania z tego zakresu zostały ujęte w Umowie Partnerstwa zawartej pomiędzy Komisją Europejską a Polską z dnia 21 maja 2014 r. (str. 38–39); w Programie Rozwoju Przedsiębiorstw, w działaniu 2.1.5. Aktywizacja przedsiębiorców na rzecz współpracy z systemem edukacji formalnej stanowiącym załącznik do uchwały Rady Ministrów z dnia 8 kwietnia 2014; w

Strategii Rozwoju Kapitału Ludzkiego (str. 44, 52), w Strategii Innowacyjności i Efektywności Gospodarki (str. 109–110) przyjętej przez Radę Ministrów w dniu 15 stycznia 2013 r. oraz w dokumencie „Perspektywa uczenia się przez całe życie” (str. 38–39) przyjętym przez Radę Ministrów w dniu 10 września 2013 r.

Projektowane zmiany w art. 6–6aa mają na celu zapewnienie podstawy prawnej dla stworzenia i funkcjonowania bazy usług rozwojowych, m.in. na potrzeby projektów dofinansowanych ze środków funduszy unijnych. Ponadto projektowana zmiana ma na celu zapewnienie możliwości gromadzenia oraz przetwarzania danych osobowych użytkowników bazy przez Polską Agencję Rozwoju Przedsiębiorczości w ramach utworzonego systemu teleinformatycznego w celu kontroli, monitoringu, ewaluacji oraz oceny tych usług.

W art. 8 wprowadza się zmiany do ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej

Zmiana art. 134a wynika z doświadczeń we wdrażaniu Programu Operacyjnego Pomoc Żywnościowa 2014–2020, które uwidoczniły konieczność doprecyzowania uprawnień kontrolnych instytucji zarządzającej w ramach operacji finansowanych z Europejskiego Funduszu Pomocy Najbardziej Potrzebującym, zgodnie z systemem realizacji Programu Operacyjnego. W związku z tym w art. 134a dodaje się pkt 8 dotyczący możliwości przeprowadzania kontroli systemowych i kontroli prawidłowej realizacji zadań przez beneficjentów oraz dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w celu umożliwienia odpowiedniego stosowania art. 23 ust. 1, 2 i 4–10 oraz art. 25 ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o zasadach realizacji programów polityki spójności finansowanych w perspektywie finansowej 2014–2020.

Zmiany w art. 134k są konsekwencją przeniesienia części regulacji ustawy o zmianie ustawy o zasadach realizacji programów w zakresie polityki spójności finansowanych w perspektywie finansowej 2014–2020 z art. 44 i art. 46 do art. 45 i polegają na dodaniu przywołania art. 45 ust. 4–7, tak aby zapobiec powstaniu luki prawnej w procedurze wyboru organizacji partnerskich. Ponadto praktyka realizacji Programu Operacyjnego Pomoc Żywnościowa 2014–2020 pokazała, że zawarty w art. 40 ust. 1 30-dniowy okres poprzedzający rozpoczęcie naboru wniosków okazał się zbyt długi. Biorąc pod uwagę małą liczbę organizacji składających wnioski w konkursie na wybór organizacji

partnerskich oraz powtarzalność kolejnych podprogramów, usuwa się przywołanie art. 40 ust. 1 w ustawie o pomocy społecznej.

W art. 9 wprowadza się zmiany do ustawy z dnia 6 grudnia 2006 r. o zasadach prowadzenia polityki rozwoju

W art. 3a ust. 2 projektowana zmiana ma na celu doprecyzowanie, iż minister właściwy do spraw rozwoju regionalnego koordynuje wykorzystanie podlegających ponownemu wykorzystaniu środków z instrumentów inżynierii finansowej, o których mowa w rozporządzeniu Rady (WE) nr 1083/2006 z dnia 11 lipca 2006 r. ustanawiającym przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego oraz Funduszu Spójności i uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1260/1999, środków z instrumentów finansowych oraz środków pomocy zwrotnej, o których mowa w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1303/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiającym wspólne przepisy dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności, Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich oraz Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz ustanawiającym przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności i Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz uchylającym rozporządzenie Rady (WE) nr 1083/2006.

Koordinacja będzie polegała w szczególności na podejmowaniu inicjatyw w zakresie efektywnego gospodarowania tymi środkami, monitorowaniu ich wykorzystania oraz ocenie stopnia ich wykorzystania w skali kraju.

Projektowany przepis przyznaje ministrowi właściwemu do spraw rozwoju regionalnego zadania z zakresu koordynacji wykorzystania, rozliczania i sprawozdawczości tych środków.

W art. 5 pkt 4c zmieniono definicję kontraktu terytorialnego przez wskazanie, że jest to umowa określająca cele i przedsięwzięcia priorytetowe, które mają istotne znaczenie dla rozwoju kraju oraz wskazanego w niej województwa, oraz sposób ich koordynacji i warunki realizacji, a także dofinansowanie opracowywanych przez zarząd województwa programów służących realizacji umowy partnerstwa w zakresie polityki spójności. Tym samym zrezygnowano ze wskazywania w kontrakcie terytorialnym sposobu finansowania i realizacji przedsięwzięć priorytetowych, ponieważ są to kwestie,

które powinny zostać uregulowane w poszczególnych umowach/porozumieniach dotyczących realizacji każdego z tych przedsięwzięć.

W art. 5 dodano także pkt 12 definiujący wsparcie zwrotne, przez które należy rozumieć wsparcie finansowe niestanowiące dotacji, podlegające całkowitemu albo częściowemu zwrotowi, przyznawane w szczególności w formie pożyczek, poręczeń lub gwarancji. Definicja została wprowadzona ze względu na dodany rozdział 5a.

W art. 14p w ust. 1 pkt 3, 4 i 6 oraz w ust. 4 dostosowano zmiany zakresu kontraktu terytorialnego do zmienianej definicji.

W art. 14q w ust. 2 wprowadzono możliwość (w miejsce obowiązku) w zakresie zawierania porozumień z jednostkami samorządu terytorialnego, które są zaangażowane w realizację kontraktu.

Zmiana w projektowanym zakresie wynika z faktu, iż za realizację kontraktów po stronie samorządowej odpowiadają zarządy województw, do których wyłącznej kompetencji należy decyzja, czy do realizacji nałożonych kontraktem zobowiązań konieczne jest zawieranie porozumień z jednostkami samorządów terytorialnych (JST) zaangażowanymi w realizację kontraktów. Ogólny charakter przedsięwzięć ujętych w kontrakcie nie pozwala jednoznacznie określić, z którymi JST takie porozumienie powinno zostać podpisane. Z uwagi na powyższe przepis zobowiązujący do zawierania porozumień ze wszystkimi JST z terenu danego województwa pozostaje niemożliwy do realizacji.

W art. 14r w ust. 1 i 3 wprowadzono zmiany wynikające ze zmian wprowadzonych do art. 14p.

W art. 14r w ust. 5 dokonano zmiany polegającej na wskazaniu, że minister właściwy do spraw rozwoju regionalnego przekazuje zarządowi województwa informację o realizacji kontraktu w roku poprzednim. Zmiana ma charakter doprecyzowujący.

Po rozdziale 5 dodano rozdział 5a „Wsparcie zwrotne” (art. 37a) regulujący kwestię monitorowania i sprawozdawczości z wykorzystywania środków wsparcia zwrotnego, o którym mowa w art. 3a ust. 2 ustawy. Uzasadnieniem dla wprowadzenia przedmiotowych przepisów pozostaje konieczność stworzenia podstawy prawnej na gruncie prawa polskiego do wydatkowania środków finansowych w formie wsparcia zwrotnego, co przyczyni się do efektywnego ich wykorzystania.

Przepis art. 37a reguluje obowiązki monitoringowe i sprawozdawcze w odniesieniu do wszystkich środków przypisanych do wkładów z PO 2007–2013 i PO 2014–2020, po ich pierwszym obrocie (po „odunijnieniu”).

Zgodnie z treścią art. 37a ust. 1 dysponent środków, o których mowa w art. 3a ust. 2, monitoruje ich wykorzystanie w odniesieniu do elementów wskazanych w pkt 1–4. Zgodnie z treścią ust. 2 dysponent środków zobowiązany będzie do corocznego przedstawiania ministrowi właściwemu do spraw rozwoju regionalnego sprawozdania z wykorzystania wsparcia zwrotnego w poprzednim roku.

W ust. 3 przewidziano możliwość wydania przez ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego rozporządzenia regulującego kwestie związane ze sprawozdawczością, o której mowa w ust. 2.

W art. 10 wprowadza się zmianę do ustawy z dnia 23 stycznia 2009 r. o wojewodzie i administracji rządowej w województwie

W art. 3 wprowadzono ust. 2b, który przewiduje możliwość uczestniczenia wojewody w wykonywaniu zadań w zakresie desygnacji, o których mowa w art. 16 ust. 1 pkt 2 i 3 ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o zasadach realizacji programów w zakresie polityki spójności finansowych w perspektywie finansowej 2014–2020 na zasadach określonych w tej ustawie. Wprowadzone rozwiązanie ma na celu włączenie wojewody, jako przedstawiciela administracji rządowej w terenie, w proces wdrażania regionalnych programów operacyjnych i ma stanowić narzędzie pomocne Ministrowi Rozwoju i Finansów, pełniącemu rolę państwa członkowskiego, w realizacji zadań polegających na koordynacji i monitorowaniu krajowych i regionalnych programów operacyjnych.

W art. 11 wprowadza się zmiany do ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (ufp)

W art. 5 w ust. 1 dodaje się pkt 2a. Projektowana zmiana polegająca na dodaniu w art. 5 w ust. 1 pkt 2a ma na celu rozszerzenie katalogu środków publicznych o podlegające ponownemu wykorzystaniu środki z instrumentów inżynierii finansowej, o których mowa w rozporządzeniu Rady (WE) nr 1083/2006 z dnia 11 lipca 2006 r. ustanawiającym przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego oraz Funduszu Spójności i uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1260/1999 (Dz. Urz. UE L 210 z 31.07.2006, str. 25), środki z instrumentów finansowych oraz środki pomocy zwrotnej, o których mowa w

rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1303/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiającym wspólne przepisy dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności, Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich oraz Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz ustanawiającym przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności i Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz uchylającego rozporządzenie Rady (WE) nr 1083/2006 (Dz. Urz. UE L 347 z 20.12.2013, str. 374, z późn. zm.), jak również odsetki oraz inne korzyści wygenerowane przez te środki, z uwagi na fakt, iż wykorzystanie tych środków podlega szczególnym zasadom wynikającym z przepisów wskazanych w rozporządzeniach UE, jak również środki będą stanowić dodatkowe źródło finansowania zadań z zakresu polityki rozwoju, co przewiduje projektowana zmiana w ustawie o zasadach prowadzenia polityki rozwoju. Środki te nie będą stanowiły środków budżetu państwa, aczkolwiek będą podlegały zasadom wydatkowania i rozliczania analogicznym jak obowiązujące dla dotacji celowych z budżetu państwa z wyłączeniem przepisów dotyczących roczności i wygasania środków z końcem roku budżetowego.

Zmiany w art. 39 ust. 2 oraz w art. 41 ust. 2 pkt 1 lit. j dotyczą uchylenia przepisów w zakresie obowiązku klasyfikacji wydatków publicznych według dodatkowej klasyfikacji wydatków strukturalnych. Skutkiem uchylenia tego obowiązku jest również zniesienie obowiązku sporządzania sprawozdań z poniesionych przez jednostki sektora finansów publicznych wydatków strukturalnych.

Funkcjonujące obecnie przepisy ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych dotyczące stosowania przez jednostki sektora finansów publicznych klasyfikacji wydatków strukturalnych zostały ustanowione na podstawie rozporządzenia Rady (WE) nr 1083/2006 z dnia 11 lipca 2006 r. ustanawiającego przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego oraz Funduszu Spójności i uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1260/1999). Zgodnie z założeniem stosowanie klasyfikacji wydatków strukturalnych przez jednostki zaliczane do sektora finansów publicznych miało służyć weryfikacji przez Polskę tzw. zasady dodatkowości. Zadanie to, dla okresu programowania 2007–2013, zostało wykonane i Polska, jako kraj członkowski, otrzymała potwierdzenie prawidłowej weryfikacji zasady dodatkowości. Dla okresu programowania 2014–2020

weryfikacja zasady dodatkowości podlegać będzie zasadom określonym w art. 95 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1303/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiającego wspólne przepisy dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności, Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich oraz Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz ustanawiającego przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności i Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz uchylającego rozporządzenie Rady (WE) nr 1083/2006, które określają, że weryfikacja zasady dodatkowości będzie polegała na wykazaniu nakładów brutto na środki trwale instytucji rządowych i samorządowych, przy czym państwo członkowskie nie ma obowiązku wykazywania tych kwot oddzielnie dla każdej z kategorii interwencji. Biorąc powyższe pod uwagę, nie zachodzi już potrzeba identyfikacji wydatków strukturalnych ponoszonych przez jednostki sektora finansów publicznych według dodatkowej klasyfikacji określającej kody wydatków strukturalnych oraz sporządzania przez te jednostki sprawozdań o poniesionych wydatkach strukturalnych.

Proponowana w art. 66a regulacja stanowi uwzględnienie uwag zgłaszanych przez instytucje systemu wdrażania programów operacyjnych w zakresie konieczności jednoznacznego ustalenia okresu przedawnienia oraz terminu rozpoczęcia biegu przedawnienia w stosunku do niepodatkowych należności budżetowych z tytułu zwrotu środków przeznaczonych na realizację programów finansowanych z udziałem środków europejskich oraz innych należności związanych z realizacją projektów finansowanych z udziałem tych środków, a także odsetek od tych środków i od tych należności, o których mowa w art. 60 pkt 6 ufp.

W obowiązującym stanie prawnym art. 67 ufp w zakresie spraw dotyczących ww. należności, w sprawach nieuregulowanych ustawą odsyła do stosowania przepisów ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2016 r. poz. 23, z późn. zm.) i odpowiedniego stosowania przepisów działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2017 r. poz. 201, z późn. zm.).

Biorąc pod uwagę specyfikę stwierdzania nieprawidłowości w projektach oraz konieczność stosowania w tym zakresie art. 189 ust. 3 i art. 207 ufp, precyzyjne określenie rozpoczęcia biegu okresu przedawnienia jest niezbędne.

Należy zauważyć, że zgodnie z art. 3 ust. 3 rozporządzenia Rady nr 2988/95 z dnia 18 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich okres przedawnienia wynosi 4 lata od czasu dopuszczenia się nieprawidłowości zdefiniowanej w art. 1 ust. 2 tego rozporządzenia. Okres ten może być przedłużony o maksymalnie kolejne 4 lata w przypadku przerwania biegu terminu przedawnienia. W art. 3 ust. 3 rozporządzenia nr 2988/95 zapewniono państwom członkowskim możliwość stosowania dłuższego okresu niż okres przewidziany w ust. 1 i 2.

Mając na uwadze powyższe, proponuje się wskazanie, że termin przedawnienia zobowiązania do zwrotu środków, o których mowa w art. 60 pkt 6 ufp, będzie wynosił 5 lat, licząc od dnia, w którym decyzja o zapłacie odsetek albo decyzja określająca kwotę do zwrotu środków stała się ostateczna albo od dnia wypłaty salda końcowego, o którym mowa odpowiednio w art. 89 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 1083/2006 z dnia 11 lipca 2006 r. ustanawiającego przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego oraz Funduszu Spójności i uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1260/1999) albo w art. 141 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1303/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiającego wspólne przepisy dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności, Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich oraz Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz ustanawiającego przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności i Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz uchylającego rozporządzenie Rady (WE) nr 1083/2006 (Dz. Urz. UE L 347 z 20.12.2013, str. 374, z późn. zm.) albo w art. 86 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 1198/2006 z dnia 27 lipca 2006 r. w sprawie Europejskiego Funduszu Rybackiego (Dz. Urz. UE L 223 z 15.08.2006, str. 1, z późn. zm.), w zależności który z tych terminów nastąpi później.

Ww. terminy przedawnienia będą miały również zastosowanie w przypadku odpowiedzialności osób trzecich.

W pozostałym zakresie nadal zastosowanie znajdzie obowiązujący art. 67 ufp, który nakazuje stosowanie przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego oraz odpowiednie stosowanie działu III Ordynacji podatkowej.

Powyższe oznacza, że za zobowiązania z tytułu zwrotu środków, o których mowa w art. 60 pkt 6 ufp, będą odpowiadały wszystkie osoby trzecie wymienione w przepisach działu III (art. 107–119).

Osoby trzecie będą odpowiadały solidarnie ze zobowiązanym (art. 107 § 1a) od momentu, kiedy decyzja o zwrocie środków stanie się ostateczna.

Wobec osób trzecich będzie wydawana decyzja, o której mowa w art. 108 § 1, z tym, że będzie ona dotyczyła zobowiązania do zwrotu środków, o których mowa w art. 60 pkt 6 ufp.

Zgodnie z art. 108 § 4 egzekucja zobowiązania do zwrotu środków wynikającego z decyzji o odpowiedzialności podatkowej osoby trzeciej będzie mogła zostać wszczęta dopiero wówczas, gdy egzekucja z majątku podatnika okazała się w całości lub w części bezskuteczna, odstąpiono od czynności zmierzających do zastosowania środków egzekucyjnych albo nie przystąpiono do egzekucji administracyjnej w wyniku uprawdopodobnienia przez organ egzekucyjny braku możliwości uzyskania w toku egzekucji administracyjnej kwoty przewyższającej wydatki egzekucyjne.

Zmiany wprowadzone w art. 168 ust. 1, art. 189 ust. 4 i 4a oraz art. 251 ust. 1 ustawy o finansach publicznych mają na celu umożliwienie rozliczania dotacji celowych udzielanych beneficjentom z budżetu państwa oraz budżetów jednostek samorządu terytorialnego na współfinansowanie projektów na zasadach analogicznych jak dla płatności z budżetu środków europejskich, tj. w terminach wynikających z umowy o dofinansowanie, bez konieczności zwracania niewykorzystanych środków na koniec roku budżetowego; warunki i tryb zwrotu środków zostaną określone w rozporządzeniu wydawanym na podstawie art. 189 ust. 4 i 4a ustawy o finansach publicznych. Powyższe zmiany są neutralne dla budżetu, bowiem obecnie niewykorzystane do końca danego roku budżetowego dotacje są zwracane, a następnie, dla zachowania płynności finansowania projektu, są ponownie wypłacane beneficjentom z budżetu roku następnego. Ponadto instytucje wypłacające dotacje zostaną odciążone z obowiązku rozliczania zwrotów na przełomie roku i ponownego wypłacania tych środków.

W art. 188 proponuje się nadanie nowego brzmienia ust. 1a przez uwzględnienie w treści przepisu agencji wykonawczych. W obowiązującym stanie prawnym przepis art. 188 ust. 1a umożliwi składanie zleceń płatności beneficjentom będącym państwowymi jednostkami budżetowymi. Proponowana zmiana umożliwi składanie zleceń płatności

również agencji wykonawczej, jeżeli jest ona beneficjentem realizującym projekt finansowany z udziałem środków europejskich. Proponowana zmiana uprości schemat zlecenia płatności w przypadku tego rodzaju projektów – w wyniku jej wprowadzenia agencje wykonawcze będą mogły składać zlecenia płatności, działając nie tylko jako instytucje zawierające umowy o dofinansowanie, ale także jako beneficjenci.

W art. 189 ust. 3 wprowadza się zmianę w zakresie wskazania dodatkowego 14-dniowego terminu na założenie wniosku o płatność, a tym samym rozliczenie otrzymanej zaliczki, w którym beneficjentowi nie grożą konsekwencje w postaci naliczania odsetek. Projektowany przepis ma na celu przede wszystkim nieobciążanie sankcjami beneficjentów, którzy z przyczyn niezależnych uchybili terminowi na złożenie wniosku wskazanemu w umowie o dofinansowanie. Zmiana przepisu odnosi się wyłącznie do terminu złożenia wniosku o płatność. Nie dotyczy zatem kwestii terminów wydatkowania środków lub innych terminów dotyczących sposobu realizacji projektu, określonych, co do zasady, w umowach o dofinansowanie. Ze względu na fakt, iż wydłużenie terminu powinno dotyczyć jedynie wyjątkowych sytuacji, w których beneficjent nie zdążył przekazać wniosku o płatność do właściwej instytucji, rozwiązanie to nie obejmuje sytuacji, w której, zgodnie z odrębnymi przepisami, beneficjent rozlicza zaliczkę przez jej zwrot. Zaproponowane zmiany uwzględniają ponadto objęcie zakresem art. 189 ust. 3 i 3c środków finansowych w ramach programu finansowanego z udziałem Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego.

W art. 206 w ust. 2 zmieniono pkt 8 przez wskazanie, że w umowie o dofinansowanie projektu powinny być określone warunki i termin zwrotu środków, w tym również środków nieprawidłowo wykorzystanych lub pobranych w nadmiernej wysokości. Konieczność zwrotu środków może nastąpić nie tylko w przypadku wystąpienia przesłanek, o których mowa w art. 207 ust. 1, ale również w sytuacjach wynikających wprost z umowy o dofinansowanie.

W art. 209 uchyla się ust. 1a i w konsekwencji zmienia się brzmienie ust. 2 zawierającego wprowadzenie do wyliczenia w przepisie upoważniającym do wydania rozporządzenia.

Zaproponowana zmiana jest związana z procedurą pozwalającą na udzielanie ulg w spłacie należności przypadających właściwym instytucjom w ramach wdrażania programu finansowanego z udziałem Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego. Obecnie procedura ta jest już uregulowana w ustawie o finansach publicznych,

tj. w art. 60 pkt 6 w związku z art. 64 tej ustawy. Dlatego też proponowana zmiana art. 209 ust. 1a ustawy o finansach publicznych polegająca na uchyleniu ww. przepisu wykluczy rozbieżność dotyczącą stosowania przepisów w zakresie udzielania ulg w spłacie należności i włączy system finansowania programu i operacji z Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego do systemu płatnościowego funkcjonującego na podstawie ustawy o finansach publicznych. Za przyjęciem proponowanej zmiany przemawia również to, iż od dnia 16 listopada 2015 r. w systemie realizacji Programu Operacyjnego „Rybacko i Morze” zaszły zmiany organizacyjne będące konsekwencją utworzenia Ministerstwa Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej. W wyniku zmian dział administracji rządowej – rybołówstwo jest kierowany przez ministra obsługiwane przez Ministerstwo Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej. W związku z powyższą zmianą dotyczącą organu zarządzającego programem finansowanym ze środków Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz ze względu na odmienną specyfikę tego Funduszu od funduszu zarządzanego przez Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi w ramach programu finansowanego ze środków Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich, proponowana zmiana jest uzasadniona.

W art. 12 wprowadza się zmianę do ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o zasadach finansowania nauki

Zmiana art. 24 ust. 2 ma na celu przywrócenie możliwości ujawniania danych ekspertów oceniających wnioski o dofinansowanie projektów w ramach programów operacyjnych polityki spójności na zasadach określonych w przepisach regulujących wdrażanie funduszy – tj. przez publikowanie informacji o składzie komisji oceny projektów.

W art. 13 wprowadza się zmianę do ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o wspieraniu rozwoju obszarów wiejskich z udziałem środków Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich w ramach Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2014–2020 (ustawa ROW)

Zmiana polega na doprecyzowaniu, iż przez dany cel lokalnej strategii rozwoju (LSR), o którym mowa w art. 19a ustawy ROW, należy rozumieć cel główny LSR i podyktowana jest wątpliwościami interpretacyjnymi w tym zakresie. Zarządy województw, stosując przepisy ww. ustawy, miały wątpliwości, czy przepis ten nie odnosi się do celu szczegółowego LSR. W ocenie projektodawcy nie ma podstaw do uznania, iż przepis ten należy interpretować zawężająco odnosząc się do celu szczegółowego LSR, a nie

głównego, jednak aby uniknąć dalszych wątpliwości interpretacyjnych w tym zakresie, proponuje się doprecyzowanie przepisu.

W art. 14 wprowadza się zmiany do ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o rozwoju lokalnym z udziałem lokalnej społeczności (ustawa o RLKS)

Proponowane zmiany są wynikiem zmian wprowadzonych do ustawy o zasadach realizacji programów w zakresie polityki spójności finansowanych w perspektywie finansowej 2014–2020. Ponadto w odniesieniu do propozycji dodania nowego ust. 4a w art. 23 ustawy o RLKS, propozycja taka wynika z konieczności zapewnienia możliwości sfinansowania operacji, które w wyniku zastosowania procedury protestu, jaką przewidują przepisy ustawy o RLKS, spełniły warunki predystynujące je do udzielenia wsparcia w ramach poszczególnych EFSI, pomimo wyczerpania środków w ramach limitu środków wskazanego w ogłoszeniu o naborze wniosków o udzielenie wsparcia. Brak projektowanego przepisu powodował wątpliwości interpretacyjne przez brak jasnego wskazania przepisu stanowiącego podstawę udzielenia wsparcia wnioskodawcy, którego operacja w wyniku wniesienia protestu została wybrana przez LGD i spełniła pozostałe warunki udzielenia wsparcia. Biorąc pod uwagę czas i moment wdrażania RLKS, nie jest wymagane wprowadzanie do ustawy dodatkowego przepisu przejściowego dotyczącego stosowania projektowanych przepisów. Zmiana brzmienia ust. 8 w art. 23 ustawy RLKS ma charakter techniczny. Nowo projektowany ust. 4a nie będzie miał zastosowania do projektów grantowych i operacji własnych LGD, gdyż procedura protestu nie ma zastosowania w przypadku tych operacji.

W art. 15 wprowadza się zmiany do ustawy z dnia 22 grudnia 2015 r. o Zintegrowanym Systemie Kwalifikacji

Zmiany polegające na uchyleniu w art. 2 pkt 15 ustawy z dnia 22 grudnia 2015 r. o Zintegrowanym Systemie Kwalifikacji (Dz. U. z 2017 r. poz. 986) i dodaniu art. 82a w tej ustawie oraz uchyleniu ust. 1c w art. 4 ustawy z dnia 9 listopada 2000 r. o utworzeniu Polskiej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości (Dz. U. z 2016 r. poz. 359, z późn. zm.) mają na celu powierzenie prowadzenia Zintegrowanego Rejestru Kwalifikacji (ZRK) – rejestru publicznego prowadzonego w systemie teleinformatycznym, ewidencjonującego kwalifikacje włączone do Zintegrowanego Systemu Kwalifikacji Instytutowi Badań Edukacyjnych w Warszawie w miejsce Polskiej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości (PARP). Przepisy te wejdą w życie z dniem 1 stycznia 2018 r. z uwagi na konieczność

zakończenia przez PARP realizowanego projektu polegającego na prowadzeniu rejestru, jak również umożliwieniu Instytutowi przejścia procesu przyznania możliwości realizacji tego projektu w trybie pozakonkursowym. Instytut Badań Edukacyjnych w Warszawie posiada warunki organizacyjno-techniczne do prowadzenia ZRK. W związku z powierzeniem Instytutowi Badań Edukacyjnych w Warszawie zadania polegającego na prowadzeniu ZRK, w art. 89 ust. 2 ustawy o Zintegrowanym Systemie Kwalifikacji wprowadzono przepis zapewniający, że nie dojdzie do nakładania się kompetencji w zakresie monitorowania prowadzenia ZRK w przypadku, gdy Instytut Badań Edukacyjnych zostanie upoważniony do wykonywania określonych zadań ministra koordynatora ZSK.

W art. 16 –28 zostały zawarte przepisy przejściowe

W art. 16 w ust. 1 i 2 wskazano, że do postępowań w zakresie wyboru projektów do dofinansowania, prowadzonych na podstawie ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o zasadach realizacji programów w zakresie polityki spójności finansowanych w perspektywie finansowej 2014–2020 oraz operacji realizowanych na podstawie ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o rozwoju lokalnym z udziałem lokalnej społeczności, rozpoczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy dotychczasowe.

W art. 17 w ust. 1 zawarto regulację, zgodnie z którą wytyczne horyzontalne wydane na podstawie art. 5 ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o zasadach realizacji programów w zakresie polityki spójności finansowanych w perspektywie finansowej 2014–2020 stają się wytycznymi w rozumieniu projektu ustawy.

Zgodnie z ust. 2 w terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie projektowanej ustawy wytyczne programowe wydane na podstawie art. 7 ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o zasadach realizacji programów w zakresie polityki spójności finansowanych w perspektywie finansowej 2014–2020 przestają być stosowane z zastrzeżeniem regulacji zawartej w art. 18 ust. 1. Oznacza to w szczególności, że po upływie tego terminu instytucja zawierająca umowę o dofinansowanie/podejmująca decyzję o dofinansowaniu projektu nie będzie mogła zobowiązać beneficjenta do stosowania wytycznych programowych. Nie będzie również możliwości wiązania wytycznymi programowymi instytucji zaangażowanych w realizację programów operacyjnych.

Mając na względzie, że umowy o dofinansowanie/decyzje o dofinansowaniu zawarte/podjęte przed dniem wejścia w życie ustawy odwołują się do wytycznych programowych, a jednocześnie nie ma prawnej możliwości zobligowania beneficjenta do podpisania aneksu do umowy, na mocy którego zobowiązałby się do stosowania wytycznych horyzontalnych, jeżeli takie zobowiązanie nie było przewidziane w umowie, w art. 18 zawarto regulację, zgodnie z którą do umów o dofinansowanie projektu oraz decyzji o dofinansowaniu projektu zawartych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, w których beneficjenci zobowiązali się do stosowania wyłącznie wytycznych programowych, stosuje się przepisy dotychczasowe, chyba że beneficjent wyrazi zgodę na zmianę umowy o dofinansowanie projektu albo decyzji o dofinansowaniu projektu w zakresie związania wytycznymi, o których mowa w art. 17 ust. 1.

Jednocześnie zgodnie z art. 18 ust. 2 po upływie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie projektowanej ustawy do umów o dofinansowanie projektu oraz decyzji o dofinansowaniu projektu zawartych przed dniem wejścia w życie projektowanej ustawy, w których beneficjenci zobowiązali się do stosowania wytycznych horyzontalnych oraz wytycznych programowych albo wyłącznie wytycznych horyzontalnych, stosuje się przepisy nowej ustawy.

Zgodnie z art. 19 porozumienia lub umowy o partnerstwie, o których mowa w art. 33 ustawy zmienianej w art. 1 projektu ustawy, zawarte przed dniem wejścia w życie projektowanej ustawy, zachowują moc. Przepis ten pozostaje niezbędny z uwagi na rezygnację z przesłanek warunkujących zawarcie porozumienia lub umowy o partnerstwie i ma na celu wskazanie, że ze względu na projektowaną zmianę nie będzie konieczne dokonywanie zmian w już zawartych umowach lub porozumieniach o partnerstwie.

Zgodnie z art. 20 do procedury odwoławczej, o której mowa w rozdziale 15 ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o zasadach realizacji programów w zakresie polityki spójności finansowanych w perspektywie finansowej 2014–2020 wszczętej i niezakończonych do dnia wejścia w życie ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe.

Zgodnie z art. 21 instytucja zarządzająca powoła Rzecznika Funduszy Europejskich w terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy. Wskazany okres 3 miesięcy ma na celu umożliwienie dostosowania się do wprowadzonej zmiany.

Art. 22 w ust. 1 stanowi, że eksperci wyznaczeni do udziału w wyborze projektów do dofinansowania na podstawie art. 49 ust. 1 ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o zasadach realizacji programów w zakresie polityki spójności finansowanych w perspektywie finansowej 2014–2020 stają się ekspertami wyznaczonymi do udziału w wyborze projektów do dofinansowania, o których mowa w art. 68a ust. 1 pkt 1 projektowanej ustawy. Przepis ten nie obejmuje ekspertów, którzy będą wyznaczeni do oceny realizacji umowy o dofinansowanie projektu – będzie to nowa kategoria ekspertów, do których będą stosowane przepisy projektowanej ustawy.

Zgodnie z ust. 2 umowy zawarte z ekspertami dotyczące ich udziału w wyborze projektów zawarte na podstawie ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o zasadach realizacji programów w zakresie polityki spójności finansowanych w perspektywie finansowej 2014–2020 zostaną dostosowane do wymagań określonych dla umów, o których mowa w art. 68a ust. 6 projektowanej ustawy, w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie projektowanej ustawy.

Zgodnie z ust. 3 wykaz kandydatów na ekspertów, o którym mowa w art. 49 ust. 11 ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o zasadach realizacji programów w zakresie polityki spójności finansowanych w perspektywie finansowej 2014–2020 stanie się wykazem kandydatów na ekspertów, o którym mowa w art. 68a ust. 11 projektowanej ustawy.

Zgodnie z art. 23 do egzekucji środków, o których mowa w art. 2 i art. 3 projektowanej ustawy, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie projektowanej ustawy, stosuje się przepisy dotychczasowe. Niemniej, w przypadku umorzenia postępowania egzekucyjnego prowadzonego na zasadach dotychczasowych, po wejściu w życie projektowanej ustawy będzie możliwe prowadzenie egzekucji wyłącznie na zasadach wynikających ze zmian dokonanych projektem ustawy.

Art. 24, który dotyczy zmian w ustawie o utworzeniu Polskiej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości, przewiduje, że z dniem wejścia w życie ustawy Krajowy System Usług dla Małych i Średnich Przedsiębiorstw stanie się rejestrem podmiotów usług rozwojowych. Podmioty wpisane przed dniem wejścia w życie ustawy do Krajowego Systemu Usług dla Małych i Średnich Przedsiębiorstw w zakresie usług doradczych i szkoleniowych zostaną uznane za wpisane do rejestru podmiotów usług rozwojowych. Wnioski o wpis do Krajowego Systemu Usług dla Małych i Średnich Przedsiębiorstw w zakresie usług doradczych i szkoleniowych z dniem wejścia w życie ustawy staną się

wnioskami o wpis do rejestru podmiotów usług rozwojowych. Z dniem wejścia w życie ustawy wykreślone zostaną z rejestru podmiotów usług rozwojowych podmioty zarejestrowane w Krajowym Systemie Usług dla Małych i Średnich Przedsiębiorstw w zakresie usług informacyjnych i finansowych. Postępowania w sprawach o wpis do Krajowego Systemu Usług dla Małych i Średnich Przedsiębiorstw w zakresie usług informacyjnych i finansowych wszczęte i niezakończone do dnia wejścia w życie projektowanej ustawy zostaną umorzone.

Art. 25 odnoszący się do postępowań w zakresie wyboru organizacji partnerskich jest przepisem przejściowym dotyczącym trybu konkursowego uregulowanego w art. 134k ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej. Przepis ten umożliwi stosowanie dotychczasowych przepisów do postępowań w zakresie wyboru organizacji partnerskich oraz do procedury odwoławczej, jeśli zostały wszczęte i niezakończone przed dniem wejścia w życie art. 134k ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej w nowym brzmieniu.

Zgodnie z art. 26 w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy kontrakty terytorialne zostaną dostosowane do przepisów projektowanej ustawy. Wskazany okres 6 miesięcy ma na celu umożliwienie dostosowania się do wprowadzonej zmiany.

Zgodnie z regulacją zawartą w art. 27 do wniosków o płatność, o których mowa w przepisach o finansach publicznych, na których złożenie termin upłynął przed dniem wejścia w życie projektowanej ustawy, stosuje się przepisy dotychczasowe. Przepis ten ma na celu dokonanie rozliczenia tych wniosków na dotychczasowych zasadach.

Zgodnie z art. 27 ust. 2 do postępowań w sprawie zwrotu środków, o których mowa w przepisach o finansach publicznych, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie projektowanej ustawy, stosuje się przepisy dotychczasowe. Przepis ten ma na celu zakończenie tych postępowań na dotychczasowych zasadach.

Zgodnie z art. 29 akty wykonawcze wydane na podstawie art. 189 ust. 4 i 4a oraz art. 210 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 11 zachowują moc do dnia wejścia w życie aktów wykonawczych wydanych na podstawie art. 189 ust. 4 i 4a oraz art. 210 ust. 2 ustawy, o której mowa w art. 11, jednak nie dłużej niż przez sześć miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

W art. 30 został wskazany termin wejścia w życie ustawy. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem art. 7 pkt 1 lit. a i art. 15, które wchodzi

w życie z dniem 1 stycznia 2018 r. oraz art. 28, który wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia.

Natomiast proponuje się, aby projektowane przepisy ustawy umożliwiające Instytutowi Badań Edukacyjnych w Warszawie podejmowanie we współpracy z Polską Agencją Rozwoju Przedsiębiorczości działań organizacyjno-technicznych mających na celu zapewnienie nieprzerwanego funkcjonowania Zintegrowanego Rejestru Kwalifikacji weszły w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia projektowanej ustawy. Od tego dnia będzie także możliwe przekazanie Instytutowi Badań Edukacyjnych w Warszawie przez ministra koordynatora Zintegrowanego Systemu Kwalifikacji (ministra właściwego do spraw oświaty i wychowania) środków finansowych w zakresie niezbędnym do realizacji zadań mających na celu zapewnienie nieprzerwanego funkcjonowania Zintegrowanego Rejestru Kwalifikacji. Zaproponowane wejście w życie powyższych regulacji zapewni sprawne przejście zadań przez nowy podmiot prowadzący ZRK. Zasady demokratycznego państwa prawa nie stoją na przeszkodzie, aby projektowane przepisy ustawy weszły w życie w ww. terminie.

Przewiduje się, że projektowane zmiany ustawy wpłyną pozytywnie na działalność mikroprzedsiębiorców oraz małych i średnich przedsiębiorców, ponieważ wprowadzają one ułatwienia i uproszczenia w aplikowaniu o środki Unii Europejskiej oraz w ich wdrażaniu. Proponowane uproszczenia i likwidacja barier w realizacji funduszy Unii Europejskiej przyczynią się do zwiększonego zainteresowania tych podmiotów ogłaszanymi konkursami. Łatwiejszy dostęp i realizacja projektów dofinansowanych ze środków Unii Europejskiej przez mikroprzedsiębiorców oraz małych i średnich przedsiębiorców podniesie poziom rozwoju tych podmiotów i zwiększy ich konkurencyjność na rynku.

Projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Projekt ustawy, zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248), został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej Ministerstwa Rozwoju oraz w zakładce Rządowy Proces Legislacyjny na stronie RCL. W trybie ww. ustawy uwagę, po terminie zgłaszania uwag, pismem z dnia 13 lutego 2017 r., znak CW-80-8/17 zgłosił Instytut Nafty i Gazu – Państwowy Instytut Badawczy.

Projekt nie podlega procedurze notyfikacji zgodnie z trybem przewidzianym w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597).

Projekt nie podlega obowiązkowi uzyskania opinii organów i instytucji Unii Europejskiej, w tym Europejskiego Banku Centralnego, o którym mowa w § 39 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2016 r. poz. 1006 i 1204).

<p>Nazwa projektu Ustawa o zmianie ustawy o zasadach realizacji programów w zakresie polityki spójności finansowanych w perspektywie finansowej 2014–2020 oraz niektórych innych ustaw</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Rozwoju</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Paweł Choraży, Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Rozwoju</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Dorota Chlebosz, Dyrektor Departamentu Prawnego w Ministerstwie Rozwoju (dorota.chlebosz@mr.gov.pl)</p>	<p>Data sporządzenia 22.02.2017 r.</p> <p>Źródło: Inicjatywa własna</p> <p>Nr w wykazie prac UD 161</p>
---	--

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Doświadczenia we wdrażaniu programów operacyjnych polityki spójności w perspektywie finansowej 2014–2020 uwiarydliły aspekty wymagające usprawnienia. Projekt ma na celu rozwiązanie problemów wynikających z wniosków i postulatów zgłaszanych przez instytucje oraz podmioty zaangażowane we wdrażanie i wydatkowanie środków europejskich.

Projektowana nowelizacja uprości i przyspieszy realizację programów operacyjnych w zakresie polityki spójności w perspektywie finansowej 2014–2020, a tym samym przyczyni się do efektywnego wykorzystania funduszy Unii Europejskiej w bieżącej perspektywie finansowej.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Projektowana nowelizacja poprzez uelastycznienie, uproszczenie i likwidację barier we wdrażaniu funduszy Unii Europejskiej przyczyni się do zwiększonego zainteresowania potencjalnych wnioskodawców ogłaszanymi konkursami oraz wpłynie pozytywnie na beneficjentów realizujących projekty w ramach programów operacyjnych.

Do najważniejszych regulacji upraszczających aplikowanie o środki oraz ułatwiających realizację projektów należą w szczególności: 1) ograniczenie liczby dokumentów niezbędnych do skutecznego złożenia wniosku o dofinansowanie oraz zawarcia umowy o dofinansowanie, 2) rozgraniczenie kryteriów wyboru projektów od warunków formalnych, które będą mogły być uzupełniane przez wnioskodawcę na wezwanie właściwej instytucji, 3) ustanowienie instytucji Rzecznika Funduszy Europejskich, 4) możliwość wezwania wnioskodawcy do poprawienia złożonego przez niego wniosku o dofinansowanie projektu w zakresie kryteriów wyboru na warunkach określonych w regulaminie konkursu, 5) podział konkursu na rundy, 6) zmiany w zasadach realizacji projektów partnerskich, 7) możliwość wycofania protestu, 8) skrócenie terminów na rozpatrywanie środków odwoławczych, 9) wprowadzenie zmian w zakresie funkcjonowania dostępnych rejestrów, tj. rejestru podmiotów wykluczonych poprzez możliwość elektronicznej komunikacji w ramach funkcjonujących rejestrów oraz rejestru podmiotów, które zapewniają należyte świadczenie usług rozwojowych, 10) wprowadzenie rozwiązania w zakresie przesunięcia o 14 dni terminu naliczania odsetek w przypadku niezłożenia przez beneficjenta wniosku o płatność w terminie lub na właściwą kwotę, 11) umożliwianie rozliczania dotacji celowych udzielanych beneficjentom z budżetu państwa oraz budżetów jednostek samorządu terytorialnego na współfinansowanie projektów na zasadach analogicznych jak dla płatności z budżetu środków europejskich, tj. w terminach wynikających z umowy o dofinansowanie, bez konieczności zwracania niewykorzystanych środków na koniec roku budżetowego, 12) wprowadzenie możliwości tworzenia Regionalnych Funduszy Rozwoju, 13) wprowadzenie regulacji umożliwiających pogłębienie współpracy pomiędzy przedsiębiorcami, uczelniami oraz podmiotami objętymi systemem oświaty poprzez utworzenie i funkcjonowanie rad do spraw kompetencji. Umożliwi to dostosowanie kadr gospodarki do aktualnych potrzeb przedsiębiorców funkcjonujących na rynku pracy, 14) uwzględnienie udziału wojewody w procesie wdrażania funduszy UE w perspektywie finansowej 2014–2020.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Z uwagi na specyfikę poszczególnych programów i polityk, a także fakt, że proponowane rozwiązania są uwarunkowane przyjętym systemem prawa krajowego nie jest możliwe bezpośrednie porównanie z innymi krajami.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Potencjalni wnioskodawcy programów operacyjnych oraz beneficjenci tych programów, w tym	brak danych	brak danych	Zapewnienie sprawnego i szybkiego procesu aplikowania o środki UE oraz zapewnienie sprawniej realizacji projektów w ramach zawartych umów

osoby fizyczne, osoby prawne, jednostki sektora finansów publicznych			o dofinansowanie oraz podjętych decyzji o dofinansowaniu.
Instytucje uczestniczące w realizacji programów operacyjnych	150	Ministerstwo Rozwoju	Zapewnienie sprawniejszego systemu realizacji programów operacyjnych.

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Pierwsze konsultacje w zakresie rozwiązań dotyczących uproszczenia wdrażania funduszy UE w perspektywie finansowej 2014–2020 zostały przeprowadzone w I kwartale 2016 r. Uczestniczyły w nich instytucje systemu wdrażania – zarówno krajowe jak i regionalne. Instytucje zgłaszały swoje propozycje w ramach tabeli, drogą mailową. W wyniku konsultacji zostały skatalogowane najważniejsze kwestie, które wymagają interwencji w postaci regulacji ustawowej.

Zgodnie z przepisami uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2016 r. poz. 1006 i 1204) projekt ustawy został przekazany do konsultacji publicznych marszałkom województw, partnerom społecznym i gospodarczym, ekspertom, Związkowi Banków Polskich oraz innym podmiotom zaangażowanym we wdrażanie środków europejskich. Konsultacje publiczne trwały od 29 listopada do 13 grudnia 2016 r. W toku prowadzonych konsultacji wpłynęły uwagi od 16 marszałków województw, Konfederacji Lewiatan, Polskiego Związku Funduszu Pożyczkowego, Banku Gospodarstwa Krajowego, Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, Związku Rzemiosła Polskiego, Wojewody Podkarpackiego.

W dniu 2 lutego 2017 r. odbyło się spotkanie z przedstawicielami partnerów społecznych i gospodarczych oraz przedstawicielami Urzędów Marszałkowskich, podczas którego zostały przedstawione najistotniejsze uwagi zgłoszone do projektu ustawy oraz stanowisko MR do tych uwag.

Projekt ustawy, zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248), został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej Ministerstwa Rozwoju. Uwagę w trybie przepisów tej ustawy zgłosił Instytut Nafty i Gazu – Państwowy Instytut Badawczy.

Zgodnie z przepisami uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów projekt podlegał zaopiniowaniu przez Komisję Wspólną Rządu i Samorządu Terytorialnego. Komisja wyraziła pozytywną opinię o projekcie ustawy na posiedzeniu plenarnym w dniu 14 grudnia 2016 r.

Uwagi zgłoszone w toku konsultacji publicznych zostały częściowo uwzględnione. Kryterium decydującym o uwzględnieniu danej uwagi był pozytywny wpływ proponowanych zmian na usprawnienie wdrażania funduszy UE oraz uproszczenia dla przedsiębiorców i beneficjentów. Zestawienie wszystkich uwag wraz ze stanowiskiem projektodawcy zostało zawarte w tabeli zamieszczonej w BIP RCL oraz w Raporcie z konsultacji.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z ... r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]												
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0–10)	
Dochody ogółem													
budżet państwa													
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													
Wydatki ogółem													
budżet państwa													
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													
Saldo ogółem													
budżet państwa													
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													

Źródła finansowania	<p>Środki przeznaczone na współfinansowanie projektów w ramach perspektywy finansowej 2014–2020.</p> <p>Proponowane zmiany nie będą miały skutków finansowych dla budżetu państwa w postaci zwiększenia limitu wydatków. Finansowanie prowadzenia Zintegrowanego Rejestru Kwalifikacji jest dokonywane w ramach projektu finansowanego ze środków Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój. Ponadto w części 30 – oświata i wychowanie zabezpieczono środki na realizację przejmowanych zadań.</p>
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	<p>Projektowane rozwiązania nie będą generować dodatkowych wydatków po stronie budżetu państwa.</p> <p>W odniesieniu do art. 168 ust. 1, art. 189 ust. 4 i 4a oraz art. 251 ust. 1 ustawy o finansach publicznych – zmiany przepisów mają na celu umożliwienie rozliczania dotacji celowych udzielanych beneficjentom z budżetu państwa oraz budżetów jednostek samorządu terytorialnego na współfinansowanie projektów na zasadach analogicznych jak dla płatności z budżetu środków europejskich, tj. w terminach wynikających z umowy o dofinansowanie, bez konieczności zwracania niewykorzystanych środków na koniec roku budżetowego; warunki i tryb zwrotu środków zostaną określone w rozporządzeniu wydawanym na podstawie art. 189 ust. 4 i 4a ustawy o finansach publicznych; zmiany są neutralne dla budżetu, bowiem obecnie niewykorzystane do końca danego roku budżetowego dotacje są zwracane, a następnie, dla zachowania płynności finansowania projektu, są ponownie wypłacane beneficjentom z budżetu roku następnego; ponadto instytucje wypłacające dotacje zostaną odciążone z obowiązku rozliczania zwrotów na przełomie roku i ponownego wypłacania tych środków.</p> <p>W odniesieniu do art. 189 ust. 3 ustawy o finansach publicznych – zmiana przepisu polega na przesunięciu terminu zapłaty odsetek w związku z niezłożeniem wniosku o płatność na kwotę lub w terminie. Propozycja ta pozostanie bez wpływu na budżet państwa. Jest natomiast korzystna dla beneficjentów, którzy często z przyczyn losowych nie mają możliwości złożenia wniosku o płatność w terminie, natomiast w przypadku uchybienia będą zobowiązani do zapłaty odsetek liczonych od dnia wpływu środków finansowych na ich rachunek.</p> <p>Rejestr podmiotów wykluczonych – zmiana przepisu polegająca na korzystaniu z rejestru za pośrednictwem funkcjonowania elektronicznej platformy usług administracji publicznej, zwanej – „e-PUAP”, nie będzie generowała żadnych kosztów po stronie budżetu państwa. Korzystanie z e-PUAP przez podmioty publiczne jest bezkosztowe.</p> <p>Publiczny rejestr podmiotów, które zapewniają należyte świadczenie usług rozwojowych o którym mowa w art. 6 ust. 1 pkt 8 ustawy o Polskiej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości – utworzenie i funkcjonowanie rejestru nie generuje żadnych dodatkowych kosztów dla budżetu państwa. Rejestr ten jest utworzony i funkcjonuje w ramach projektu pozakonkursowego Polskiej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości realizowanego w działaniu 2.3 Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój. Kwota środków przewidziana na realizację wsparcia w zakresie rozwoju i utrzymania rejestru w latach 2015–2020 wynosi 87 mln zł. Po zakończeniu okresu realizacji projektu utrzymanie rejestru będzie finansowane z opłat ponoszonych przez podmioty świadczące usługi doradcze i szkoleniowe, które będą rejestrowały się w tym rejestrze.</p> <p>Udział wojewody w procesie wdrażania funduszy UE – wojewoda będzie wykonywał zadania w zakresie desygnacji w ramach już posiadanych etatów finansowanych ze środków budżetu państwa, w tym z wykorzystaniem środków przewidzianych w latach 2017–2018 na dokończenie realizacji perspektywy finansowej 2007–2013 w zakresie realizacji zadań instytucji pośredniczącej w certyfikacji.</p> <p>Regionalne Fundusze Rozwoju – funkcjonowanie Regionalnych Funduszy Rozwoju będzie finansowane ze środków dostępnych w ramach programów operacyjnych polityki spójności oraz środków podlegających ponownemu użyciu po rozliczeniu w ramach tych programów.</p> <p>W dłuższej perspektywie projektowane rozwiązanie korzystnie wpłynie na budżet państwa, ponieważ w wyniku jego wdrożenia ograniczone zostaną potrzeby finansowania inwestycji rozwojowych z dotacji celowej budżetu państwa, a uzyskane w ten sposób oszczędności będą mogły zostać ukierunkowane na inne cele rozwojowe.</p> <p>Rada Programowa do spraw Kompetencji oraz rady sektorowe – utworzenie i funkcjonowanie rad do spraw kompetencji nie generuje kosztów dla budżetu państwa, co najmniej do 2023 r. Rada Programowa będzie funkcjonować w ramach projektu pozakonkursowego Polskiej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości realizowanego w Działaniu 2.12 Programu Operacyjnego</p>

		Wiedza Edukacja Rozwój, a rady sektorowe będą tworzone w ramach konkursów ogłaszanych przez Polską Agencję Rozwoju Przedsiębiorczości realizowanego w Działaniu 2.12 Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój. Po roku 2023 r. Polska Agencja Rozwoju Przedsiębiorczości podejmie decyzję o ewentualnej kontynuacji działalności przez Rady.						
7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe								
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0–10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z ... r.)	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	Odciążenie przedsiębiorców przy realizacji projektów, m.in. dzięki ograniczeniu liczby dokumentów, które beneficjenci będą zobowiązani stosować przy realizacji projektu. Umożliwienie zgłoszenia przez beneficjenta skargi, postulatu lub prośby o wyjaśnienia do Rzecznika Funduszy Europejskich.						
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	Odciążenie przedsiębiorców przy realizacji projektów, m.in. dzięki ograniczeniu liczby dokumentów, które beneficjenci będą zobowiązani stosować przy realizacji projektu. Umożliwienie zgłoszenia przez beneficjenta skargi, postulatu lub prośby o wyjaśnienia do Rzecznika Funduszy Europejskich.						
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
Niemierzalne	Konkurencyjność gospodarki	Przewiduje się, że wprowadzenie projektowanych zmian wpłynie ogólnie pozytywnie na rozwój gospodarczy kraju i przyczyni się do dalszego rozwoju przedsiębiorczości, w szczególności będzie miało ono pozytywny wpływ na zwiększenie efektywności podejmowanych interwencji i konkurencyjność gospodarki. Projektowane rozwiązania przyczynią się do zwiększenia efektywności interwencji, a w konsekwencji wpłyną na poprawę konkurencyjności zewnętrznej i wewnętrznej gospodarki, wzmacniając pozycję polskich przedsiębiorstw na rynku europejskim.						
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Nie dotyczy.							
8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu								
☐ nie dotyczy								
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).					☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy			
☒ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☒ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:					☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:			

Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektroniczacji.	☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy
<p>Komentarz:</p> <p>Projektowane rozwiązania nie wprowadzają obciążeń dla wnioskodawców i beneficjentów. Projekt zawiera rozwiązania zmniejszające obciążenia regulacyjne dla wnioskodawców i beneficjentów, np. ograniczenie liczby dokumentów niezbędnych do skutecznego złożenia wniosku o dofinansowanie oraz zawarcia umowy o dofinansowanie.</p>	
<p>9. Wpływ na rynek pracy</p>	
<p>Projektowana zmiana ustawy nie będzie miała bezpośredniego wpływu na rynek pracy.</p> <p>Pośrednio, ze względu na większą dostępność środków europejskich, może przyczynić się do wzrostu inicjatyw w zakresie podejmowania działalności gospodarczej, jak również sprzyjać zwiększaniu zatrudnienia w ramach już prowadzonej działalności gospodarczej.</p>	
<p>10. Wpływ na pozostałe obszary</p>	
☐ środowisko naturalne ☒ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne:	☐ demografia ☐ mienie państwowe
☐ informatyzacja ☐ zdrowie	
Omówienie wpływu	Przewiduje się, że projektowane rozwiązania wpłyną pozytywnie na sytuację gospodarczą regionów.
<p>11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego</p>	
Przewiduje się, że ustawa wejdzie w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.	
<p>12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?</p>	
<p>Nie przewiduje się dokonania ewaluacji efektów zaproponowanych rozwiązań.</p> <p>Poziom kontraktacji środków unijnych jest stale monitorowany, a ewentualne problemy są na bieżąco zgłaszane w toku posiedzeń komitetów opiniotwórczo-doradczych do spraw wdrażania funduszy UE.</p>	
<p>13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)</p>	
Nie dotyczy.	

RAPORT Z KONSULTACJI

projekt ustawy o zmianie ustawy o zasadach realizacji programów w zakresie polityki spójności finansowanych w perspektywie finansowej 2014-2020 oraz niektórych innych ustaw

Niniejszy raport został sporządzony na podstawie § 51 ust. 1 uchwały Nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. *Regulamin Pracy Rady Ministrów* (M. P. z 2016 r. poz. 1006, z późn. zm.). Zawiera on podsumowanie konsultacji publicznych i opiniowania *projektu ustawy o zmianie ustawy o zasadach realizacji programów w zakresie polityki spójności finansowanych w perspektywie finansowej 2014-2020 oraz niektórych innych ustaw*, przeprowadzonych w terminie od dnia 29 listopada 2016 r. do dnia 13 grudnia 2016 r.

W dniu 2 lutego 2017 r. odbyło się spotkanie z przedstawicielami partnerów społecznych i gospodarczych oraz przedstawicielami Urzędów Marszałkowskich, podczas którego zostały przedstawione najistotniejsze uwagi zgłoszone do projektu ustawy oraz stanowisko MR do tych uwag.

1. Omówienie wyników przeprowadzonych konsultacji publicznych i opiniowania

I. Omówienie zakresu uwag zgłoszonych do projektu ustawy w ramach konsultacji publicznych i opiniowania

Pierwsze konsultacje (pre-konsultacje) w zakresie rozwiązań dotyczących uproszczenia wdrażania funduszy UE w perspektywie finansowej 2014-2020 zostały przeprowadzone w I kwartale 2016 r. Uczestniczyły w nich instytucje systemu wdrażania – zarówno krajowe jak i regionalne. Instytucje zgłaszały swoje propozycje w ramach tabeli, drogą mailową. W wyniku tych konsultacji zostały skatalogowane najważniejsze kwestie, które wymagały interwencji w postaci regulacji ustawowej.

Projekt regulacji ustawowej, tj. projekt ustawy o zmianie ustawy o zasadach realizacji programów w zakresie polityki spójności finansowanych w perspektywie finansowej 2014-2020 oraz niektórych innych ustaw został przekazany do konsultacji publicznych w dniu 30 listopada 2016 r. następującym podmiotom:

- 1) Marszałkowi Województwa Dolnośląskiego,
- 2) Marszałkowi Województwa Kujawsko-Pomorskiego,
- 3) Marszałkowi Województwa Lubelskiego,
- 4) Marszałkowi Województwa Lubuskiego,
- 5) Marszałkowi Województwa Łódzkiego,
- 6) Marszałkowi Województwa Małopolskiego,
- 7) Marszałkowi Województwa Mazowieckiego,
- 8) Marszałkowi Województwa Opolskiego,
- 9) Marszałkowi Województwa Podkarpackiego,
- 10) Marszałkowi Województwa Podlaskiego
- 11) Marszałkowi Województwa Pomorskiego,
- 12) Marszałkowi Województwa Śląskiego,
- 13) Marszałkowi Województwa Świętokrzyskiego,

- 14) Marszałkowi Województwa Warmińsko-Mazurskiego,
- 15) Marszałkowi Województwa Wielkopolskiego,
- 16) Generalnemu Inspektorowi Ochrony Danych Osobowych,
- 17) Prezesowi Głównego Urzędu Statystycznego,
- 18) Prezesowi Ochrony Konkurencji i Konsumentów,
- 19) Prezesowi Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa,
- 20) Prezesowi Związku Banków Polskich,
- 21) Prezesowi Banku Gospodarstwa Krajowego,
- 22) Business Center Club,
- 23) Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność”,
- 24) Konfederacji Lewiatan,
- 25) Krajowej Izbie Gospodarczej,
- 26) Naczelnemu Sądowi Administracyjnemu,
- 27) Ogólnopolskiemu Porozumieniu Związków Zawodowych,
- 28) Pracodawcom Rzeczypospolitej Polskiej,
- 29) Radzie Dialogu Społecznego,
- 30) Radzie Działalności Pożytku Publicznego,
- 31) Unii Metropolii Polskich,
- 32) Unii Miasteczek Polskich,
- 33) Związkowi Gmin Wiejskich RP,
- 34) Związkowi Miast Polskich,
- 35) Związkowi Powiatów Polskich,
- 36) Związkowi Rzemiosła Polskiego,
- 37) Związkowi Województw RP.

Projekt był przedstawiony do opinii Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego i w dniu 14 grudnia 2016 r. na posiedzeniu plenarnym uzyskał pozytywną opinię tego gremium.

W toku prowadzonych konsultacji wpłynęły uwagi od 16 marszałków województw, Konfederacji Lewiatan, Polskiego Związku Funduszu Pożyczkowego, Banku Gospodarstwa Krajowego, Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, Związku Rzemiosła Polskiego, Wojewody Podkarpackiego.

Najistotniejsze uwagi zgłoszone w ramach procesu konsultacji i opiniowania dotyczyły:

Art. 1 pkt 1 projektu ustawy, tj. wprowadzonych definicji kryteriów wyboru projektów oraz warunków formalnych. Zgłaszający uwagi (marszałkowie województw) podnosili, że: wprowadzone przepisy spowodują brak możliwości oddzielenia warunków formalnych od kryteriów wyboru projektów, nowa definicja jest niezrozumiała (nie wiadomo jak odróżnić wymogi formalne od kryteriów wyboru projektów, nie jest jasne, na czym będzie polegała ocena jakościowa projektu), nie jest jasne, jaki podmiot będzie dokonywał weryfikacji warunków formalnych, niezbędne będzie doprecyzowanie wymogów dotyczących warunków formalnych po wejściu w życie ustawy. W wyniku uzgodnień oraz opiniowania definicja warunków formalnych została preredagowana, projektodawca doprecyzował zakres warunków formalnych poprzez wskazanie, że warunki formalne odnoszą się do kompletności, formy oraz terminu złożenia wniosku o dofinansowanie projektu, których weryfikacja odbywa się poprzez stwierdzenie spełnienia albo niespełnienia danego warunku.

Art. 1 pkt 2 projektu ustawy, tj. rezygnacji z wytycznych programowych. Zgłaszający uwagi (marszałkowie województw) podnosili, że likwidacja wytycznych programowych spowoduje zbyt daleko idącą centralizację dokumentów. Na skutek rezygnacji z wytycznych programowych

instytucja będą musiały przenieść zapisy wytycznych do innych dokumentów niewiążących dla beneficjentów. Likwidacja wytycznych to ograniczenie roli instytucji zarządzających regionalnymi programami operacyjnymi. Projektodawca nie uwzględnił zgłaszanych uwag w tym zakresie. Rezygnacja z wytycznych zmniejszy liczbę dokumentów w systemie realizacji programów operacyjnych i uprości system wdrażania funduszy. Wytyczne są instrumentem kierowanym do instytucji więc część ich postanowień będzie można przenieść do innych dokumentów tworzących system realizacji programów operacyjnych, prawa i obowiązki beneficjenta powinny natomiast wynikać z umowy o dofinansowanie projektu. W związku z tym nie można się zgodzić z tezą, że instytucje zarządzające utracą kontrolę nad realizowanym przez siebie programem. Wytyczne horyzontalne będą miały taki sam zakres oddziaływania, jak do tej pory, ponieważ wytyczne programowe i tak muszą być zgodne z wytycznymi horyzontalnymi, które są wiążące dla instytucji zarządzających.

Art. 1 pkt 7 projektu ustawy, tj. uregulowania czynności technicznych. Zgłaszający uwagi (marszałkowie województw) podnosili, że: pojęcie czynności technicznych jest niezrozumiałe, należy wprowadzić definicję tych czynności, nie jest jasne czym różnią się czynności techniczne od zlecenia usług, przepis jest niezgodny z ustawą – Prawo zamówień publicznych. W wyniku analizy zgłoszonych uwag projektodawca zrezygnował z wprowadzenia przepisu do ustawy.

Art. 1 pkt 8 projektu ustawy, tj. zasady odpowiedzialności instytucji za realizację powierzonych zadań. Zgłaszający uwagi (marszałkowie województw) wnosili o usunięcie przepisu ze względu na brak budżetu na pokrycie zobowiązań w związku z uchybieniami. Uwagi nie zostały uwzględnione. Celem projektowanego przepisu jest dyscyplinowanie wszystkich instytucji – niezależnie od ich formy prawnej, które dopuściły się uchybień. W przypadku dopuszczenia się uchybień, instytucje te powinny pokrywać zobowiązania z „własnych” środków (a co najmniej środków innych niż środki programu operacyjnego przeznaczone na finansowanie wkładu krajowego). Kwestia sposobu pozyskania środków przez podmiot dopuszczający się nieprawidłowości powinna być drugorzędna względem kwestii ustanowienia zasady dyscyplinującej instytucje.

Art. 1 pkt 9 projektu ustawy, tj. Rzecznika Funduszy Europejskich. Zgłaszający uwagi (marszałkowie województw, Konfederacja Lewiatan) podnosili, że: należy zrezygnować z wprowadzenia instytucji Rzecznika, nie ma budżetu na sfinansowanie funkcjonowania Rzecznika, brak jest podstawy prawnej do funkcjonowania Rzecznika, istnieje konieczność uszczegółowienia zapisów o Rzeczniku, niemożliwe jest zapewnienie niezależności Rzecznika od instytucji, należy uzupełnić zakres zadań rzecznika o przygotowanie okresowego raportu. W wyniku analizy zgłoszonych uwag projektowane przepisy dotyczące Rzecznika Funduszy Europejskich zostały przereadowane.

Art. 1 pkt 13 i 14 projektu ustawy, tj. instrumentów finansowych oraz pomocy zwrotnej. Zgłaszający uwagi (marszałkowie województw, Polski Związek Funduszy Pożyczkowych, Konfederacja Lewiatan) podnosili, że: należy odstąpić od wprowadzania zmian regulujących sposób wykorzystania środków po okresie kwalifikowalności, należy zastąpić pojęcie „dysponenta” pojęciem „właściciel” w odniesieniu do zwracanych środków, należy zrezygnować z regulacji dotyczącej monitorowania i sprawozdawczości odnoszących się do ponownego wykorzystywania środków zwróconych po realizacji projektu. Odnosząc się do zgłaszanych uwag projektodawca wyjaśnił, że wprowadzona regulacja ma na celu zapewnienie przestrzegania zasady przejrzystości działania szeroko pojętego sektora finansów publicznych. Zważywszy, że projekty będą realizowane również z podmiotami prywatnymi, w celu uniknięcia zarzutu dotyczącego faworyzowania określonych podmiotów i nietransparentnej procedury zawiązywania partnerstwa, wskazane podmioty będą zamieszczać krótką informację nt. realizowanego projektu, co nie wydaje się być nadmiernym obciążeniem. Ponadto, pojęcie „dysponenta” środków finansowych jest pojęciem dość powszechnie występującym w aktach prawnych dot. finansów publicznych, w tym w samej ustawie o finansach publicznych. Jednocześnie w wyniku analizy zgłoszonych uwag projektowana regulacja w omawianym zakresie została poprawiona.

Art. 1 pkt 16, tj. projektów partnerskich. Zgłaszający uwagi (urzędy marszałkowskie) podnosili, że: konieczne pozostaje wskazanie, że chodzi o partnerstwo publiczno-prywatne, niezbędne jest doprecyzowanie roli partnera w projekcie partnerskim, należy zrezygnować z podawania w BIP informacji o rozpoczęciu realizacji projektu partnerskiego, należy umożliwić wydawanie zgody na zmianę partnera instytucjom, które zawarły porozumienie/umowę o partnerstwie. Zgłoszone uwagi zostały częściowo uwzględnione. Projektodawca dopuścił w projektowanym przepisie możliwość wyrażania zgody na zmianę partnera instytucji, która podpisała umowę/porozumienie o partnerstwie.

Art. 1 pkt 17, tj. udostępniania dokumentów. Zgłaszający podnosili (Konfederacja Lewiatan, marszałkowie województw), że projektowany przepis nie powinien obejmować instytucji publicznych. Zgłoszone uwagi zostały uwzględnione przez projektodawcę.

Art. 1 pkt 21, tj. nowych elementów regulaminu konkursu. Zgłaszający uwagi (marszałkowie województw) podnosili wątpliwości dotyczące wskazywania w regulaminie formy i sposobu wzywania wnioskodawcy do uzupełnienia/ poprawienia wniosku o dofinansowanie/ projektu oraz wskazywali, że niejasny jest zakres, w jakim możliwe będzie poprawianie projektu. W wyniku analizy zgłoszonych uwag projektowany przepis został zmodyfikowany.

Art. 1 pkt 22, tj. poprawiania wniosku o dofinansowanie. Zgłaszający uwagi (marszałkowie województw) podnosili, że: konieczne jest doprecyzowanie, w jakim zakresie i przez kogo może być poprawiany wniosek, należy określić środki odwoławcze przysługujące wnioskodawcy w przypadku pozostawienia wniosku bez rozpatrzenia, należy usunąć sankcję polegającą na pozostawieniu wniosku bez rozpatrzenia w przypadku nieusunięcia przez wnioskodawcę braków formalnych/ niepoprawienia oczywistej omyłki. Odnosząc się do zgłaszanych uwag projektodawca wyjaśnił, że zostanie utrzymane rozwiązanie, w którym protest przysługiwać będzie jedynie od negatywnej oceny kryteriów. Wprowadzenie procedury odwoławczej od niespełnienia warunków formalnych podważyłoby sens ich wyróżnienia na gruncie ustawy i spowodowałoby, że ich weryfikacja byłaby tożsama z weryfikacją kryteriów. Protest przysługuje jedynie od negatywnej oceny projektu, tj. oceny spełniania kryteriów wyboru projektów. Ocena negatywna została zdefiniowana w rozdziale dotyczącym procedury odwoławczej. Ponadto w wyniku analizy zgłoszonych uwag projektowany przepis został przededagowany.

Art. 1 pkt 24, tj. procesu oceny projektów. Zgłaszający uwagi (marszałkowie województw) podnosili, że: należy zrezygnować z wprowadzania możliwości dokonywania zmian w projekcie, należy doprecyzować, jakie zmiany mogą być wprowadzane do projektu, należy przesądzić rolę Komitetu Monitorującego w decydowaniu, które kryteria i w jakim zakresie mogą być uzupełniane/ poprawiane, należy doprecyzować sposób informowania wnioskodawcy o możliwości dokonania zmian w projekcie. W wyniku analizy zgłoszonych uwag projektodawca zmienił brzmienie przepisu wskazując podmioty uprawnione do uzupełnienia lub poprawienia projektu.

Art. 1 pkt 25, tj. rozstrzygnięcia konkursu/rundy konkursu. Zgłaszający uwagi (marszałkowie województw) podnosili, że: należy zrezygnować z obowiązku publikowania listy składu komisji oceny projektów po zamknięciu rundy konkursu, należy doprecyzować regulację dotyczącą możliwości zwiększania alokacji w konkursie/rundzie konkursu, należy wprowadzić regulację zobowiązującą instytucje do publikowania listy wszystkich projektów, które podlegały ocenie. Projektodawca odniósł się do zgłoszonych postulatów wskazując, że komisja oceny projektów powoływana jest dla całego konkursu, lecz może zbierać się w różnych konfiguracjach i składach, stąd konieczne pozostaje publikowanie listy składu tej komisji po rozstrzygnięciu rundy konkursu. Zgłaszający uwagi w zakresie regulacji dotyczącej możliwości zwiększania alokacji w konkursie/rundzie konkursu wyszli z błędnego założenia, że przed rozstrzygnięciem konkursu nie można zwiększyć kwoty przewidzianej na dofinansowanie projektów. W świetle przepisów ustawy jest to element regulaminu konkursu, zaś regulamin może być zmieniany. Zmiana regulaminu w tym zakresie nie stanowi nadmiernego obciążenia dla instytucji a jest konieczna ze

względu na zasadę przejrzystości wydatkowania środków UE. Odnosząc się do wprowadzenia regulacji zobowiązującej instytucje do publikowania listy wszystkich projektów, które podlegały ocenie należy stwierdzić, że nie ma podstaw ani potrzeby publikowania informacji o projektach, które nie zostały wybrane do dofinansowania lub które nie spełniły tzw. minimum punktowego.

Art. 1 pkt 27, tj. ekspertów w ocenie projektów. Zgłaszający uwagi (marszałkowie województw) podnosili, że: należy doprecyzować zasady oceny ekspertów, należy wprowadzić zasadę, zgodnie z którą jednokrotna negatywna ocena eksperta powoduje jego wykreślenie z listy ekspertów, należy przywrócić regulację dotyczącą obowiązku znajomości przez eksperta celów i sposobu realizacji danego programu operacyjnego. Projektodawca wyjaśnił zgłaszającym uwagi, że szczegółowe zasady oceny pracy eksperta powinny być sprecyzowane w umowie zawieranej pomiędzy instytucją a ekspertem. Odnosząc się do uwag w zakresie obowiązku znajomości przez eksperta celów i sposobu realizacji danego programu operacyjnego należy wskazać, że taka kompleksowa wiedza nie jest potrzebna, eksperci powinni przede wszystkim wykazać się wiedzą, która dla zakresu w jakim dokonują oceny jest konieczna.

Art. 1 pkt 29, tj. ograniczenia w zakresie możliwości żądania dokumentów od wnioskodawców. Zgłaszający uwagi (marszałkowie województw) podnosili, że należy zrezygnować z przepisu, ponieważ wnioskodawcom łatwiej jest uzyskać dokumenty samodzielnie, dodatkowo wnosili o wprowadzenie możliwości stosowanie przepisu w toku procedury odwoławczej. Wprowadzony przepis jest korzystny dla wnioskodawców, jego celem jest ograniczenie możliwości żądania od wnioskodawców zaświadczeń i dokumentów, do których instytucja będzie miała dostęp z urzędu poprzez własne rejestru lub rejestry prowadzone przez inne podmioty publiczne. Uwaga w zakresie stosowania przepisu w toku procedury odwoławczej została uwzględniona.

Art. 1 pkt 32, tj. zmian w umowie o dofinansowanie. Zgłaszający uwagi (marszałkowie województw) podnosili, że: konieczne jest wykreślenie przepisu, należy doprecyzować brzmienie przepisu w zakresie możliwości dokonywania zmian w umowie. Projektodawca nie uwzględnił zgłaszanych uwag w tym zakresie wskazując, że brak tej regulacji mógłby spowodować, że wnioskodawcy którzy zaproponowali gorsze warunki realizacji projektów na etapie aplikowania i w konsekwencji zostali odrzuceni byłiby gorzej traktowani wobec wnioskodawców którzy zostali wybrani do dofinansowania a warunki realizacji projektu pogorszyli na etapie ich realizacji.

Art. 1 pkt 33, tj. możliwości wniesienia protestu albo złożenia wniosku o dofinansowanie w kolejnej rundzie. Zgłaszający uwagi (marszałkowie województw) podnosili, że: należy doprecyzować przepisu w zakresie możliwości ponownego złożenia wniosku, zapis jest niejasny, z przepisu nie wynika, czy wniesienie protestu uniemożliwia ponowne złożenie wniosku. W wyniku analizy zgłoszonych uwag projektodawca zrezygnował z wprowadzenia tego przepisu.

Art. 1 pkt 34, 36 i 37, tj. skrócenia terminów na rozpatrzenie środków odwoławczych w procedurze odwoławczej. Zgłaszający uwagi (marszałkowie województw) wnosili o nieskracanie terminów w procedurze odwoławczej. Postulaty w tym zakresie nie zostały uwzględnione. Projektowane przepisy mają na celu zapewnić sprawną ocenę środków odwoławczych i wychodzą naprzeciw licznym postulatom partnerów społecznych i gospodarczych, którzy oczekują sprawnego i efektywnego wykorzystywania funduszy UE. Należy zauważyć, że skróconym terminom w ramach procedury odwoławczej towarzyszy także doprecyzowanie, że bieg terminu ulega zawieszeniu na czas uzupełnienia lub poprawienia protestu przez wnioskodawcę. Dodatkowo należy zauważyć, że ponowna ocena projektu polega na weryfikacji w granicach protestu kryteriów wyboru projektów i zarzutów.

Art. 2 i art. 3 projektu ustawy tj. zmian w zakresie kodeksu postępowania cywilnego i postępowania egzekucyjnego w administracji. Zgłaszający uwagi (marszałkowie województw) wnosili o niewprowadzanie zmian w tych przepisach. Uwagi nie zostały uwzględnione. Projektowane przepisy mają na celu ułatwienie dostępu wnioskodawców do kredytowania

wkładów własnych na realizację projektu i są wynikiem uzgodnień ze Związkiem Banków Polskich.

Opinię do proponowanych regulacji zgłosił również Związek Banków Polskich, który pozytywnie odniósł się do proponowanych zmian oraz zwrócił uwagę na potrzebę doprecyzowania pojęcia „wierzytelności bezpośrednio związanej z realizacją projektu.”.

Projektodawca nie wprowadził do ustawy definicji ww. pojęcia. W związku z realizacją projektu powstaną wierzytelności, których egzekucja spowoduje, że zrealizowany zostanie cel projektu albo, że wrócą one do budżetu UE. Takie rozwiązanie ma chronić realizację projektów. Jako przykład wierzytelności powstałej w związku z realizacją projektu można wskazać wierzytelność wykonawcy projektu w stosunku do beneficjenta powstałą w wyniku wykonania określonego rodzaju robót lub świadczenia określonych usług w ramach projektu, za które beneficjent ma obowiązek zapłacić danemu wykonawcy, gdyż na ten cel zostały przyznane mu środki z budżetu UE. Jeżeli beneficjent nie płaci wykonawcy za realizację zadań przewidzianych w ramach projektu, to ten ostatni, jako, że jego wierzytelność pozostaje w bezpośrednim związku z realizacją projektu, może zgodnie z art. 831 § 1 pkt 2a kpc prowadzić egzekucję z w/w środków. Takie rozwiązanie przyczyni się do osiągnięcia celu projektu. Wykonawca projektu, mając na uwadze cel, dla którego zostały przekazane środki UE, powinien mieć możliwość kierowania egzekucji do tych środków. Podobnie w przypadku prowadzenia egzekucji przez odpowiednią instytucję w następstwie wystąpienia nieprawidłowości w projekcie, o których mowa w art. 207 ustawy o finansach publicznych - niepodważalnie powstanie wierzytelność, która ma bezpośredni związek z realizacją projektu.

Przedstawione powyżej rozumienie „wierzytelności powstałej w związku z realizacją projektu” powoduje, że cele art. 57 i art. 80 rozporządzenia Rady (WE) nr 1083/2006 zostają osiągnięte. Środki, które wydatkował budżet UE na realizację projektu przyczynią się ostatecznie do jego realizacji albo zostaną budżetowi UE zwrócone, czy też przyczynią się do realizacji innego projektu.

Pojęcie „wierzytelności powstałej w związku z realizacją projektu” nie obejmuje zatem wierzytelności banku powstałej w wyniku udzielenia beneficjentowi kredytu, niezależnie od realizacji projektu. Dla powstania wierzytelności banku nie jest konieczne zaistnienie faktu realizacji projektu bądź zaprzestania realizacji projektu. Wymagalność wierzytelności banku następuje w związku z opóźnieniem beneficjenta w spłaceniu rat lub zaprzestaniem spłacania rat, a nie w związku z realizacją lub zaprzestaniem realizacji projektu. Przykładowo, jeżeli beneficjent przestaje realizować projekt lub ma problem z jego realizacją, ale spłacił zaciągnięty kredyt, wierzytelność banku wygasa. Wierzytelność banku powstaje zatem zawsze w bezpośrednim związku z udzielonym kredytem i jej istnienie zależy od terminowości spłat, a nie w związku z realizacją projektu.

Art. 7 projektu, tj. zmian w ustawie o zasadach prowadzenia polityki rozwoju. Zgłaszający uwagi (marszałkowie województw) wnosili o: rezygnację z wprowadzenia koordynacji przez ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego wydatkowania środków z instrumentów finansowych oraz pomocy zwrotnej, rezygnację ze zmiany definicji kontraktu terytorialnego w zakresie uchylenia informacji o sposobie finansowania przedsięwzięć priorytetowych. Projektodawca wyjaśnił, że koordynacyjna rola ministra będzie się sprowadzać do monitoringu wykorzystania środków zwróconych z instrumentów finansowych, co dla perspektywy 2014-2020 zostało uregulowane w zmianie zaproponowanej do art. 29 i nowo dodawanym art. 29a ustawy wdrożeniowej. Regulacja zostanie natomiast uzupełniona o monitoring środków z perspektywy finansowej 2007-2013. Odnosząc się do uchylenia informacji o sposobie finansowania przedsięwzięć priorytetowych w definicji kontraktu terytorialnego należy podnieść, że praktyka obowiązywania kontraktu terytorialnego wskazuje, że pomimo obowiązku wskazywania finansowania nie miało to wpływu na rzeczywiste wskazanie źródeł finansowania danego przedsięwzięcia. W kontraktach terytorialnych obecnie bardzo często wpisywana jest jedynie ogólna formuła „właściwy krajowy program operacyjny na lata 2014 –2020 RPO/środki jednostek samorządu terytorialnego” – określenie takie w żaden sposób nie jest wiążące dla stron i de facto określa jedynie potencjalne źródła finansowania.

Art. 8 projektu, tj. zmian w ustawie o finansach publicznych. Zgłaszający uwagi (marszałkowie województw) odnieśli się do zmiany art. 66a, art. 189 ust. 3 oraz art. 207 ust. 1a i 1b podnosząc, że projektowane przepisy są niejasne i należy je doprecyzować. W wyniku analizy zgłoszonych uwag projektodawca zmienił brzmienie art. 66a, poprawił redakcję art. 189 ust. 3 oraz zrezygnował z wprowadzenia art. 207 ust. 1a i 1b.

W dniu 30 stycznia 2017 r. zostało przekazane stanowisko nr 2 Konwentu Marszałków Województw RP z dnia 18 stycznia 2017 r. w sprawie projektu ustawy o zmianie ustawy o zasadach realizacji programów w zakresie polityki spójności finansowanych w perspektywie finansowej 2014-2020 oraz niektórych innych ustaw.

Konwent Marszałków RP zgłosił sprzeciw wobec projektowanych zmian zapisów ustawy polegających na uchyleniu regulacji w zakresie wytycznych programowych celem ograniczenia dokumentów stosowanych przez instytucje systemu realizacji programu operacyjnego. Eliminowanie z systemu realizacji wytycznych programowych, nie ze względu na brak merytorycznego uzasadnienia ich funkcjonowania, ale ze względu na podmiot je przygotowujący, prowadzi do osłabienia roli Instytucji Zarządzających w zakresie możliwości doprecyzowania zapisów programów operacyjnych w obszarach rozwiązań indywidualnie uzgodnionych z Komisją Europejską. Projektodawca nie uwzględnił tego sprzeciwu. Rezygnacja z wytycznych zmniejszy liczbę dokumentów w systemie realizacji programów operacyjnych i uprości system wdrażania funduszy. Wytyczne są instrumentem kierowanym do instytucji więc część ich postanowień będzie można przenieść do innych dokumentów tworzących system realizacji programów operacyjnych, prawa i obowiązki beneficjenta powinny natomiast wynikać z umowy o dofinansowanie projektu. W związku z tym nie można się zgodzić z tezą, że rola instytucji zarządzających zostanie osłabiona.

Konwent Marszałków Województw RP wniósł o wykreślenie z ustawy zawężających zapisów w zakresie pomocy zwrotnej w stosunku do zapisów Rozporządzenia Ogólnego oraz Wytycznych Komisji Europejskiej. W opinii Konwentu Marszałków Województw RP w ustawie wdrożeniowej nie należy definiować systemu realizacji polityki rozwoju z wykorzystaniem środków powracających z instrumentów finansowych, które nie stanowią już wkładu z programu i nie posiadają statusu środków unijnych. Taka odpowiedzialność spoczywa na zarządach województw. Konwent Marszałków RP wnosi o usunięcie tych zmian w ustawie. Istnieje natomiast konieczność jednoznacznego określenia w ustawie, iż pełne władztwo nad środkami regionalnych programów operacyjnych powracającymi z instrumentów inżynierii finansowej, instrumentów finansowych oraz pomocy zwrotnej, posiada zarząd województwa, co jest zgodnie z koncepcją regionalnych funduszy rozwoju przedstawioną w projekcie „Strategii na rzecz Odpowiedzialnego Rozwoju”. Konwent Marszałków Województw RP wnosi o uwzględnienie tego faktu w ustawie. Uwaga ta nie została uwzględniona. Prawo krajowe może doprecyzowywać przepisy rozporządzenia, pod warunkiem że nie będą one sprzeczne z rozporządzeniem unijnym. W ustawie można zatem doprecyzować, w jakiej formie mają być wykorzystane środki zwrócone z pomocy zwrotnej, przy zachowaniu zgodności w zakresie celu wskazanego w art. 66 rozporządzenia 1303/2013. Region jest ich wyłącznym dysponentem ale nie właścicielem środków powracających z instrumentów finansowych. Środki takie nie stanowią bowiem dochodu jednostek samorządu terytorialnego, stanowią one pozabudżetowe środki publiczne i tak został rozstrzygnięty status tych środków w projekcie ustawy.

Konwent Marszałków Województw RP zwraca uwagę na niezasadność wprowadzenia zmian legislacyjnych w zakresie skrócenia terminów rozpatrywania protestów, których wprowadzenie nie wpłynie pozytywnie na usprawnienie procesu wydatkowania środków europejskich. Uwaga w tym zakresie nie została uwzględniona. Projektowane przepisy mają na celu zapewnić sprawną ocenę środków odwoławczych i wychodzą naprzeciw licznym postulatom partnerów społecznych i gospodarczych, którzy oczekują sprawnego i efektywnego wykorzystywania funduszy UE. Należy zauważyć, że skróconym terminom w ramach procedury odwoławczej towarzyszy także doprecyzowanie, że bieg terminu ulega zawieszeniu na czas uzupełnienia lub poprawienia

protestu przez wnioskodawcę. Dodatkowo należy zauważyć, że ponowna ocena projektu polega na weryfikacji w granicach protestu kryteriów wyboru projektów i zarzutów.

W ocenie Konwentu Marszałków Województw RP konieczna jest zmiana wskazanego w ustawie dopuszczalnego terminu aktualizacji harmonogramu naboru wniosków w trybie konkursowym. Harmonogram, będąc podstawowym narzędziem zarządzania programem, przy obecnym założeniu 3-miesięcznego terminu aktualizacji uniemożliwia szybkie i skuteczne reagowanie na zmiany, w tym m.in. sprawne wprowadzanie nowych konkursów. Propozycja ta nie została uwzględniona. Przepis jest korzystny z punktu widzenia przyszłych wnioskodawców. Jednocześnie należy wskazać, że zgodnie z ustawą harmonogram naborów ma charakter indykatywny. Wszelkie odstępstwa (jeśli nie ma już możliwości aktualizacji harmonogramu w rozumieniu ustawy), w szczególności jeśli są uzasadnione, są dopuszczalne i powinny być publikowane na stronach internetowych właściwych instytucji.

W opinii Konwentu Marszałków Województw RP zasadne jest wprowadzenie rezygnacji ze stosowania przepisów KPA dotyczących doręczeń. Wprowadzone do projektu nowelizacji ustawy zmiany w tym zakresie wpływają na usprawnienie i przyspieszenie wdrażania programów operacyjnych. Uwaga ta została częściowo uwzględniona. W art. 43 zrezygnowano ze stosowania KPA do doręczeń. W pozostałych przepisach (art. 45 ust. 4 oraz w zakresie procedury odwoławczej) pozostawiono stosowanie KPA do doręczeń ze względu na korzystną regulację w tym zakresie na rzecz wnioskodawców.

Konwent Marszałków Województw RP wyraża sprzeciw wobec proponowanych zmian w zakresie kontraktów terytorialnych. Usunięcie z definicji kontraktu terytorialnego informacji o sposobie finansowania celów i przedsięwzięć priorytetowych jako jednego z jego elementów jest niezasadne i pozbawia kontrakty rzeczywistej mocy sprawczej, sprowadzając je do roli instrumentu inwentaryzacyjnego w zakresie polityki regionalnej. Uwaga nie została uwzględniona. Praktyka obowiązywania kontraktu terytorialnego wskazuje, że pomimo obowiązku wskazywania finansowania nie miało to wpływu na rzeczywiste wskazanie źródeł finansowania danego przedsięwzięcia. W kontraktach terytorialnych obecnie bardzo często wpisywana jest jedynie ogólna formuła „właściwy krajowy program operacyjny na lata 2014 – 2020 RPO/środki jednostek samorządu terytorialnego” – określenie takie w żaden sposób nie jest wiążące dla stron i de facto określa jedynie potencjalne źródła finansowania.

Konwent Marszałków wskazuje na konieczność doprecyzowania i jednoznacznego rozstrzygnięcia w ustawie kwestii zachowania anonimowości osób oceniających projekty. Propozycja jest sprzeczna z zasadą przejrzystości wyboru projektów do dofinansowania, o której mowa w art. 37 ust. 1 ustawy o zasadach realizacji programów w zakresie polityki spójności finansowanych w perspektywie finansowej 2014-2020. Ponadto, należy zauważyć, że zgodnie z ustawą informacja o składzie komisji oceny projektów jest zamieszczana, na stronie właściwej instytucji, po rozstrzygnięciu konkursu.

Szczegółowe zestawienie uwag zgłoszonych w ramach konsultacji publicznych projektu z odniesieniem się do nich przez projektodawcę zostało zamieszczone, w formie tabelarycznej, w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.

2. Przedstawienie wyników konsultacji projektu z właściwymi organami i instytucjami Unii Europejskiej, w tym Europejskim Bankiem Centralnym

Projekt nie wymagał zasięgnięcia opinii, dokonania konsultacji albo uzgodnienia projektu z właściwymi organami i instytucjami Unii Europejskiej.

3. Wskazanie podmiotów, które zgłosiły zainteresowanie pracami nad projektem w trybie przepisów o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa

Projekt rozporządzenia został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej Ministerstwa Rozwoju, zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414, z późn. zm.), a także w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny. W trybie ww. ustawy uwagę, po terminie zgłaszania uwag, zgłosił Instytut Nafty i Gazu - Państwowy Instytut Badawczy. Zgłaszający uwagę zaproponował, aby przed treścią art. 11 ust. 3a dodać słowa: „Z zastrzeżeniem art. 417 § 2 kodeksu cywilnego”. Proponowane doprecyzowanie tej regulacji zmierza do zapewnienia odpowiedniego bezpieczeństwa prawnego zarówno beneficjentów, jak i instytucji zobowiązanych do wypłaty dofinansowania, zwłaszcza że rozgraniczenie w konkretnym przypadku, czy instytucją „winną” nieprawidłowości jest instytucja wdrażająca czy pośrednicząca może być niezwykle trudne. Dodatkowym uzasadnieniem systemowym dla niego jest także art. 10 ust. 4 ustawy, zgodnie z którym powierzenie instytucji wdrażającej zadań, związanych z realizacją programu operacyjnego, nie wyłącza odpowiedzialności instytucji pośredniczącej za ich realizację. Celem proponowanego doprecyzowania jest wobec tego zapewnienie spójności systemowej wprowadzanej art. 11 ust. 3a nowelizacji. Zgłoszona uwaga nie została przyjęta. W ocenie projektodawcy proponowana regulacja art. 11 ust. 3a dotycząca odpowiedzialności instytucji pośredniczącej wobec instytucji zarządzającej za realizację zadań, które zostały jej powierzone oraz odpowiedzialności instytucji wdrażającej przed instytucją pośredniczącą za realizację zadań, które zostały powierzonej tej instytucji nie narusza ani nie wyłącza regulacji zawartej w art. 417 § 2 kodeksu cywilnego. Zatem propozycja sformułowana przez Instytut Nafty i Gazu - Państwowy Instytut Badawczy pozostaje zbędna.

KPRM

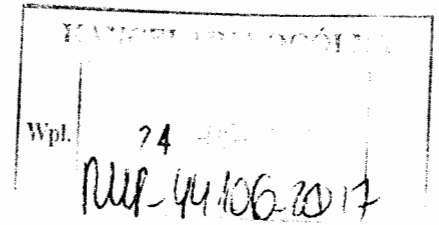

Warszawa, 22 maja 2017 r.

Minister
Spraw Zagranicznych

DPU.E.920.1855.2016 / 6 / rj
dot.: RM-10-57-17 z 16.5.2017 r.

Pani
Jolanta Rusiniak
Sekretarz Rady Ministrów

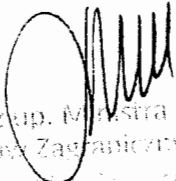
Opinia

o zgodności z prawem Unii Europejskiej projektu ustawy o zmianie ustawy o zasadach realizacji programów w zakresie polityki spójności finansowanych w perspektywie finansowej 2014-2020 oraz niektórych innych ustaw, wyrażona przez ministra właściwego do spraw członkostwa Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej

Szanowna Pani Minister,

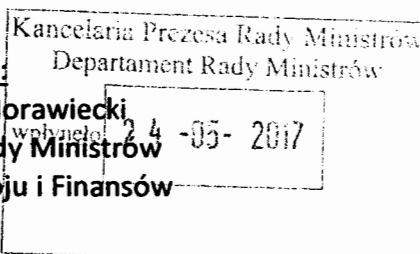
w związku z przedłożonym projektem ustawy pozwalam sobie wyrazić poniższą opinię.
Projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Z poważaniem

zup. Ministra
Spraw Zagranicznych
Beata Góralc
Polska Izba Ruchomości

Do wiadomości:

Pan Mateusz Morawiecki,
Wiceprezes Rady Ministrów
Minister Rozwoju i Finansów

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ROZWOJU I FINANSÓW¹⁾

z dnia

w sprawie rejestru podmiotów świadczących usługi rozwojowe

Na podstawie art. 6a ust. 5 ustawy z dnia 9 listopada 2000 r. o utworzeniu Polskiej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości (Dz. U. z 2016 r. poz. 359 i 2260 oraz z 2017 r. poz. ...) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Przepisy ogólne

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) szczegółowe wymagania dla podmiotów ubiegających się o rejestrację albo zarejestrowanych w rejestrze podmiotów świadczących usługi rozwojowe, zwanym dalej „rejestrem”, w zakresie:
 - a) potencjału technicznego, ekonomicznego i kadrowego niezbędnego do należytego świadczenia przedsiębiorcom lub ich pracownikom usług doradczych i szkoleniowych, zwanych dalej „usługami rozwojowymi”,
 - b) systemu zapewnienia jakości usług rozwojowych,
 - c) przestrzegania zasad etyki zawodowej;
- 2) zakres informacji przedstawianych we wniosku o wpis do rejestru oraz dokumenty wymagane przy ubieganiu się o wpis;
- 3) szczegółowy tryb dokonywania wpisu do rejestru, zmiany, w tym sprostowania wpisu i jego wykreślenia oraz dane wpisywane do rejestru;
- 4) tryb weryfikacji przez Polską Agencję Rozwoju Przedsiębiorczości warunków określonych w pkt 1;
- 5) standardy świadczenia usług rozwojowych przez podmioty wpisane do rejestru.

§ 2. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:

- 1) Agencji – należy przez to rozumieć Polską Agencję Rozwoju Przedsiębiorczości;
- 2) jednostce naukowej – należy przez to rozumieć jednostkę, o której mowa w art. 2 pkt 9

¹⁾ Minister Rozwoju i Finansów kieruje działem administracji rządowej – gospodarka, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 30 września 2016 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Rozwoju i Finansów (Dz. U. poz. 1595).

ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o zasadach finansowania nauki (Dz. U. z 2016 r. poz. 2045 i 2260 oraz z 2017 r. poz. 859);

- 3) kwalifikacji – należy przez to rozumieć kwalifikację, o której mowa w art. 2 pkt 8 ustawy z dnia 22 grudnia 2015 r. o Zintegrowanym Systemie Kwalifikacji (Dz. U. z 2017 r. poz. 986);
- 4) podmiocie zarejestrowanym w rejestrze – należy przez to rozumieć podmiot, który uzyskał od Agencji pisemne albo za pośrednictwem systemu informatycznego potwierdzenie rejestracji dla określonego rodzaju usług rozwojowych, o których mowa w § 3;
- 5) usługobiorcy – należy przez to rozumieć przedsiębiorcę lub jego pracownika korzystającego z usług rozwojowych;
- 6) wnioskodawcy – należy przez to rozumieć podmiot ubiegający się o rejestrację w rejestrze;
- 7) wniosku – należy przez to rozumieć wniosek o rejestrację w rejestrze wraz z:
 - a) oświadczeniem, o którym mowa w § 9 ust. 1, oraz
 - b) wykazem, o którym mowa w § 9 ust. 4 lub oświadczeniem, o którym mowa § 9 ust. 3.

§ 3. Rejestr obejmuje podmioty świadczące następujące rodzaje usług rozwojowych:

- 1) doradcze, w tym:
 - a) mające na celu nabycie, utrzymanie lub wzrost wiedzy, umiejętności lub kompetencji społecznych usługobiorcy lub pozwalające na jego rozwój,
 - b) proinnowacyjne, służące utworzeniu lub rozwojowi przedsiębiorstwa przez wdrożenie nowego lub istotnie ulepszonego produktu (wyrobu lub usługi), nowego lub istotnie ulepszonego procesu, nowej metody marketingowej lub nowej metody organizacyjnej w przyjętych przez przedsiębiorstwo zasadach działania, w organizacji miejsca pracy lub w stosunkach z otoczeniem;
- 2) szkoleniowe, mające na celu nabycie, potwierdzenie lub wzrost wiedzy, umiejętności lub kompetencji społecznych usługobiorcy, w tym przygotowujące do uzyskania kwalifikacji, lub pozwalające na jego rozwój.

Rozdział 2

Szczegółowe warunki dla podmiotów ubiegających się o rejestrację lub zarejestrowanych w rejestrze

§ 4. 1. Podmiot świadczący usługi rozwojowe spełnia wymagania w zakresie potencjału technicznego, jeżeli:

- 1) posiada wyposażenie biurowe zapewniające właściwe przechowywanie dokumentacji związanej ze świadczeniem usług rozwojowych;
- 2) posiada urządzenia techniczne zapewniające właściwą obsługę podmiotów korzystających z usług rozwojowych oraz łączność z tymi podmiotami i z innymi podmiotami zarejestrowanymi w rejestrze, w szczególności sprzęt komputerowy wraz z oprogramowaniem biurowym oraz sprzęt zapewniający możliwość korzystania z usług telefonicznych i usług dostępu do Internetu;
- 3) prowadzi ewidencję zrealizowanych usług rozwojowych, określającą w szczególności usługobiorców.

2. Podmiot świadczący usługi, o których mowa w § 3 pkt 1 lit. b, spełnia wymagania w zakresie potencjału technicznego, jeżeli spełnia wymagania określone w ust. 1 oraz:

- 1) posiada na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej stałe miejsce wykonywania działalności;
- 2) dysponuje wydzielonym pomieszczeniem przeznaczonym do prowadzenia indywidualnych spotkań z podmiotami korzystającymi z tych usług;
- 3) zatrudnia na podstawie umowy o pracę minimum dwie osoby, w wymiarze co najmniej dwóch pełnych etatów łącznie, w tym co najmniej jedną stałą obecnością w miejscu wykonywania działalności;
- 4) zapewnia możliwość realizacji tych usług, co najmniej przez dwóch specjalistów;
- 5) jest związany z jednostką naukową umową o współpracy określającą w szczególności zasady udziału tej jednostki w realizacji tych usług, chyba, że stanowi wydzieloną organizacyjnie jednostkę takiej jednostki naukowej.

§ 5. 1. Podmiot świadczący usługi rozwojowe spełnia wymagania w zakresie potencjału ekonomicznego, jeżeli:

- 1) nie posiada zaległości z tytułu podatków lub z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne oraz zdrowotne;
- 2) nie pozostaje pod zarządem komisarycznym;
- 3) nie został wobec niego złożony wniosek o ogłoszenie upadłości;
- 4) nie zostało wobec niego wszczęte postępowanie likwidacyjne, naprawcze lub restrukturyzacyjne.

2. Podmiot świadczący usługi, o których mowa w § 3 pkt 1 lit. b, spełnia wymagania w zakresie potencjału ekonomicznego, jeżeli spełnia wymagania określone w ust. 1 oraz jeżeli w poprzednim roku obrotowym:

- 1) zrealizował podobne usługi o wartości netto co najmniej 50 000 zł oraz

- 2) usługi wyświadczone dla przedsiębiorców stanowiły co najmniej 30% ogólnej liczby zrealizowanych usług danego rodzaju.

§ 6. 1. Podmiot świadczący usługi, o których mowa w § 3 pkt 1 lit. a i pkt 2, spełnia wymagania w zakresie potencjału kadrowego, jeżeli zapewnia ich realizację przez osoby, które posiadają doświadczenie zawodowe lub kwalifikacje adekwatne do świadczonych usług.

2. Podmiot świadczący usługi, o których mowa w § 3 pkt 1 lit. b, spełnia wymagania w zakresie potencjału kadrowego, jeżeli zapewnia ich realizację przez osoby, które posiadają:

- 1) wyższe wykształcenie magisterskie lub inżynierskie;
- 2) co najmniej dwuletnie doświadczenie w pracy:
 - a) w przedsiębiorstwie produkcyjnym, na stanowisku co najmniej specjalisty lub równorzędnym, związanym z procesem produkcyjnym lub
 - b) w podmiocie świadczącym usługi doradcze związane z tworzeniem, wdrożeniem lub obsługą technologii, na stanowisku co najmniej specjalisty lub równorzędnym lub
 - c) w podmiocie świadczącym usługi doradcze o charakterze proinnowacyjnym, na stanowisku co najmniej specjalisty lub równorzędnym;
- 3) doświadczenie związane z udziałem w realizacji co najmniej dwóch usług doradczych o charakterze proinnowacyjnym;
- 4) co najmniej bierną znajomość jednego oficjalnego języka Unii Europejskiej, z wyłączeniem języka polskiego.

§ 7. 1. Podmiot spełnia warunki w zakresie systemu zapewnienia jakości usług rozwojowych, jeżeli posiada wdrożony system zarządzania jakością obejmujący usługi rozwojowe, których dotyczy rejestracja podmiotu w rejestrze, oraz:

- 1) posiada określoną misję swojej działalności oraz zdefiniowane cele strategiczne i operacyjne, które są okresowo weryfikowane i aktualizowane;
- 2) prowadzi działalność zgodnie z dokumentami założycielskimi oraz obowiązującymi przepisami prawa;
- 3) posiada procedury kontroli wewnętrznej i ewaluacji działań, które systematycznie analizuje oraz podejmuje działania korygujące i zapobiegawcze;
- 4) posiada system monitorowania jakości usług i zadowolenia usługobiorcy, w szczególności identyfikacji oraz sposobu likwidacji zagrożeń i wykorzystania szans;
- 5) określa wymagania dotyczące dostarczanej usługi dla usługobiorcy zgodnie z:
 - a) obowiązującymi przepisami prawnymi,
 - b) wymaganiami wyspecyfikowanymi przez usługobiorcę,

- c) wymaganiami nieustalonymi przez usługobiorcę, ale niezbędnymi do realizacji usługi rozwojowe;
- 6) określa i wdraża skuteczną komunikację z usługobiorcą odnośnie do informacji zwrotnych od usługobiorcy, w tym reklamacji;
- 7) prowadzi:
 - a) nadzór nad udokumentowanymi informacjami,
 - b) nadzór nad usługą niezgodną z wymaganiami określonymi dla danej usługi,
 - c) działania korygujące.

2. Podmiot spełnia warunki w zakresie systemu zapewniania jakości usług, których dotyczy rejestracja podmiotu w rejestrze i o których mowa w § 3 pkt 1 lit. a i pkt 2, jeżeli posiada wdrożony system zarządzania jakością spełniający co najmniej warunki określone w ust. 1 oraz:

- 1) określa cele i zakres tematyczny usług rozwojowych zgodnie z wymaganiami wyspecyfikowanymi przez usługobiorców, a także
- 2) posiada certyfikat lub dokument poświadczający udzielenie akredytacji potwierdzający spełnienie wymogów, o których mowa w pkt 1, ust. 1 oraz w § 6 ust. 1

– z zastrzeżeniem ust. 5.

3. Certyfikat lub dokument poświadczający udzielenie akredytacji, o którym mowa w ust. 2 pkt 2, jest wydawany:

- 1) dla każdego podmiotu świadczącego usługi rozwojowe po spełnieniu przez ten podmiot co najmniej warunków, o których mowa w ust. 1 i ust. 2 pkt 1 oraz w § 6 ust. 1 oraz
- 2) po przeprowadzeniu przez jednostkę wydającą certyfikat lub dokument poświadczający udzielenie akredytacji, o której mowa w ust. 4, niepowiązaną z podmiotem świadczącym usługi rozwojowe osobowo lub kapitałowo w rozumieniu art. 6c ust. 2 ustawy z dnia 9 listopada 2000 r. o utworzeniu Polskiej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości, audytu certyfikującego albo akredytującego w oparciu o procedurę przewidującą przeprowadzenie audytu:
 - a) w siedzibie podmiotu oraz na podstawie dokumentów,
 - b) przez kadrę audytorską spełniającą wymagania określone dla danej certyfikacji lub akredytacji,
 - c) z zachowaniem bezstronności i obiektywizmu,
 - d) w sposób pozwalający na sprawdzenie zgodności działań podejmowanych przez podmiot z procedurami określonymi dla danego procesu certyfikacji lub akredytacji,
 - e) zakończonego sporządzeniem raportu, zawierającego co najmniej udokumentowanie

przeprowadzenia audytu, ocenę zgodności lub braku zgodności działań podejmowanych przez podmiot z wymaganiami określonymi dla danego procesu certyfikacji lub akredytacji oraz wskazanie ewentualnych działań korygujących i terminu ich wdrożenia;

- 3) na okres nie dłuższy niż 5 lat, przy czym ponowne wydanie certyfikatu albo dokumentu potwierdzającego akredytację następuje po przeprowadzeniu audytu, zgodnie z warunkami, o których mowa w pkt 2.

4. Jednostką wydającą certyfikat lub dokument poświadczający udzielenie akredytacji jest:

- 1) jednostka certyfikująca lub akredytująca systemy zarządzania w zakresie usług sklasyfikowanych w działach 70 i 85 klasyfikacji działalności gospodarczej NACE Rev. 2, ujętych w załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 1893/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie statystycznej klasyfikacji działalności gospodarczej NACE Rev. 2 i zmieniającego rozporządzenie Rady (EWG) nr 3037/90 oraz niektóre rozporządzenia WE w sprawie określonych dziedzin statystycznych (Dz. Urz. UE L 393 z 30.12.2006, str. 1, z późn. zm.²⁾), posiadająca akredytację udzieloną przez Polskie Centrum Akredytacji lub jednostka akredytująca będącą sygnatariuszem Wielostronnego Porozumienia EA (European cooperation for Accreditation Multilateral Agreement);
- 2) inna niż wymieniona w pkt 1 jednostka wydająca certyfikaty lub dokumenty poświadczające udzielenie akredytacji – w przypadku certyfikatów lub dokumentów poświadczających udzielenie akredytacji wydawanych zgodnie z warunkami, o których mowa w ust. 3, od co najmniej roku do dnia złożenia wniosku, licząc od dnia wydania pierwszego certyfikatu lub dokumentu poświadczającego udzielenie akredytacji.

5. Uznaje się, że podmiot, który:

- 1) jest instytucją certyfikującą, o której mowa w art. 2 pkt 6 ustawy z dnia 22 grudnia 2015 r. o Zintegrowanym Systemie Kwalifikacji lub podmiotem działającym na podstawie upoważnienia, o którym mowa w art. 47 ust. 2 tej ustawy,
- 2) jest instytucją, o której mowa w art. 68a ust. 1 pkt. 2 ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (Dz. U. z 2016 r. poz. 1943 oraz z 2017 r. poz. 60),
- 3) posiada akredytację w zakresie kształcenia ustawicznego w formach pozaszkolnych, o której mowa w art. 68b ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty,

²⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 97 z 9.04.2008, str. 13.

- 4) posiada uprawnienia do świadczenia usług rozwojowych prowadzących do zdobycia kwalifikacji potwierdzonych dyplomami mistrza i świadectwami czeladniczymi wydawanymi po przeprowadzeniu egzaminów w zawodach, o których mowa w art. 3 ust. 3a ustawy z dnia 22 marca 1989 r. o rzemiośle (Dz. U. z 2016 r. poz. 1285 oraz z 2017 r. poz. 60),
- 5) posiada uprawnienia do świadczenia usług rozwojowych prowadzących do zdobycia kwalifikacji nadawanych po ukończeniu studiów podyplomowych, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 11 ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. z 2016 r. poz. 1842, 1933, 2139, 2260 oraz 2017 r. poz. 60),
- 6) posiada uprawnienia do świadczenia usług rozwojowych prowadzących do zdobycia lub potwierdzenia kwalifikacji nadawanych po ukończeniu kursów dokształcających i szkoleń, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym,
- 7) posiada uprawnienia do świadczenia usług rozwojowych prowadzących do zdobycia kwalifikacji nadawanych po ukończeniu innych form kształcenia, o których mowa w art. 2 ust. 2 pkt 3 ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o Polskiej Akademii Nauk (Dz. U. z 2016 r. poz. 572, 1311, 1933 i 2260),
- 8) posiada uprawnienia do świadczenia usług rozwojowych prowadzących do zdobycia kwalifikacji nadawanych po ukończeniu innych form kształcenia, w tym szkoleń i kursów dokształcających, o których mowa w art. 2 ust. 3 pkt 2 ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o instytutach badawczych (Dz. U. z 2016 r. poz. 371, 1079, 1311 i 2260 oraz 2017 r. poz. 202),
- 9) posiada uprawnienia do świadczenia usług rozwojowych w zakresie wskazanym innymi przepisami prawa, w których określono wymagania w zakresie świadczenia tych usług
– spełnia w zakresie systemu zapewniania jakości wyłącznie tych usług.

6. Podmiot spełnia warunki w zakresie systemu zapewnienia jakości usług, jeżeli posiada wdrożony system zarządzania jakością obejmujący usługi, których dotyczy rejestracja podmiotu w rejestrze i o których mowa w § 3 pkt 1 lit. b, jeżeli spełnia warunki określone w ust. 1 oraz:

- 1) posiada strukturę organizacyjną odpowiednią do specyfiki działania podmiotu, w tym świadczenia tych usług;
- 2) posiada opracowany system zasad wyboru, weryfikacji oraz sposobu współpracy z podwykonawcami lub dostawcami;
- 3) posiada jednoznacznie określony zakres odpowiedzialności oraz uprawnień pracowników

- i ich wymaganych kompetencji;
- 4) posiada wdrożony i funkcjonujący system ciągłego doskonalenia i rozwoju pracowników;
 - 5) określa i wdraża skuteczną komunikację z usługobiorcą odnośnie do:
 - a) informacji o usłudze,
 - b) zapytań handlowych,
 - c) postępowań z umowami lub zamówieniami,
 - d) wprowadzania zmian do zapytań handlowych lub umów;
 - 6) posiada opisane zasady postępowania dotyczące:
 - a) pierwszego kontaktu z podmiotem korzystającym z usług, w tym sposobu postępowania w przypadku braku możliwości zrealizowania usług,
 - b) przechowywania danych o podmiotach korzystających z tych usług oraz o zrealizowanych usługach, zapewniające poufność informacji, w szczególności ochronę danych osobowych,
 - c) prowadzenia sprawozdawczości na potrzeby Agencji.

§ 8. Podmiot może być zarejestrowany w rejestrze, jeżeli w wykonywanej działalności przestrzega zasad etyki zawodowej, w szczególności:

- 1) przestrzega zasad wolnej i uczciwej konkurencji oraz równego traktowania wszystkich uczestników obrotu gospodarczego;
- 2) zapewnia poprawność i jasność sformułowań w zawieranych umowach;
- 3) świadczy usługi rozwojowe z należytą starannością;
- 4) zapewnia poufność informacji uzyskanych w związku ze świadczeniem usług rozwojowych.

Rozdział 3

Zakres informacji przedstawianych we wniosku o wpis do rejestru oraz dokumenty wymagane przy ubieganiu się o wpis

§ 9. 1. Wnioskodawca przygotowuje elektroniczną wersję wniosku o rejestrację w rejestrze w systemie informatycznym prowadzonym przez Agencję oraz oświadczenie o poprawności i zgodności z prawdą danych zawartych w tym wniosku. Wniosek zawiera wskazanie jednego lub więcej rodzajów usług rozwojowych, o których mowa w § 3.

2. W przypadku ubiegania się o rejestrację w rejestrze w zakresie usług, o których mowa w § 3 pkt 1 lit. a i pkt 2, wnioskodawca we wniosku wskazuje co najmniej jeden z rodzajów tych usług oraz oznaczenie spełnienia warunków określonych w rozdziale 2.

3. W przypadku ubiegania się o rejestrację w rejestrze w zakresie usług, o których mowa

w § 3 pkt 1 lit. a i pkt 2, wnioskodawca składa w Agencji wniosek, do którego dołącza oświadczenie o spełnieniu warunków niezbędnych do wpisania do rejestru, zgodnie z § 10 ust. 4.

4. W przypadku ubiegania się o rejestrację w rejestrze w zakresie usług, o których mowa w § 3 pkt 1 lit. b wnioskodawca składa w Agencji wniosek, do którego dołącza wykaz osób, które będą świadczyć usługi, wraz z zakresem wykonywanych przez nie czynności oraz ich życiorysami, potwierdzającymi spełnianie wymagań określonych odpowiednio w § 6 ust. 2.

5. Wnioskodawca składa w Agencji wypełnione i podpisane oświadczenie, o którym mowa w ust. 1, oraz wykaz, o którym mowa w ust. 4, lub oświadczenie, o którym mowa w ust. 3, w postaci wydruku lub w postaci elektronicznej podpisane kwalifikowanym podpisem elektronicznym lub podpisem elektronicznym potwierdzonym profilem zaufanym ePUAP.

Rozdział 4

Szczegółowy tryb dokonywania wpisu do rejestru, zmiany, w tym sprostowania wpisu, jego wykreślenia i dane wpisywane do rejestru oraz tryb weryfikacji warunków określonych dla podmiotów ubiegających się o rejestrację i wpisanych do rejestru

§ 10. 1. Agencja rozpatruje wniosek w terminie 60 dni od dnia jego złożenia.

2. W przypadku stwierdzenia uchybień formalnych wniosku Agencja zwraca się do wnioskodawcy o ich usunięcie w terminie 14 dni od dnia doręczenia wezwania na piśmie, a w przypadku usług rozwojowych, o których mowa w § 3 pkt 1 lit. a i pkt 2, w terminie 14 dni od dnia wysłania wezwania za pośrednictwem systemu informatycznego. W przypadku wezwania wnioskodawcy przez Agencję do usunięcia uchybień formalnych wniosku, bieg terminu określonego w ust. 1 ulega zawieszeniu do dnia złożenia przez wnioskodawcę poprawionego wniosku.

3. Wnioski poprawne formalnie Agencja ocenia pod względem spełniania warunków. Ocenę tę przeprowadza się odrębnie dla każdego rodzaju usług rozwojowych objętego wnioskiem.

4. Uznaje się, że podmiot świadczący usługi, o których mowa w § 3 pkt 1 lit. a i pkt 2, ubiegający się o rejestrację w rejestrze w zakresie tych usług, spełnia warunki niezbędne do rejestracji, jeżeli:

- 1) spełnia warunki, o których mowa w § 4 ust. 1, § 5 ust. 1, § 6 ust. 1 i § 8, oraz
- 2) spełnia warunki, o których mowa w § 7 ust. 1 i 2, lub posiada uprawnienia do świadczenia usług, o których mowa w § 7 ust. 5.

5. W celu potwierdzenia prawdziwości informacji zawartych we wniosku Agencja może:

- 1) dokonać sprawdzenia stanu faktycznego u wnioskodawcy, powiadamiając go o jego terminie co najmniej z czternastodniowym wyprzedzeniem;
- 2) zwrócić się do wnioskodawcy o przedstawienie, w terminie nie krótszym niż 14 dni od dnia doręczenia wezwania na piśmie, a w przypadku usług, o których mowa w § 3 pkt 1 lit. a i pkt 2, w terminie 14 dni od dnia wysłania wezwania za pośrednictwem systemu informatycznego, dodatkowych dokumentów lub informacji; bieg terminu określonego w ust. 1 ulega zawieszeniu do dnia przedstawienia przez wnioskodawcę tych dokumentów lub informacji.

6. Jeżeli wnioskodawca nie podda się sprawdzeniu stanu faktycznego, o którym mowa w ust. 5 pkt 1, jego wniosek nie podlega dalszej ocenie.

7. Agencja, w ciągu 21 dni od dnia, w którym upłynął termin określony w ust. 1, pisemnie informuje wnioskodawcę o wyniku oceny wniosku w zakresie usług, o których mowa w § 3, a w przypadku usług rozwojowych, o których mowa w § 3 pkt 1 lit. a i pkt 2, informuje go za pośrednictwem systemu informatycznego. Jeżeli wynik oceny dotyczącej danego rodzaju usług rozwojowych był negatywny, Agencja wskazuje przyczyny takiego wyniku.

8. Wnioskodawca, którego wniosek w zakresie danego rodzaju usług rozwojowych został oceniony negatywnie, może w terminie 14 dni od dnia otrzymania informacji określonej w ust. 7 wystąpić do Agencji o ponowne rozpatrzenie wniosku. Wystąpienie o ponowne rozpatrzenie wniosku powinno zawierać uzasadnienie. Wystąpienie o ponowne rozpatrzenie wniosku należy złożyć w formie pisemnej lub w postaci elektronicznej przy wykorzystaniu podpisu potwierdzonego profilem zaufanym ePUAP lub przy wykorzystaniu bezpiecznego podpisu elektronicznego weryfikowanego przy pomocy ważnego kwalifikowanego certyfikatu.

9. Wystąpienie o ponowne rozpatrzenie wniosku, złożone po terminie lub w innej formie lub postaci, niż określone w ust. 8, pozostawia się bez rozpatrzenia.

10. Agencja rozpatruje wystąpienie, o którym mowa w ust. 8, w terminie 30 dni od dnia jego złożenia przez wnioskodawcę.

§ 11. 1. Agencja rejestruje w rejestrze podmiot, który uzyskał pozytywny wynik weryfikacji wniosku, przeprowadzonej w trybie określonym w § 10.

2. Agencja wydaje podmiotowi, o którym mowa w ust. 1, potwierdzenie rejestracji

w rejestrze w zakresie danego rodzaju usług rozwojowych, za pośrednictwem systemu informatycznego.

§ 12. 1. Agencja weryfikuje spełnianie warunków przez podmioty zarejestrowane w rejestrze przez:

- 1) analizę oświadczeń zawierających informacje o spełnianiu warunków określonych w rozdziale 2 i 3, przedkładanych przez podmioty zarejestrowane w rejestrze nie rzadziej niż co 12 miesięcy, licząc od dnia zarejestrowania w rejestrze;
- 2) sprawdzanie stanu faktycznego w podmiocie zarejestrowanym w rejestrze w celu potwierdzenia prawdziwości informacji zawartych we wniosku o wpis do rejestru oraz w zakresie spełniania warunków, o których mowa w rozdziale 2, 3 i 5;
- 3) analizę danych wprowadzonych przez podmioty zarejestrowane w rejestrze do systemu informatycznego prowadzonego przez Agencję.

2. Podmiot zarejestrowany w rejestrze zgłasza Agencji każdą zmianę dotyczącą danych zawartych we wniosku, w terminie 14 dni od dnia powstania zmiany. Zmiana danych w zakresie warunków określonych w rozporządzeniu, w odniesieniu do podmiotów wpisanych do rejestru w zakresie usług, o których mowa w § 3 pkt 1 lit. a i pkt 2, skutkuje koniecznością złożenia przez podmiot oświadczeń, o których mowa w ust. 1 pkt 1.

3. W przypadku powzięcia wiadomości, że podmiot zarejestrowany w rejestrze przestał spełniać którekolwiek z warunków lub standardów świadczenia usług rozwojowych, Agencja wszczyna postępowanie wyjaśniające.

4. Agencja przedstawia na piśmie podmiotowi zarejestrowanemu w rejestrze zastrzeżenia stanowiące przyczynę wszczęcia postępowania wyjaśniającego, a w przypadku podmiotów świadczących usługi, o których mowa w § 3 pkt 1 lit. a i pkt 2, zastrzeżenia przekazuje się na piśmie lub za pośrednictwem systemu informatycznego.

5. Podmiot zarejestrowany w rejestrze ustosunkowuje się do zastrzeżeń przedstawionych przez Agencję w terminie 14 dni od dnia ich otrzymania.

6. W trakcie postępowania wyjaśniającego Agencja może zwrócić się do podmiotu zarejestrowanego w rejestrze o złożenie dodatkowych dokumentów i wyjaśnień dotyczących przedstawionych zastrzeżeń, określając termin ich złożenia, nie krótszy niż 14 dni.

7. W wyniku postępowania wyjaśniającego Agencja może:

- 1) zwrócić się do podmiotu zarejestrowanego w rejestrze o usunięcie stwierdzonych uchybień, określając sposób udokumentowania i termin ich usunięcia, nie krótszy niż 14 dni, lub

- 2) wykreślić podmiot zarejestrowany w rejestrze z rejestru, w szczególności w przypadku, gdy podmiot zarejestrowany w rejestrze:
 - a) nie ustosunkował się, w terminie określonym w ust. 5, do zastrzeżeń przedstawionych przez Agencję lub
 - b) nie złożył w określonym terminie dokumentów lub wyjaśnień, o których mowa w ust. 6, lub
 - c) nie udokumentował w określonym terminie usunięcia uchybień, o których mowa w pkt 1, lub
 - d) odmówił poddania się sprawdzeniu stanu faktycznego w terminie określonym przez Agencję, lub
 - e) przestał spełniać warunki w zakresie systemu zapewniania jakości usług, o których mowa w § 7.

Rozdział 5

Standardy świadczenia usług rozwojowych przez podmioty zarejestrowane w rejestrze

§ 13. 1. Podmiot świadczący usługi, o których mowa w § 3 pkt 1 lit. a i pkt 2, jest obowiązany przestrzegać warunki określone dla rodzajów usług, w zakresie których uzyskał wpis do rejestru, określone w § 7 ust. 1 i 2 lub wynikające z przepisów prawa, o których mowa w § 7 ust. 5 oraz:

- 1) umieszcza na dokumencie księgowym co najmniej: dane usługobiorcy, liczbę godzin usługi rozwojowej opłaconej ze środków publicznych oraz identyfikatory nadane w systemie informatycznym, a także wystawia na wezwanie usługobiorcy notę korygującą w ciągu 7 dni od wezwania;
- 2) wydaje usługobiorcy zaświadczenie o zakończeniu udziału w usłudze zawierające co najmniej: tytuł usługi rozwojowej oraz identyfikatory nadane w systemie informatycznym, dane usługobiorcy, datę świadczenia usługi rozwojowej, liczbę godzin usługi rozwojowej, informację na temat efektów uczenia się, do których uzyskania usługobiorca przygotowywał się w procesie uczenia się, lub innych osiągniętych efektów tych usług, oraz kod kwalifikacji w Zintegrowanym Rejestrze Kwalifikacji, jeżeli usługa miała na celu przygotowanie do uzyskania kwalifikacji, a także wystawia na uzasadnione wezwanie usługobiorcy korektę zaświadczenia w terminie 7 dni od dnia wezwania;
- 3) poddaje ocenie przez usługobiorców zrealizowane przez siebie usługi rozwojowe;
- 4) umożliwia przeprowadzenie przez Agencję lub upoważnione przez nią podmioty weryfikacji, o której mowa w § 12, w miejscu świadczenia usługi oraz w swojej siedzibie;

- 5) w przypadku usług przygotowujących do uzyskania kwalifikacji, w sposób określony w ustawie z dnia 22 grudnia 2015 r. o Zintegrowanym Systemie Kwalifikacji, wskazuje odesłanie do informacji o kwalifikacji, o których mowa w art. 83 ust. 1 tej ustawy, zawartych w Zintegrowanym Rejestrze Kwalifikacji;
- 6) przygotowuje programy usług rozwojowych wskazujące oczekiwane efekty uczenia się lub inne oczekiwane efekty tych usług;
- 7) prowadzi działania wspierające utrwalanie efektów usługi rozwojowej, o których mowa w pkt 6;
- 8) prowadzi dokumentację zrealizowanych usług rozwojowych w zakresie, o którym mowa w § 7 ust. 6 pkt 6 lit. b;
- 9) publikuje rzetelną informację o usługach.

2. Podmiot zarejestrowany w rejestrze, świadcząc usługi, o których mowa § 3 pkt 1 lit. b:

- 1) przestrzega warunki określone w § 7;
- 2) poprzedza realizację usług rozwojowych wstępną analizą potrzeb, wymagań i oczekiwań usługobiorcy oraz oceną możliwości realizacji usług rozwojowych;
- 3) wycenia wartość usług rozwojowych według jednoznacznych zasad, znanych potencjalnemu usługobiorcy;
- 4) dokumentuje realizację usług rozwojowych;
- 5) zapewnia wewnętrzny nadzór nad realizacją usług rozwojowych;
- 6) realizuje usługi rozwojowe na podstawie pisemnej umowy z usługobiorcą, określającej w szczególności:
 - a) zakres i sposób realizacji usług rozwojowych,
 - b) zasady wprowadzania zmian w zakresie i sposobie realizacji usług rozwojowych,
 - c) sposób przekazywania usługobiorcy wyników realizacji usług rozwojowych,
 - d) wynagrodzenie za usługi oraz warunki płatności, jeżeli usługi rozwojowe są odpłatne, lub sposób określenia wartości usług oraz warunki ich uzyskania, jeżeli usługi rozwojowe są dofinansowane ze środków publicznych,
 - e) informację na temat konieczności poddania się działaniom monitorującym, jeżeli usługi rozwojowe są dofinansowane ze środków publicznych,
 - f) termin wykonania usług rozwojowych;
- 7) przechowuje dokumenty związane z realizowanymi usługami rozwojowymi i zawartymi umowami przez okres 5 lat od dnia odpowiednio realizacji usług rozwojowych lub zawarcia umowy;
- 8) informuje usługobiorcę o zakresie rejestracji podmiotu w rejestrze oraz o zasadach

- funkcjonowania rejestru;
- 9) dokonuje oceny potencjału i potrzeb usługobiorcy w zakresie możliwości i potrzeb wdrożenia nowego lub istotnie ulepszanego produktu (wyrobu lub usługi), nowego lub istotnie ulepszanego procesu, nowej metody marketingowej lub nowej metody organizacyjnej w przyjętych przez przedsiębiorstwo zasadach działania, w organizacji miejsca pracy lub w stosunkach z otoczeniem, zwanej „audytem innowacyjności”;
 - 10) doradza we wdrożeniu innowacji służącej rozwojowi przedsiębiorstwa przez poprawę istniejącego lub wdrożenie nowego produktu (wyrobu lub usługi), procesu, metody marketingowej lub metody organizacyjnej w zakresie zasad działania przedsiębiorstwa, organizacji miejsca pracy lub relacji z otoczeniem, polegającej na przekazaniu informacji oraz procedur niezbędnych, aby jeden podmiot był w stanie powielić pracę innego podmiotu lub stosować rozwiązania będące w posiadaniu innego podmiotu lub stosować rozwiązania nowe zaprojektowane na swoje potrzeby przez inny podmiot;
 - 11) podmiot zarejestrowany w rejestrze realizuje usługę doradczą o charakterze proinnowacyjnym zgodnie z określonym w umowie z usługobiorcą zakresem zadań, zawierającym szczegółowe informacje na temat: prac, które zostaną zrealizowane, sposobu i terminu ich realizacji, kwalifikacji osób realizujących, formy przygotowania raportu oraz wyceny usługi.

Rozdział 6

Przepisy końcowe

§ 14. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia jego ogłoszenia³⁾.

MINISTER ROZWOJU I FINANSÓW

³⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Gospodarki z dnia 24 maja 2011 r. w sprawie Krajowego Systemu Usług dla Małych i Średnich Przedsiębiorstw (Dz. U. poz. 656, z 2015 r. poz. 1373 oraz z 2016 r. poz. 1129), które utraciło moc z dniem na podstawie art. ustawy z dnia o zmianie ustawy o zasadach realizacji programów w zakresie polityki spójności finansowych w perspektywie finansowej 2014–2020 oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. ...).

UZASADNIENIE

Podstawą do wydania rozporządzenia przez ministra właściwego ds. gospodarki jest art. 6a ust. 5 ustawy z dnia 9 listopada 2000 r. o utworzeniu Polskiej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości (Dz. U. z 2016 r. poz. 359 i 2260 oraz z 2017 r. poz. ...), zwaną dalej „ustawą o PARP”.

W związku ze zmianą przepisu upoważniającego w ustawie o zmianie ustawy o zasadach realizacji programów w zakresie polityki spójności finansowanych w perspektywie finansowej 2014–2020 oraz niektórych innych ustaw, w której zmianie ulega m.in. ustawa o PARP, został przygotowany niniejszy projekt rozporządzenia.

Zakres objęty niniejszym projektem rozporządzenia był dotąd uregulowany w rozporządzeniu Ministra Gospodarki w sprawie Krajowego Systemu Usług dla Małych i Średnich Przedsiębiorstw z dnia 24 maja 2011 r. (Dz. U. poz. 656, z późn. zm.), zwanym dalej „rozporządzeniem KSU”.

Zakres rozporządzenia określony § 1 jest zgodny z proponowanym brzmieniem art. 6a ust. 5 ustawy o PARP. Większość zmian ma charakter porządkowy i wynika ze zmienianych zapisów ustawy o PARP. Z dniem wejścia w życie ustawy o PARP, Krajowy System Usług dla Małych i Średnich Przedsiębiorstw (KSU) staje się rejestrem podmiotów, które zapewniają należyte świadczenie usług rozwojowych (doradczych i szkoleniowych) oraz wykreśla się z rejestru podmioty zarejestrowane w KSU w zakresie usług informacyjnych i finansowych.

Istniejący dotąd rejestr podmiotów świadczących usługi w ramach KSU uległ istotnemu przekształceniu w 2015 r. i w 2016 r. – wówczas dokonano istotnej zmiany wymogów oraz standardów, jakie spełniać powinny podmioty świadczące w ramach KSU usługi szkoleniowe i doradcze o charakterze rozwojowym. Zmiany te miały na celu przygotowanie odpowiedniej populacji usługodawców do świadczenia usług na rzecz przedsiębiorców i ich pracowników, z jednej strony udostępniając usługobiorcom szeroki wachlarz form i tematyki usług szkoleniowo-doradczych umożliwiając dokonanie wyboru usługi odpowiadającej ich potrzebom, z drugiej zapewniając odpowiednią jakość tych usług. Zmiany te przyczyniły się do zwiększenia liczby podmiotów zarejestrowanych w KSU w zakresie usług szkoleniowych i doradczych o charakterze rozwojowym – między dniem 01.01.2015 a dniem 31.01.2017 r. liczba podmiotów zarejestrowanych w zakresie tych usług zwiększyła się z 218 do 441, zaś w kolejnym roku spodziewany jest dalszy dynamiczny przyrost tej populacji. Jednocześnie

wg stanu na dzień 31.01.2017 r. w rejestrze KSU pozostaje zarejestrowanych 68 podmiotów w zakresie usług doradczych proinnowacyjnych.

Treść projektu rozporządzenia jest zasadniczo zbieżna z obowiązującym dotąd rozporządzeniem KSU – w rozporządzeniu zmieniono jednak nazewnictwo rejestru, uspojono nazewnictwo usług oraz usunięto przepisy dotyczące usług informacyjnych i finansowych. Wejście w życie niniejszego rozporządzenia zakończy ponad dwuletni proces modyfikacji rejestru KSU, ostatecznie przekształcając go w rejestr podmiotów świadczących usługi rozwojowe.

W konsekwencji powyższych zmian uporządkowano także treść wymagań w zakresie potencjału technicznego, ekonomicznego, kadrowego (dotyczącego wymagań dla osób świadczących usługi) oraz systemu zapewnienia jakości usług w § 4–7. Ponadto wprowadzono poprawki o charakterze porządkowym w § 8 tj. usunięto z rozporządzenia treść zapisów w zakresie przestrzegania zasad etyki zawodowej, w związku z ich dublowaniem się w innym miejscu rozporządzenia, tj. prowadzenie działalności zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa oraz realizacja usług wyłącznie przez wykwalifikowany personel, uwzględnione były kolejno w systemie zapewnienia jakości (§ 7) oraz potencjale kadrowym (§ 6).

W § 6 usunięto zapis dotyczący wymogu udokumentowania doświadczenia związanego z realizacją co najmniej dwóch usług rozwojowych (§ 6 ust. 6 pkt. 2 rozporządzenia KSU), w związku z faktem, że kryterium dotyczące zapewnienia doświadczenia zawodowego lub kwalifikacji adekwatnych do świadczonych usług rozwojowych zawarte już było w § 6 ust. 6 pkt. 1 rozporządzenia KSU oraz jest zapisane w § 6 ust. 1 obecnego rozporządzenia, co uznaje się za wystarczający wymóg w zakresie doświadczenia osób. Ma to również związek z angażowaniem do świadczenia usług rozwojowych ekspertów-praktyków zajmujących się w swojej karierze zawodowej danym zagadnieniem, którzy, pomimo braku spełnienia formalnego wymogu posiadania udokumentowanego doświadczenia w realizacji usług, posiadają odpowiednie kwalifikacje i doświadczenie adekwatne do danej usługi (np. szkolenia dot. zarządzania projektami prowadzone przez *project managerów* z wieloletnim stażem i sukcesami).

W § 7 ust. 1 pkt. 2 projektu rozporządzenia usunięto zapis uszczegółwiający sposób prowadzenia działalności, poprzez usunięcie informacji o prowadzeniu dokumentacji kadrowej i księgowej i pozostawienie wystarczającego warunku o prowadzeniu działalności zgodnie z dokumentami założycielskimi oraz obowiązującymi przepisami prawa. Ze względu

na zakres stosowania systemu zapewniania jakości, odwoływanie się do poszczególnych obszarów działalności podmiotu nie ma uzasadnienia, a wręcz może wprowadzać w błąd co do zakresu ww. wymogu (zgodność z przepisami prawa należy rozpatrywać możliwie szeroko).

W tym samym ustępie w pkt 7 złączono wymóg dot. posiadania opisów sposobu prowadzenia nadzoru nad udokumentowanymi informacjami, usługą niezgodną z wymaganiami określonymi dla danej usługi oraz działaniami korygującymi – ze względu na stosowane podejście do weryfikacji spełnienia danego wymogu z zastosowaniem metody dowodowej, która ciężar udowodnienia prowadzenia odpowiedniego nadzoru w ww. zakresach przenosi na podmiot, pozostawiając mu pewną elastyczność w sposobie dokumentowania spełniania wymogu.

W § 7 ust. 3 pkt. 3 rozporządzenia wprowadzono wydłużony (5-letni) okres, na który wydawany jest certyfikat lub dokument poświadczający udzielenie akredytacji, uznawany przez Agencję za spełniający wymagania. Ma to związek z istnieniem na rynku wiarygodnych, prestiżowych i powszechnie rozpoznawalnych na całym świecie certyfikacji i akredytacji (takich, jak np. EQUIS dla uczelni wyższych oraz EAQUALS dla szkół językowych), które zapewniają bardzo wysoki poziom jakości organizacji i świadczenia usług przez zweryfikowane podmioty, jednak okres odnawialności certyfikatu w ich przypadku jest dłuższy niż 3 lata. Zmiana maksymalnego uznawanego okresu ważności certyfikatu umożliwi włączenie do rejestru podmioty posiadające potwierdzoną renomę i umożliwi lepszy dostęp przedsiębiorców i ich pracowników do usług rozwojowych wysokiej jakości.

Ponadto w § 7 ust. 5 rozszerzono uprawnienia dla podmiotów wpisywanych do rejestru na mocy przepisów prawa, poprzez dodanie zapisu umożliwiającego ubieganie się o wpis dla podmiotów, o których mowa w art. 68a ust. 1 pkt. 2 ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty oraz podmiotów posiadających uprawnienia do świadczenia określonych usług rozwojowych w zakresie wskazanym innymi zapisami prawa. Poprzedni katalog przepisów prawa umieszczony w rozporządzeniu KSU nie uwzględniał wszystkich uprawnień do świadczenia usług rozwojowych wynikających z mocy prawa, dla których ustanowiono wymagania jakościowe. Przeprowadzona analiza istniejących procesów weryfikacyjnych lub akredytacji wydawanych przez instytucje publiczne wykazała, że ze względu na dużą liczbę istniejących procedur nadawania uprawnień oraz zmieniające się przepisy w tym obszarze, nie ma możliwości stworzenia zamkniętego katalogu uprawnień uznawanych za odpowiednie dla uzyskania wpisu do rejestru. Każdorazowo, na etapie wnioskowania podmiotu o wpis do

rejestr, uprawnienia wskazywane przez te podmioty będą podlegały weryfikacji pod kątem spełniania warunku wprowadzonego do rozporządzenia.

Pozostałe zmiany w projekcie rozporządzenia w stosunku do uchylanego rozporządzenia KSU:

- 1) w § 2 pkt 3 wprowadzono porządkowo definicję kwalifikacji;
- 2) w § 4 ust. 2 pkt. 1 usunięto informację o oznaczeniu miejsca wykonywania działalności (ustawa o swobodzie działalności gospodarczej nie nakłada na przedsiębiorcę obowiązku posiadania szyldu);
- 3) w § 9 ust. 2 dodano zakres informacji przedstawianych we wniosku o wpis;
- 4) w § 11 pkt 2, zgodnie z funkcjonalnością rejestru, wskazano potwierdzenie wpisu za pośrednictwem systemu informatycznego;
- 5) w § 12 ust. 1 pkt 2 doprecyzowano cel przeprowadzenia weryfikacji przez Agencję stanu faktycznego w rejestrze;
- 6) w § 12 ust. 3 dookreślono jednoznacznie nieprzestrzeganie standardu świadczenia usług rozwojowych jako przesłankę do wszczęcia postępowania wyjaśniającego.

Zgodnie art. 4 ustawy o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia jego ogłoszenia, wraz ze zmianą przepisów ustawy o PARP.

Projekt rozporządzenia jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Projekt rozporządzenia nie podlega przedstawieniu właściwym organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu.

Projekt rozporządzenia nie zawiera norm technicznych w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597), w związku z czym nie podlega notyfikacji.

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248), w związku z § 52 ust. 1 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2016 r. poz. 1006 i 1204), projekt rozporządzenia z chwilą przekazania go do uzgodnień z członkami

Rady Ministrów zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacji.

Nazwa projektu Rozporządzenie Ministra Rozwoju i Finansów w sprawie rejestru podmiotów świadczących usługi rozwojowe zastępujące rozporządzenie Ministra Gospodarki w sprawie Krajowego Systemu Usług dla Małych i Średnich Przedsiębiorstw z dnia 24 maja 2011 r. (Dz. U. poz. 656, z późn. zm.) wydane na podstawie art. 6a ust. 5 ustawy z dnia 9 listopada 2000 r. o utworzeniu Polskiej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości (Dz. U. z 2016 r. poz. 359, z późn. zm.) Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Rozwoju Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu	Data sporządzenia Źródło: Nr w wykazie prac
---	--

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Zgodnie z przepisami ustawy o zmianie ustawy o zasadach realizacji programów w zakresie polityki spójności finansowanych w perspektywie finansowej 2014–2020 oraz niektórych innych ustaw, zmianie ulegają przepisy ustawy z dnia 9 listopada 2000 r. o utworzeniu Polskiej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości (Dz. U. z 2016 r. poz. 359, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą o PARP”. Zgodnie z powyższą zmianą konieczne jest wydanie rozporządzenia w zakresie rejestru podmiotów, które zapewniają należyte świadczenie usług rozwojowych. Przedmiotowe rozporządzenie uwzględni zmiany wynikające ze zmiany ustawy o PARP i było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Gospodarki w sprawie Krajowego Systemu Usług dla Małych i Średnich Przedsiębiorstw z dnia 24 maja 2011 r. (Dz. U. poz. 656, z późn. zm.), zwanym dalej „rozporządzeniem KSU”.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Rejestr podmiotów świadczących usługi rozwojowe został uruchomiony w ramach prowadzonego dotychczas Krajowego Systemu Usług dla Małych i Średnich Przedsiębiorstw (KSU) i stanowi realizację zobowiązania przyjętego przez stronę polską w ramach podpisanej 23 maja 2014 r. Umowy Partnerstwa, a także zobowiązania wynikającego z zaakceptowanego przez Komisję Europejską w dniu 17 grudnia 2014 r. Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój. Zgodnie z powyższą umową rejestr stanowi centralny element krajowego systemu zapewniania jakości usług rozwojowych. Rejestr jest prowadzony przez Polską Agencję Rozwoju Przedsiębiorczości.

Zgodnie z zapisami obecnie obowiązującego rozporządzenia wydanego na podstawie art. 6 ust. 1 pkt 8 ustawy o PARP, KSU w zakresie usług rozwojowych jest rejestrem podmiotów, które jako usługodawcy zapewniają należyte świadczenie usług rozwojowych, doradczych proinnowacyjnych, informacyjnych i finansowych. W związku z projektowanymi zmianami w ww. ustawie, z zakresu usług zostają wykreślone usługi informacyjne i finansowe, rejestr KSU zostaje przekształcony w rejestr podmiotów świadczących usługi szkoleniowe i doradcze (w tym proinnowacyjne), zwane łącznie usługami rozwojowymi.

Przekształcony rejestr jest obecnie prowadzony w systemie teleinformatycznym, zawierającym dodatkowo informacje nt. usług (np. szkolenia, doradztwo) świadczonych przez różnego typu podmioty (publiczne lub niepubliczne), wpisane do tego rejestru. Powyższy system jest też miejscem, w którym osoby indywidualne, przedsiębiorstwa, w szczególności MMŚP lub instytucje oraz ich pracownicy mogą zapoznać się z szeroką ofertą działań, które pozwolą na ich rozwój. Pozwala on użytkownikom zapisać się na poszczególne usługi oraz dokonać ich oceny. Uruchomienie rejestru oraz systemu teleinformatycznego zostały sfinansowane z Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki natomiast jego dalsze funkcjonowanie finansowane jest ze środków Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój (PO WER). Niemniej jednak narzędzie to ma uniwersalny charakter i nie będzie wykorzystywane wyłącznie na potrzeby wdrażania projektów finansowanych z Europejskiego Funduszu Społecznego, ale będzie gwarantowało trwałość i powszechność stosowanych rozwiązań w szeroko rozumianym obszarze kształcenia

Wydatki ogółem													
budżet państwa													
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													
Saldo ogółem													
budżet państwa													
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													
Źródła finansowania	W związku ze zmianą rozporządzenia nie będą wprowadzane nowe zadania lub działania, dlatego nie będą generowane dodatkowe koszty dla budżetu państwa.												
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Nie dotyczy.												
7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe													
Skutki													
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0–10)					
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z ... r.)	duże przedsiębiorstwa												
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw												
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe												
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	Zwiększenie efektywności nakładów na rozwój pracowników, poprawa jakości i efektywności pracy osób zatrudnionych w sektorze przedsiębiorstw, poprawa funkcjonowania i dynamiki rozwoju przedsiębiorstw innowacyjnych, wzrost innowacyjności gospodarki.											
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw												
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	Zwiększenie zatrudnienia i spadek bezrobocia, przez poprawę jakości oferty edukacyjnej i poprawę kompetencji i kwalifikacji pracowników przedsiębiorstw. Zwiększenie dostępu do wiedzy nt. oferty rozwojowej. Zwiększenie dostępu do innowacyjnych produktów i usług oferowanych przez sektor przedsiębiorstw.											
Niemierzalne	Wdrożenie rejestru stanowi odpowiedź na zidentyfikowane bariery												

		<p>zaangażowania dorosłych Polaków oraz przedsiębiorstw w inwestowanie w kapitał ludzki. Rejestr stanowić będzie łatwo dostępne, przejrzyste, źródło informacji m.in. o usługach szkoleniowych, warunkach udziału w nich, a także o efektach uczestnictwa w szkoleniach. Rejestr będzie zawierać narzędzie wspierające pracodawców w określaniu deficytów kompetencji i kwalifikacji pracowników oraz pomoże komunikować potrzeby przedsiębiorców instytucjom wspierającym nabywanie kompetencji oraz kwalifikacji. Poprzez upublicznienie oferty szkoleniowej, a także poprzez utworzenie modułu oceny jakości szkoleń, rejestr będzie narzędziem wspierającym jakość oferty edukacyjnej dla przedsiębiorców i osób dorosłych. Poprzez stworzenie przedsiębiorcom możliwości formułowania zapytań o dostęp do specjalistycznych usług szkoleniowych, rejestr będzie wspierał powiązanie oferty edukacyjnej z potrzebami rynku pracy. Ponadto utrzymanie rejestru specjalistycznych usług takich jak usługi doradcze o charakterze proinnowacyjnym ma za zadanie obsługę jednego z ważnych celów PARP jakim jest tworzenie korzystnych warunków dla rozwoju innowacyjności przedsiębiorstw. Obsługa niniejszego celu m. in. wymaga współpracy z instytucjami świadczącymi tego typu usługi specjalistyczne oraz zapewnienie, że usługi te są świadczone według zdefiniowanego standardu.</p> <p>Wdrożenie rejestru ma na celu również wsparcie wdrażania Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój oraz wsparcie wdrażania Regionalnych Programów Operacyjnych perspektywy 2014–2020. Rejestr podmiotów świadczących usługi rozwojowe stanowić będzie narzędzie, za pomocą którego realizowane będą finansowane z Europejskiego Funduszu Społecznego instrumenty skierowane do przedsiębiorców i mające na celu dostosowanie przedsiębiorców do zmian gospodarczych.</p> <p>Wdrożenie rejestru podmiotów świadczących usługi rozwojowe jest kolejnym przykładem ewolucji prowadzonego przez PARP rejestru KSU. Wykorzystania dotychczasowych wieloletnich doświadczeń PARP (KSU powołano w 1996 r.) w zakresie prowadzenia KSU i współpracy z różnymi środowiskami usługodawców oraz systematycznego dostosowywania wymagań względem nich do zmieniającego się otoczenia gospodarczego przedsiębiorców, w tym kierowanej do nich oferty usług.</p>
<p>Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń</p>	<p>Program Operacyjny Wiedza Edukacja Rozwój przyjęty przez Komisję Europejską w dniu 17 grudnia 2014 r.</p>	
<p>8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu</p>		
<p>nie dotyczy</p>		
<p>Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).</p>	<p>tak nie nie dotyczy</p>	
<p>zmniejszenie liczby dokumentów zmniejszenie liczby procedur skrócenie czasu na załatwienie sprawy inne:</p>	<p>zwiększenie liczby dokumentów zwiększenie liczby procedur wydłużenie czasu na załatwienie sprawy inne:</p>	
<p>Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektroniczacji.</p>	<p>tak nie nie dotyczy</p>	

9. Wpływ na rynek pracy

Projektowana nowelizacja rozporządzenia będzie miała pozytywny wpływ na rynek pracy. Dzięki rejestracji przedsiębiorcy lub pracownicy przedsiębiorstw uzyskają dostęp do pełnej informacji o usługach rozwojowych dostępnych w Polsce, a także będą mieli możliwość wpływania na tematykę dostępnych usług tak, by tematyka ta w jak największym stopniu była zgodna z ich potrzebami. W efekcie wpłynie to na rozwój kwalifikacji i kompetencji, zarówno przedsiębiorców, jak i pracowników przedsiębiorstw oraz spowoduje wzrost efektywności działania przedsiębiorstw, a także w efekcie wzrost liczby miejsc pracy. Ponadto dzięki dostępowi do wysokiej jakości usług doradczych o charakterze proinnowacyjnym przedsiębiorcy wdrożą rozwiązania umożliwiające im rozwój swojej działalności, co przełoży się na wzrost zatrudnienia w sektorze prywatnym.

10. Wpływ na pozostałe obszary

środowisko naturalne sytuacja i rozwój regionalny inne:	demografia mienie państwowe	informatyzacja zdrowie
Omówienie wpływu	<p>Projektowana regulacja będzie wywierała bezpośrednio i pośrednio wpływ na sytuację i rozwój regionalny. Środki wydatkowane w ramach działalności Agencji będą oddziaływały na rozwój regionu przez rozwój lokalnych przedsiębiorców i usługodawców, w tym instytucji otoczenia biznesu.</p> <p>Wdrożenie rejestru podmiotów świadczących usługi rozwojowe stanowi element wdrażania Regionalnych Programów Operacyjnych perspektywy 2014–2020. Wdrożenie rejestru połączone z realizacją Regionalnych Programów Operacyjnych perspektywy 2014–2020 spowoduje więc wzrost efektywności środków wydatkowanych przez instytucje regionalne na podnoszenie kwalifikacji i nabywanie kompetencji przedsiębiorców i pracowników przedsiębiorstw, a co za tym idzie na lepsze dopasowanie popytu i podaży pracy na poziomie lokalnym.</p>	

11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego

Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia jego ogłoszenia.

12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?

Zakłada się następujący wskaźnik realizacji projektu: Liczba podmiotów świadczących usługi rozwojowe wpisanych do rejestru – 5.000.

Wskaźnik ten dotyczy tych podmiotów, które będą chciały rejestrować swoje usługi w rejestrze i co za tym idzie umożliwią ich wybór i ocenę przedsiębiorcom i ich pracownikom za pośrednictwem rejestru. Powyższa wartość wskaźnika jest wartością docelową do osiągnięcia w 2023 r. Powyższy wskaźnik, jego wartość docelowa, a także moment pomiaru zostały zawarte w Programie Operacyjnym Wiedza Edukacja Rozwój.

13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ROZWOJU I FINANSÓW¹⁾

z dnia

w sprawie trybu udzielania oraz rozliczania, w tym zwrotu środków pochodzących z dotacji z budżetu państwa i jednostek samorządu terytorialnego, a także zakresu i terminów składania wniosków o płatność w ramach programów finansowanych z udziałem środków europejskich

Na podstawie art. 189 ust. 4 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2016 r. poz. 1870, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) warunki i tryb udzielania i rozliczania zaliczek dla beneficjentów,
 - 2) zakres wniosków o płatność oraz terminy ich składania,
 - 3) warunki zwrotu środków pochodzących z dotacji z budżetu państwa i jednostek samorządu terytorialnego
- w ramach programów finansowanych z udziałem środków europejskich.

§ 2. Użyte w rozporządzeniu określenia oznaczają:

- 1) umowa o dofinansowanie:
 - a) umowę, o której mowa w art. 5 pkt 9 ustawy z dnia 6 grudnia 2006 r. o zasadach prowadzenia polityki rozwoju (Dz. U. z 2016 r. poz. 383, 1250, 1948, 1954 oraz z 2017 r. poz. ...),
 - b) umowę, o której mowa w art. 2 pkt 26 ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o zasadach realizacji programów w zakresie polityki spójności finansowanych w perspektywie finansowej 2014–2020 (Dz. U. z 2016 r. poz. 217, 1579, 1948 oraz z 2017 r. poz. ...);
- 2) wydatki kwalifikowalne – wydatki poniesione przez beneficjenta na realizację projektu w ramach programu finansowanego z udziałem środków europejskich, zgodnie

¹⁾ Minister Rozwoju i Finansów kieruje działem administracji rządowej – rozwój regionalny, na podstawie §1 ust. 2 pkt 5 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 30 września 2016 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Rozwoju i Finansów (Dz.U. poz. 1595).

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2016 r. poz. 1948, 1984 i 2260 oraz z 2017 r. poz. 60, 191, 659, 933, 935 i

z warunkami określonymi w umowie o dofinansowanie, które kwalifikują się do rozliczenia zaliczki, poświadczenia lub do refundacji.

§ 3. 1. Zaliczka jest udzielana beneficjentowi, jeżeli przewiduje to umowa o dofinansowanie.

2. Zaliczka jest wypłacana w terminie, wysokości i w sposób określony w umowie o dofinansowanie.

3. Zaliczka jest udzielana beneficjentowi w wysokości nie większej i na okres nie dłuższy niż jest to niezbędne dla prawidłowej realizacji projektu.

4. W przypadku gdy umowa o dofinansowanie przewiduje wypłatę zaliczki w kilku transzach, wypłata drugiej i kolejnych transz jest uzależniona od rozliczenia określonej w umowie o dofinansowanie części, nie niższej jednak niż 70%, dotychczas otrzymanej zaliczki.

5. W przypadku projektów, w których rozliczenie części lub całości wydatków dokonywane jest na podstawie art. 67 ust. 1 lit. b–d rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1303/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiającego wspólne przepisy dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności, Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich oraz Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz ustanawiającego przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności i Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz uchylającego rozporządzenie Rady (WE) nr 1083/2006 (Dz. Urz. UE L 347 z 20.12.2013, str. 320, z późn. zm.³⁾), wypłata drugiej i kolejnych transz następuje zgodnie z harmonogramem określonym w umowie o dofinansowanie, chyba że postęp rzeczowy projektu odbiega od harmonogramu realizacji projektu w stopniu zagrażającym osiągnięciu wskaźników produktu lub rezultatów.

6. Wypłaty transz zaliczki są dokonywane w wysokościach nie większych niż jest to niezbędne dla prawidłowej realizacji projektu.

7. Zaliczka lub transza zaliczki jest rozliczana przez beneficjenta w terminie określonym w umowie o dofinansowanie.

8. Zaliczki wypłacane z budżetu państwa i budżetu jednostek samorządu terytorialnego w formie dotacji i niewykorzystane do końca roku budżetowego lub w terminie określonym

³⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. U. UE L 270 z 14.10.2015, str. 2.

w rozporządzeniu wydanym na podstawie art. 181 ust. 3 podlegają zwrotowi do budżetu państwa odpowiednio do dnia 31 stycznia następnego roku albo w terminie 21 dni od dnia określonego w tym rozporządzeniu, z zastrzeżeniem ust. 8.

9. Przepisu ust. 8 nie stosuje się w przypadku zaliczek wypłaconych w formie dotacji na okres krótszy niż trzy miesiące, z wyłączeniem zaliczek na projekty pomocy technicznej, jeżeli kwota zaliczki nie przekracza 500 000 zł.

§ 4. Rozliczenie zaliczki polega na wykazaniu przez beneficjenta wydatków kwalifikowalnych we wnioskach o płatność złożonych do właściwej instytucji, w terminach i na warunkach określonych w umowie o dofinansowanie oraz zgodnie z systemem realizacji danego programu operacyjnego, lub na zwrocie zaliczki.

§ 5. 1. Zaliczka jest wypłacana beneficjentowi po ustanowieniu i wniesieniu przez niego zabezpieczenia należytego wykonania zobowiązań wynikających z umowy o dofinansowanie.

2. Zabezpieczenie, o którym mowa w ust. 1, ustanawiane jest w formie weksła in blanco wraz z deklaracją wekslową, w przypadku gdy:

- 1) wartość zaliczki nie przekracza 10 000 000 zł lub
- 2) beneficjent jest podmiotem świadczącym usługi publiczne lub usługi w ogólnym interesie gospodarczym, o których mowa w art. 93 i art. 106 ust. 2 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, lub jest instytutem badawczym w rozumieniu ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o instytutach badawczych (Dz. U. z 2016 r. poz. 371, 1079, 1311 i 2260 oraz z 2017 r. poz. 202).

3. Jeżeli w przypadkach, o których mowa w ust. 2, nie jest możliwe ustanowienie zabezpieczenia w formie weksła in blanco wraz z deklaracją wekslową albo beneficjent wskaże jako preferowaną jedną z form zabezpieczenia, o których mowa w ust. 4, zabezpieczenie, o którym mowa w ust. 1, ustanawiane jest w formie określonej w ust. 4 lub 7.

4. W przypadku gdy wartość zaliczki przekracza 10 000 000 zł, zabezpieczenie, o którym mowa w ust. 1, ustanawiane jest w wysokości co najmniej równoważności najwyższej transzy zaliczki wynikającej z umowy o dofinansowanie, w jednej lub kilku z następujących form wybranych przez instytucję, z którą beneficjent zawarł umowę o dofinansowanie:

- 1) pieniężnej;
- 2) poręczenia bankowego lub poręczenia spółdzielczej kasy oszczędnościowo-kredytowej, z tym że zobowiązanie kasy jest zawsze zobowiązaniem pieniężnym;
- 3) gwarancji bankowej;

- 4) gwarancji ubezpieczeniowej;
- 5) poręczenia, o którym mowa w art. 6b ust. 5 pkt 2 ustawy z dnia 9 listopada 2000 r. o utworzeniu Polskiej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości (Dz. U. z 2016 r. poz. 359, 2260 oraz z 2017 r. poz. ...);
- 6) weksła z poręczeniem wekslowym banku lub spółdzielczej kasy oszczędnościowo-kredytowej;
- 7) zastawu na papierach wartościowych emitowanych przez Skarb Państwa lub jednostkę samorządu terytorialnego;
- 8) zastawu rejestrowego na zasadach określonych w przepisach o zastawie rejestrowym i rejestrze zastawów; w przypadku gdy mienie objęte zastawem może stanowić przedmiot ubezpieczenia, zastaw ustanawiany jest wraz z cesją praw z polisy ubezpieczenia mienia będącego przedmiotem zastawu;
- 9) przewłaszczenia rzeczy ruchomych beneficjenta na zabezpieczenie;
- 10) hipoteki; w przypadku gdy instytucja udzielająca dofinansowania uzna to za konieczne, hipoteka ustanawiana jest wraz z cesją praw z polisy ubezpieczenia nieruchomości będącej przedmiotem hipoteki;
- 11) poręczenia według prawa cywilnego.

5. Przepisu ust. 4 nie stosuje się w przypadku, o którym mowa w ust. 2 pkt 2.

6. W przypadku rozliczenia przez beneficjenta całości zaliczki w ramach projektu, w którym zabezpieczenie ustanowione było w formie, o której mowa w ust. 4, może ono ulec zmianie na wniosek beneficjenta i przyjąć formę weksła in blanco wraz z deklaracją wekslową. Rozpatrując wniosek beneficjenta, właściwa instytucja bierze pod uwagę potrzebę należytego zabezpieczenia wykonania zobowiązań wynikających z umowy o dofinansowanie oraz dotychczasowy przebieg realizacji projektu.

7. W przypadku zawarcia przez beneficjenta z daną instytucją kilku umów o dofinansowanie w ramach programu operacyjnego finansowanego z udziałem środków Europejskiego Funduszu Społecznego, realizowanych równocześnie, jeżeli łączna wartość zaliczek wynikająca z tych umów:

- 1) nie przekracza 10 000 000 zł – zabezpieczenie należytego wykonania zobowiązań wynikających z każdej z tych umów ustanawiane jest w formie określonej w ust. 2;
- 2) przekracza 10 000 000 zł – zabezpieczenie należytego wykonania zobowiązań wynikających z umowy o dofinansowanie, której podpisanie powoduje przekroczenie

limitu, o którym mowa w ust. 4, oraz każdej kolejnej umowy ustanawiane jest na warunkach określonych w ust. 4.

§ 6. 1. Wniosek o płatność składany w celu rozliczenia zaliczki powinien zawierać informacje dotyczące:

- 1) numeru umowy o dofinansowanie;
- 2) okresu, za jaki wniosek jest składany;
- 3) całkowitej kwoty wydatków oraz wydatków kwalifikowalnych objętych wnioskiem;
- 4) wysokości kwoty wnioskowanej;
- 5) dokumentów potwierdzających poniesione wydatki kwalifikowalne objęte wnioskiem, z wyjątkiem kosztów rozliczanych na podstawie art. 67 ust. 1 lit. b–d rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1303/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiającego wspólne przepisy dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności, Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich oraz Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz ustanawiającego przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności i Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz uchylającego rozporządzenie Rady (WE) nr 1083/2006 (Dz. Urz. UE L 347 z 20.12.2013, str. 320, z późn. zm.⁴⁾);
- 6) dochodu uzyskanego w związku z realizowanym projektem lub operacją;
- 7) dotychczasowego oraz planowanego przebiegu rzeczowej realizacji projektu lub operacji;
- 8) osiągniętych wskaźników realizacji projektu lub operacji;
- 9) problemów powstałych w trakcie realizacji projektu lub operacji;
- 10) zgodności realizacji projektu lub operacji z zasadami polityk wspólnotowych.

2. Wniosek o płatność może zawierać dodatkowe informacje określone przez właściwą instytucję w ramach systemu realizacji danego programu.

§ 7. 1. W przypadku programów realizowanych z udziałem środków, o których mowa w art. 5 ust. 3 pkt 2 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych, udzielanie, w tym wypłata, i rozliczanie zaliczki następuje w terminach i na warunkach określonych

⁴⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. U. UE L 270 z 14.10.2015, str. 2.

w umowie o dofinansowanie, z uwzględnieniem wytycznych państw darczyńców lub umów zawartych z tymi państwami, z zastrzeżeniem ust. 3.

2. W przypadku programów realizowanych z udziałem środków, o których mowa w art. 5 ust. 3 pkt 5c ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych, udzielanie, w tym wypłata, i rozliczanie zaliczki następuje w terminach i na warunkach określonych w umowie o dofinansowanie, z uwzględnieniem porozumień w sprawie przyznania pomocy finansowej.

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 2, wniosek o płatność powinien zawierać informacje, o których mowa w § 6 ust. 1 pkt 1–5 i 8, oraz potwierdzenie współfinansowania. Do wniosku o płatność stosuje się § 6 ust. 2.

4. W przypadku, o którym mowa w ust. 2, wniosek o płatność powinien zawierać informacje, o których mowa w § 6 ust. 1 pkt 1–5, oraz potwierdzenie współfinansowania. Do wniosku o płatność stosuje się § 6 ust. 2.

§ 8. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia.

MINISTER ROZWOJU I FINANSÓW

UZASADNIENIE

Ustawa z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych upoważnia w art. 189 ust. 4 ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego do wydania rozporządzenia w sprawie warunków i trybu udzielania oraz rozliczania zaliczek, w tym warunków zwrotu środków pochodzących z dotacji z budżetu państwa i jednostek samorządu terytorialnego, a także zakresu wniosków o płatność i terminów ich składania w ramach programów finansowanych z udziałem środków europejskich.

Projekt rozporządzenia określa warunki i tryb udzielania i rozliczania zaliczek dla beneficjentów, zakres wniosków o płatność oraz terminy ich składania oraz warunki zwrotu środków pochodzących z dotacji z budżetu państwa i jednostek samorządu terytorialnego w ramach programów finansowanych z udziałem środków europejskich.

Rozporządzenie zastępować będzie dotychczas obowiązujące rozporządzenie Ministra Rozwoju Regionalnego z dnia 18 grudnia 2009 r. w sprawie warunków i trybu udzielania i rozliczania zaliczek oraz zakresu i terminów składania wniosków o płatność w ramach programów finansowanych z udziałem środków europejskich (Dz. U. poz. 1786), znowelizowane rozporządzeniem Ministra Infrastruktury i Rozwoju z dnia 18 czerwca 2015 r. zmieniającym rozporządzenie w sprawie warunków i trybu udzielania i rozliczania zaliczek oraz zakresu i terminów składania wniosków o płatność w ramach programów finansowanych z udziałem środków europejskich (Dz. U. poz. 866).

Należy przy tym zaznaczyć, że przepisy projektowanego rozporządzenia nie odbiegają zasadniczo swoim brzmieniem od przepisów wspomnianego rozporządzenia z 2009 roku. Wprowadzane zmiany dotyczą:

1. wyłączenia środków Europejskiego Funduszu Rybackiego spod regulacji niniejszego rozporządzenia (kwestie dotyczące warunków i trybu udzielania oraz rozliczania zaliczek w ramach programów polityki rybołówstwa uregulowane zostaną w rozporządzeniu wydanym przez ministra właściwego do spraw rybołówstwa);
2. wyłączenia projektów rozliczanych na podstawie art. 67 ust. 1 lit. b–d rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1303/2013 (tj. w oparciu o tzw. metody uproszczone: stawki jednostkowe, stawki ryczałtowe bądź kwoty ryczałtowe) spod regulacji ust. 4, uzależniających wypłatę drugiej i kolejnych transz zaliczki jest od rozliczenia określonej w umowie o dofinansowanie części dotychczas otrzymanej zaliczki;

3. wprowadzenia regulacji dotyczących warunków zwrotu środków pochodzących z dotacji z budżetu państwa i jednostek samorządu terytorialnego (§ 3 ust. 8 i 9), zgodnie z którymi zaliczki wypłacane z budżetu państwa i budżetu jednostek samorządu terytorialnego w formie dotacji i niewykorzystane do końca roku budżetowego lub w terminie określonym w rozporządzeniu wydanym na podstawie art. 181 ust. 3 podlegają zwrotowi do budżetu państwa odpowiednio do dnia 31 stycznia następnego roku albo w terminie 21 dni od dnia określonego w tym rozporządzeniu, z zastrzeżeniem, iż wspomniane przepisy nie będą miały zastosowania w przypadku zaliczek spełniających łącznie trzy poniższe warunki:
- a) zaliczka nie jest wypłacana w ramach projektu pomocy technicznej,
 - b) kwota zaliczki (lub transzy zaliczki) nie przekracza 500 000 zł,
 - c) zaliczka (transza zaliczki) wypłacona jest na okres krótszy niż trzy miesiące

– kiedy to nie będzie konieczności zwrotu niewykorzystanej zaliczki w ww. terminach, lecz obowiązywać będą terminy określone w umowie o dofinansowanie.

Zmiana wskazana w pkt 2 podyktowana jest specyfiką projektów rozliczanych w oparciu o tzw. metody uproszczone, w których podstawą rozliczenia zaliczki jest osiągnięcie założonego w umowie postępu rzeczowego (w praktyce osiąganego często dopiero na koniec realizacji projektu) i w przypadku których określenie jednego, minimalnego i wspólnego dla wszystkich projektów progu rozliczenia zaliczki nie jest możliwe ani celowe. W projektach rozliczanych metodami uproszczonymi nie są monitorowane faktycznie ponoszone wydatki, tym samym nie ma możliwości ustalenia rzeczywistej wartości faktycznie poniesionych wydatków z zaliczki w celu przekazania kolejnej transzy zaliczki. Za kwalifikowalną w tych projektach uznaje się wartość danego ryczału w przypadku zrealizowania konkretnych działań, osiągnięcia produktów i rezultatów. Z reguły ma to miejsce z pewnym opóźnieniem w stosunku do momentu poniesienia wydatku niezbędnego do osiągnięcia wymaganych wskaźników. Przyznawanie zaliczek w takich projektach jest celowe i powinno mieć miejsce zgodnie z uzasadnionym zapotrzebowaniem, nie w oparciu o poziom faktycznie wydatkowanych środków, o ile postęp rzeczowy projektu jest zgodny z założeniami.

Z kolei celem zmiany, o której mowa w pkt 3, jest ograniczenie sytuacji, w których zaliczka niewykorzystana do końca roku musi być przez beneficjenta zwrócona we wskazanych terminach (zgodnie z przepisami prawa), po czym analogiczne środki są wypłacane beneficjentowi ponownie już na początku kolejnego roku kalendarzowego. Taki proces

generuje znaczne obciążenia administracyjne zarówno dla beneficjentów, jak i dla zaangażowanych instytucji systemu wdrażania, a także zakłóca płynną realizację projektów, nie wnosząc istotnej wartości dodanej z punktu widzenia finansów publicznych. W związku z powyższym wskazane jest wyłączenie wybranych transferów zaliczkowych przekazywanych w formie dotacji spod ogólnej zasady „roczności” i pozostawienie środków na rachunkach beneficjentów w celu ich wydatkowania zgodnie z umową o dofinansowanie. Powyższe działanie uzasadnione jest zwłaszcza tam, gdzie kwota zaliczki jest stosunkowo niewielka (stąd próg 500 000 zł), a zaliczka przekazana została beneficjentowi dopiero w ostatnim kwartale danego roku kalendarzowego, w związku z czym może on mieć obiektywne trudności z jej pełnym wykorzystaniem do końca roku.

Efektom wprowadzonej zmiany będzie wyeliminowanie znacznej liczby stosunkowo niewielkich transferów realizowanych na przełomie roku na linii beneficjent – instytucja – beneficjent, dokonywanych w sytuacji, gdy z racji późnego przekazania dotacji beneficjentowi było szczególnie trudno w pełni wykorzystać zaliczkę do końca roku.

Co istotne, powyższa zmiana przybliży proces rozliczania zaliczek przekazanych w formie dotacji do procesu rozliczania dofinansowania zaliczkowego przekazywanego w formie płatności z BGK (stanowiącego większość dofinansowania wypłacanego beneficjentom) i ograniczy skalę kłopotliwego dla beneficjentów oraz instytucji dualizmu w procesie rozliczania środków polegającego na tym, iż niewykorzystane do końca roku dofinansowanie przekazane w formie płatności nie musi być automatycznie zwracane do właściwego budżetu, natomiast część przekazywana w formie dotacji – już tak.

Zgodnie z projektem rozporządzenia zaliczka przekazywana jest beneficjentowi na podstawie umowy o dofinansowanie, w terminach, wysokości i w sposób w niej określonych. Zaliczka udzielana jest beneficjentowi w wysokości nie większej i na okres nie dłuższy niż niezbędny dla prawidłowej realizacji projektu a wypłata transz zaliczki dokonywana jest w wysokościach nie większych, niż jest to niezbędne dla prawidłowej realizacji projektu. W myśl wspomnianych przepisów to na instytucji udzielającej zaliczki spoczywa obowiązek określenia w umowie o dofinansowanie terminu na rozliczenie zaliczki, który w praktyce powinien być uzależniony od szeregu czynników, takich jak np. forma prawna beneficjenta, charakter projektu, długość trwania projektu oraz wysokość udzielanej zaliczki. Powyższe przepisy mają na celu zapobieżenie sytuacjom, w których zaliczki byłyby udzielane na okres dłuższy i w kwocie wyżej niż faktyczne potrzeby finansowe związane z koniecznością zachowania płynności finansowej projektu.

W przypadku gdy umowa przewiduje wypłatę zaliczki w kilku transzach, wypłata kolejnej transzy zaliczki jest uzależniona od wykazania przez beneficjenta we wnioskach o płatność złożonych do właściwej instytucji, zgodnie z systemem realizacji danego programu operacyjnego, wydatków kwalifikowalnych odpowiadających określonej w umowie o dofinansowanie części dotychczas otrzymanych transz, nie niższej jednak niż 70% łącznej kwoty przekazanych wcześniej transz zaliczek.

Zaliczki wypłacane z budżetu państwa i budżetu jednostek samorządu terytorialnego w formie dotacji, których beneficjent nie wykorzysta do końca roku budżetowego lub w terminie określonym w rozporządzeniu wydanym na podstawie art. 181 ust. 3 ustawy o finansach publicznych podlegają zwrotowi do budżetu państwa odpowiednio do dnia 31 stycznia następnego roku albo w terminie 21 dni od dnia określonego w tym rozporządzeniu. Terminy te nie dotyczą zaliczek wypłacanych w formie dotacji na okres krótszy niż trzy miesiące, z wyłączeniem zaliczek na projekty pomocy technicznej, jeżeli kwota zaliczki nie przekracza 500 000 zł.

Zaliczka wypłacana jest beneficjentowi po ustanowieniu i wniesieniu przez niego zabezpieczenia należytego wykonania zobowiązań wynikających z umowy o dofinansowanie, przy czym forma zabezpieczenia uzależniona jest od kwoty zaliczki: w przypadku zaliczki mniejszej niż 10 mln zł zabezpieczeniem będzie weksel in blanco wraz z deklaracją wekslową, w przypadku zaś zaliczki przekraczającej 10 mln zł warunkiem wypłaty zaliczki jest ustanowienie zabezpieczenia, w wysokości co najmniej równoważności najwyższej transzy zaliczki wynikającej z umowy o dofinansowanie, w jednej lub kilku z jedenastu wyszczególnionych form.

Wspomniane zasady nie dotyczą projektów realizowanych przez beneficjentów będących instytucjami badawczymi w rozumieniu ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o instytucjach badawczych (Dz. U. z 2016 r. poz. 371) lub podmiotami świadczącymi usługi publiczne lub usługi w ogólnym interesie gospodarczym, o których mowa w art. 93 i art. 106 ust. 2 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w ramach których zabezpieczenie ustanawiane będzie w formie weksla in blanco wraz z deklaracją wekslową, niezależnie od wartości zaliczki.

Beneficjent zobowiązany jest do rozliczenia określonej w umowie o dofinansowanie zaliczki lub transzy zaliczki w terminie określonym w umowie o dofinansowanie. Sankcją za niewypełnienie wspomnianego obowiązku będzie konieczność zapłaty odsetek, o których mowa w art. 189 ust. 3 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych. Powyższa

regulacja ma na celu zmobilizowanie beneficjentów oraz właściwe instytucje do rzetelnego planowania wydatków finansowanych dzięki płatnościom zaliczkowym, a zarazem ograniczyć skalę środków zaliczkowych przetrzymywanych na rachunkach beneficjentów.

Termin wejścia w życie projektu rozporządzenia określono na dzień następujący po dniu jego ogłoszenia. Zgodnie z art. 4 ust. 2 ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (Dz. U. z 2016 r. poz. 296 i 1579) standardowy okres *vacatio legis* wynosi 14 dni. W ocenie organu wydającego rozporządzenie, uzasadnionym jest skrócenie terminu wejścia w życie przedmiotowego aktu normatywnego, ponieważ jak najszybsze wejście w życie projektowanej regulacji umożliwi szerokie stosowanie zaliczek w ramach projektów i sprawne wydatkowanie środków w ramach projektów, przyczyniając się tym samym do szybszego osiągnięcia przez budżet państwa i budżet środków europejskich dochodów z tytułu płatności okresowych przekazywanych Polsce przez Komisję Europejską. Proponowany termin wejścia w życie rozporządzenia jest zatem uzasadniony ważnym interesem państwa a zasady współżycia społecznego nie stoją na przeszkodzie proponowanej regulacji.

Projekt został zamieszczony na stronie Biuletynu Informacji Publicznej Ministerstwa Rozwoju zgodnie z przepisami ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) oraz w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji w zakładce Rządowy Proces Legislacyjny.

Minister właściwy do spraw członkostwa Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej wyraził opinię o zgodności z prawem Unii Europejskiej projektu rozporządzenia Ministra Rozwoju i Finansów w sprawie trybu udzielania oraz rozliczania, w tym zwrotu środków pochodzących z dotacji z budżetu państwa i jednostek samorządu terytorialnego, a także zakresu i terminów składania wniosków o płatność w ramach programów finansowanych z udziałem środków europejskich.

Projekt rozporządzenia nie zawiera przepisów technicznych w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597) i nie podlega notyfikacji Komisji Europejskiej.

<p>Nazwa projektu</p> <p>Rozporządzenie Ministra Rozwoju i Finansów w sprawie trybu udzielania oraz rozliczania, w tym zwrotu środków pochodzących z dotacji z budżetu państwa i jednostek samorządu terytorialnego, a także zakresu i terminów składania wniosków o płatność w ramach programów finansowanych z udziałem środków europejskich</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące</p> <p>Ministerstwo Rozwoju, Ministerstwo Finansów</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu</p> <p>Pan Paweł Chorąży, Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Rozwoju</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu</p> <p>Pan Paweł Paczowski, tel. (22) 273 79 35</p>	<p>Data sporządzenia</p> <p>Źródło: Upoważnienie ustawowe w art. 189 ust. 4 ustawy o finansach publicznych</p> <p>Nr w wykazie prac:</p>
--	---

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

W związku z nowelizacją ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. i nową delegacją do wydania rozporządzenia zawartą w art. 189 ust. 4 konieczne jest wydanie przez Ministra Rozwoju i Finansów nowego aktu prawnego regulującego kwestie warunków i trybu udzielania i rozliczania zaliczek oraz zakresu i terminów składania wniosków o płatność. Brak takiej regulacji uniemożliwi właściwym instytucjom stosowanie finansowania zaliczkowego w ramach projektów, co z kolei istotnie opóźni wydatkowanie środków w ramach programów operacyjnych, przyczyniając się tym samym do opóźnienia osiągnięcia przez budżet państwa i budżet środków europejskich określonych dochodów z tytułu płatności okresowych przekazywanych Polsce przez Komisję Europejską

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Nie przewiduje się istotnych zmian w założeniach zaliczkowego systemu finansowania projektów w stosunku do funkcjonujących od lat mechanizmów przyjętych dla programów perspektywy 2007–2013 i 2014–2020. Mechanizm funkcjonujący w niezmienionym kształcie od 2009 r. okazał się w opinii MR sprawdzony, umożliwiając sprawne przekazanie beneficjentom dofinansowania zaliczkowego w kwocie ok. 122 mld zł w ramach perspektywy 2007–2013 (dane wg stanu na koniec 2015 r.) oraz 2 mld zł w ramach perspektywy 2014–2020 (wg stanu na koniec listopada 2016 r.), i nie ma potrzeby jego istotnej przebudowy.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Ministerstwo Rozwoju nie posiada informacji na temat skali oraz szczegółowych rozwiązań w zakresie zaliczkowego finansowania projektów w ramach programów operacyjnych wdrażanych w innych krajach UE. Znaczne zróżnicowanie kierunków wsparcia pomiędzy krajami, a także istotne różnice w funkcjonujących mechanizmach prawnych czy w systemowych rozwiązaniach w zakresie przekazywania i rozliczania środków unijnych w ramach systemu finansów publicznych sprawiają, iż przydatność ewentualnych doświadczeń innych krajów w obszarze objętym przedmiotową regulacją byłaby bardzo ograniczona.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość*	Źródło danych	Oddziaływanie
Przedsiębiorcy	26,5 tys.	KSI SIMIK 07-13	Liczba projektów realizowanych przez podmioty z danej grupy, w ramach których część dofinansowania przekazana została w formie zaliczki.
Jednostki samorządu terytorialnego	24,3 tys.	KSI SIMIK 07-13	jw.

Organizacje pozarządowe	12,6 tys.	KSI SIMIK 07-13	jw.
-------------------------	-----------	-----------------	-----

*¹⁾ Na obecnym, początkowym etapie wdrażania programów operacyjnych perspektywy 2014–2020, trudno jest określić liczbę podmiotów uprawnionych do otrzymania dofinansowania w formie zaliczki. Rozporządzenie nie wyklucza żadnej z wymienionych w tabeli grup z możliwości otrzymania wsparcia w omawianej formie, liczba podmiotów otrzymujących w praktyce dofinansowanie zaliczkowe zależy będzie od rozwiązań przyjętych w tym zakresie przez poszczególne instytucje zarządzające, pośredniczące i wdrażające (rozporządzenie pozostawia wspomnianym instytucjom dużą swobodę w tym zakresie). Teoretycznie do otrzymania wsparcia zaliczkowego uprawnione będą np. wszystkie jednostki samorządu terytorialnego (blisko 2,9 tys.), a także ich jednostki organizacyjne, o ile oczywiście złożone przez nie wnioski o dofinansowanie wpisywać się będą w ramy programu i zostaną wybrane do objęcia dofinansowaniem.

Zaprezentowane wartości obrazują liczbę projektów realizowanych w ramach programów perspektywy 2007–2013 (wg stanu na koniec listopada 2015 r.), w przypadku których przynajmniej część należnego beneficjentom dofinansowania przekazana została w formie zaliczek. Podkreślić przy tym należy, iż niektórzy beneficjenci realizują po kilka projektów finansowanych choćby w części zaliczkowo, a dane dotyczące jst obejmują także liczne projekty realizowane przez jednostki organizacyjne samorządu (w praktyce liczba podmiotów otrzymujących dofinansowanie w formie zaliczki jest zatem mniejsza).

Z dużym prawdopodobieństwem przyjąć można, iż w przypadku perspektywy 2014–2020 (której w założeniu dotyczą proponowane zmiany w rozporządzeniu) liczba projektów finansowanych zaliczkowo oraz liczba podmiotów otrzymujących wsparcie w tej formie powinny być zbliżone (ewentualnie nieznacznie większe) do tych właściwych dla okresu 2007–2013.

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

Rozporządzenie reguluje kwestie techniczne dotyczące zaliczkowego finansowania projektów realizowanych w ramach programów operacyjnych. Alternatywą dla opisanego systemu jest przekazywanie dofinansowania unijnego w formie refundacji wydatków poniesionych wcześniej przez beneficjenta. Niezależnie od przyjętych rozwiązań skala przekazanego dofinansowania nie ulega zmianie (w przypadku zaliczek środki przekazywane są przed poniesieniem wydatku, a w przypadku refundacji – po ich poniesieniu przez beneficjenta). Rozporządzenie nie określa kierunków wsparcia, nie definiuje grup objętych dofinansowaniem ani nie określa ram finansowych związanych ze skalą dofinansowania przekazywanego w formie zaliczek. Rozporządzenie nie generuje tym samym nowych strumieni przepływu środków w stosunku do rozwiązania alternatywnego, w którym to całość wsparcia przekazywana jest w formie refundacji wydatków, tak więc regulacje rozporządzenia mają neutralny wpływ na globalny poziom dochodów i wydatków budżetu państwa, budżetu środków europejskich oraz budżetów jst.

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

		Skutki						
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0 (2017 r.)	1 (2018 r.)	2 (2019 r.)	3 (2020 r.)	5 (2022 r.)	10 (2027 r.)	Łącznie (0–10)
W ujęciu pieniężnym (w mld zł, ceny stałe)	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	2,5	3,2	3,8	4,2	3,4	0,0	21,1

<p>Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń</p>	<p>W tabeli zaprezentowano przybliżone szacunki dotyczące skali zaliczek, jakie będą przekazane beneficjentom z sektora mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw w poszczególnych latach oraz łącznie w skali całej perspektywy 2014–2020. Punktem wyjścia były dane o zaliczkach przekazanych beneficjentom w ramach programów perspektywy 2007–2013 pochodzące z m.in. systemu KSI SIMIK 07-13 oraz dane przekazane przez instytucje zarządzające. Przyjęto, iż udział dofinansowania zaliczkowego dla omawianego sektora w całości dofinansowania przekazywanego beneficjentom w perspektywie 2014–2020 będzie analogiczny jak w okresie 2007–2013, a rozkład wydatkowania w latach objętych prognozą (tj. udział dofinansowania przekazanego w danym w roku w stosunku do całości alokacji przewidzianej na lata 2014–2020) przedstawiać się będzie następująco: 2017 r. – 9,9%, 2018 r. – 13%, 2019 r. – 15,1%, 2020 r. – 16,9%, 2022 r. – 13,5%. Rok 2023 będzie ostatnim rokiem w ramach perspektywy 2014–2020, w którym możliwe będzie wydatkowanie środków, stąd wartość „0” dla roku 2027. Wartości wyrażono w cenach stałych z 2016 r.</p> <p>Powyższych danych nie należy interpretować jako korzyści „netto” dla omawianego sektora, gdyż w przypadku braku zaliczkowego finansowania przynajmniej część beneficjentów ubiegałaby się o dofinansowanie w formie refundacji wydatków. Powyższe oznaczałoby jednak konieczność sfinansowania wydatków ze środków własnych lub pozyskania odpowiedniego dofinansowania zewnętrznego (głównie w drodze kredytu bankowego), obciążonego dodatkowymi kosztami finansowymi dla beneficjenta. MR nie dysponuje danymi umożliwiającymi dokonanie choćby przybliżonych szacunków takich kosztów, a tym samym i korzyści (oszczędności), jakie sektor MSP uzyska z racji dostępu do możliwości finansowania w formie zaliczek.</p>
---	---

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

nie dotyczy

<p>Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwrotnej tabeli zgodności).</p>	<p>☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy</p>
<p>☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:</p>	<p>☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:</p>
<p>Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.</p>	<p>☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy</p>

Komentarz:

9. Wpływ na rynek pracy

Wejście w życie rozporządzenia nie pociągnie za sobą konieczności zatrudnienia dodatkowych osób i nie wpłynie na rynek pracy. Rozporządzenie reguluje bowiem kwestie związane z przepływami finansowymi i rozliczaniem środków.

10. Wpływ na pozostałe obszary	
☐ środowisko naturalne ☒ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne:	☐ demografia ☐ mienie państwowe ☐ informatyzacja ☐ zdrowie
Omówienie wpływu	Przyspieszenie procesu absorpcji środków unijnych uzyskane dzięki przyspieszeniu procesu dokonywania wydatków w ramach projektów wydatków pozytywnie wpłynie na sytuację regionów i rozwój regionalny.
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego	
Dzień wejścia w życie przepisów rozporządzenia pozwoli na wypłatę oraz rozliczanie zaliczek na realizację projektów w ramach uruchamianych programów perspektywy 2014–2020.	
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?	
Skala środków przekazywanych beneficjentom w formie zaliczek będzie przedmiotem bieżącego monitoringu instytucji zarządzających poszczególnymi programami operacyjnym oraz Ministerstwa Rozwoju, opartego przede wszystkim o dane zgromadzone w systemie teleinformatycznym SL2014.	
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)	
Nie dotyczy.	

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA GOSPODARKI MORSKIEJ
I ŻEGLUGI ŚRÓDLĄDOWEJ¹⁾

z dnia

w sprawie warunków i trybu udzielania i rozliczania zaliczek, w tym zwrotu środków pochodzących z dotacji z budżetu państwa, a także zakresu i terminów składania wniosków o płatność w ramach programu finansowanego z udziałem środków Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego

Na podstawie art. 189 ust. 4a ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2016 r. poz. 1870, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) warunki i tryb udzielania zaliczek beneficjentom oraz rozliczania tych zaliczek, w tym zwrotu środków pochodzących z dotacji z budżetu państwa,
- 2) zakres wniosków o płatność oraz terminy składania tych wniosków – w ramach programu finansowanego z udziałem środków Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego.

§ 2. 1. Zaliczka jest udzielana beneficjentowi:

- 1) jeżeli przewiduje to umowa o dofinansowanie, o której mowa w art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 10 lipca 2015 r. o wspieraniu zrównoważonego rozwoju sektora rybackiego z udziałem Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego (Dz. U. poz. 1358 oraz z 2016 r. poz. 1203 i 1948), zwana dalej „umową o dofinansowanie”;
- 2) wyłącznie na koszty kwalifikowalne operacji określone w umowie o dofinansowanie.

2. Zaliczka jest wypłacana w terminie, wysokości i w sposób określony w umowie o dofinansowanie pod warunkiem dostępności środków na właściwym rachunku budżetu państwa.

¹⁾ Minister Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej kieruje działem administracji rządowej – rybołówstwo, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 17 listopada 2015 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej (Dz. U. poz. 1909 i 2091).

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2016 r. poz. 1948, 1984 i 2260 oraz z 2017 r. poz. 60, 191, 659, 933, 935 i

3. Zaliczki wypłacone z budżetu państwa niewykorzystane do końca roku budżetowego podlegają zwrotowi do budżetu państwa w terminie określonym w umowie o dofinansowanie.

4. W przypadku wystąpienia okoliczności uniemożliwiających terminową wypłatę zaliczki, instytucja pośrednicząca, z którą beneficjent zawarł umowę o dofinansowanie, zwana dalej „instytucją pośredniczącą”, informuje beneficjenta na piśmie o przewidywanym terminie wypłaty zaliczki.

§ 3. 1. Wysokość wypłaconej zaliczki nie może przekroczyć wysokości kwoty dofinansowania określonej w umowie o dofinansowanie.

2. Zaliczka może być wypłacona beneficjentowi jednorazowo albo w transzach.

3. Jednorazowa kwota wypłacanej zaliczki albo transzy zaliczki nie może przekroczyć kwoty stanowiącej 30% kwoty dofinansowania określonej w umowie o dofinansowanie, chyba że umowa o dofinansowanie przewiduje złożenie wniosku o płatność w terminie nie dłuższym niż 90 dni od dnia otrzymania przez beneficjenta tej zaliczki lub transzy zaliczki.

§ 4. 1. Zaliczka lub jej transza jest wypłacana na wniosek o jej wypłatę złożony przez beneficjenta do instytucji pośredniczącej, w terminie wskazanym w tym wniosku, jednak nie wcześniej niż w terminie 21 dni od dnia jego złożenia, z tym że jeżeli przewidywany termin przekazania środków z rachunku bankowego przeznaczonego do obsługi zleceń płatności przypada wcześniej niż 21 dni od dnia złożenia tego wniosku, zaliczka lub jej transza może zostać wypłacona w terminie krótszym niż 21 dni od dnia złożenia tego wniosku.

2. Zaliczka jest wypłacana na wyodrębniony rachunek bankowy beneficjenta przeznaczony wyłącznie do obsługi tej zaliczki.

3. Wydatki z rachunku, o którym mowa w ust. 2, są dokonywane w formie bezgotówkowej.

4. Wydatki dokonane z naruszeniem przepisów ust. 3 lub § 2 ust. 1 pkt 2:

- 1) nie są kosztami kwalifikowalnymi, o których mowa w art. 14 ust. 2 ustawy z dnia 10 lipca 2015 r. o wspieraniu zrównoważonego rozwoju sektora rybackiego z udziałem Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego, zwanej dalej „ustawą”;
- 2) stanowią pomoc wykorzystaną niezgodnie z przeznaczeniem, o której mowa w art. 32 ust. 1 ustawy.

5. Beneficjent jest obowiązany do zwrotu odsetek bankowych zgromadzonych na rachunku, o którym mowa w ust. 2, chyba że wyrazi zgodę na pomniejszenie kolejnych płatności w ramach przyznanej pomocy o kwotę tych odsetek.

§ 5. 1. W przypadku gdy umowa o dofinansowanie przewiduje wypłatę zaliczki w kilku transzach, wypłata drugiej i kolejnych transz następuje na wniosek o wypłatę zaliczki złożony przez beneficjenta po wydatkowaniu przez niego co najmniej 90% dotychczas otrzymanej kwoty zaliczki.

2. W celu udokumentowania wydatkowania zaliczki, o którym mowa w ust. 1, beneficjent przedstawia instytucji pośredniczącej wykaz dokonanych wydatków, wraz z wyciągiem z rachunku, o którym mowa w § 4 ust. 2.

3. Instytucja pośrednicząca wyraża zgodę na wypłatę drugiej i kolejnych transz zaliczki w terminie 14 dni od dnia udokumentowania wydatkowania zaliczki, o którym mowa w ust. 1, z tym że wyrażenia takiej zgody nie uważa się za dokonanie rozliczenia wydatków udokumentowanych przez beneficjenta zgodnie z ust. 2.

§ 6. 1. Zaliczka jest wypłacana beneficjentowi po ustanowieniu i wniesieniu przez niego zabezpieczenia należytego wykonania zobowiązań wynikających z umowy o dofinansowanie.

2. Zabezpieczenie, o którym mowa w ust. 1, zostaje zwolnione po całkowitym rozliczeniu zaliczki wypłaconej na realizację operacji.

3. Zabezpieczenie, o którym mowa w ust. 1, jest ustanawiane w formie weksla niezupełnego (in blanco) wraz z deklaracją wekslową, w przypadku gdy:

- 1) wartość zaliczki nie przekracza 5 000 000 zł lub
- 2) beneficjent jest podmiotem świadczącym usługi publiczne lub usługi w ogólnym interesie gospodarczym, o których mowa w art. 93 i art. 106 ust. 2 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, lub jest instytutem badawczym w rozumieniu przepisów o instytutach badawczych, bez względu na wysokość zaliczki.

4. Jeżeli w przypadkach, o których mowa w ust. 3, nie jest możliwe ustanowienie zabezpieczenia w formie weksla niezupełnego (in blanco) wraz z deklaracją wekslową, beneficjent wskazuje jedną z form zabezpieczenia, o których mowa w ust. 5.

5. W przypadku gdy wartość zaliczki przekracza 5 000 000 zł, zabezpieczenie, o którym mowa w ust. 1, jest ustanawiane w wysokości co najmniej równoważności najwyższej transzy zaliczki wynikającej z umowy o dofinansowanie, w jednej lub kilku z następujących form wskazanych przez beneficjenta:

- 1) poręczenia bankowego;
- 2) gwarancji bankowej;
- 3) gwarancji ubezpieczeniowej;
- 4) weksla z poręczeniem wekslowym banku;

- 5) zastawu na papierach wartościowych emitowanych przez Skarb Państwa;
- 6) hipoteki.

6. Hipoteka, o której mowa w ust. 5 pkt 6, jest ustanawiana wraz z cesją praw z polisy ubezpieczenia nieruchomości będącej przedmiotem tej hipoteki w przypadku gdy instytucja pośrednicząca uzna to za konieczne ze względu na potrzebę należytego zabezpieczenia wykonania zobowiązań wynikających z umowy o dofinansowanie.

7. W przypadku rozliczenia przez beneficjenta całości zaliczki w ramach operacji, w której zabezpieczenie było ustanowione w jednej z form określonych w ust. 5, zabezpieczenie to może, na wniosek beneficjenta, ulec zmianie i przyjąć formę weksla niezupełnego (in blanco) wraz z deklaracją wekslową. Rozpatrując wniosek beneficjenta, instytucja pośrednicząca bierze pod uwagę potrzebę należytego zabezpieczenia wykonania zobowiązań wynikających z umowy o dofinansowanie oraz dotychczasowy przebieg realizacji operacji.

8. W przypadku zawarcia przez beneficjenta z daną instytucją pośredniczącą kilku umów o dofinansowanie w ramach Programu Operacyjnego „Rybnactwo i Morze” realizowanych równocześnie, jeżeli łączna wartość zaliczek wynikająca z tych umów:

- 1) nie przekracza 5 000 000 zł – zabezpieczenie należytego wykonania zobowiązań wynikających z każdej z tych umów jest ustanawiane w formie określonej w ust. 3;
- 2) przekracza 5 000 000 zł – zabezpieczenie należytego wykonania zobowiązań wynikających z umowy o dofinansowanie, której zawarcie powoduje przekroczenie kwoty, o której mowa w ust. 5, oraz każdej kolejnej umowy o dofinansowanie jest ustanawiane w formach określonych w ust. 5.

§ 7. 1. Rozliczenie zaliczki lub jej transzy polega na wykazaniu przez beneficjenta wydatków kwalifikowalnych we wniosku o płatność złożonym do instytucji pośredniczącej w terminach i na warunkach określonych w umowie o dofinansowanie, z zastrzeżeniem ust. 3, oraz potwierdzeniu kwalifikowalności tych wydatków przez tę instytucję zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 24 ust. 1, 2 i 4 ustawy.

2. Rozliczenie zaliczki lub jej transzy może polegać również na zwrocie tej zaliczki lub jej transzy, pod warunkiem złożenia wniosku o płatność na kwotę i w terminie 14 dni od dnia upływu terminu określonych w umowie o dofinansowanie, nie później niż w dniu złożenia tego wniosku.

§ 8. 1. Termin złożenia wniosku o płatność w celu rozliczenia dotychczas otrzymanej zaliczki określa umowa o dofinansowanie.

2. W przypadku gdy pozostała do rozliczenia kwota dotychczas wypłaconej zaliczki przekracza 60% kwoty dofinansowania określonej w umowie o dofinansowanie, termin złożenia wniosku o płatność nie może być dłuższy niż 90 dni od dnia otrzymania zaliczki lub tej transzy zaliczki, po wypłaceniu której wysokość dotychczas otrzymanej kwoty zaliczki przekroczyła 60% kwoty dofinansowania.

3. W przypadku operacji realizowanych przez lokalne grupy działania w ramach działań, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 4 lit. b i c ustawy, termin złożenia wniosku o płatność, o którym mowa w ust. 1, określają przepisy wydane na podstawie art. 24 ust. 1 ustawy w ramach danego priorytetu, o którym mowa w art. 3 ust. 1 pkt 4 ustawy, w ramach którego jest realizowana operacja. Przepisów ust. 2 oraz § 3 ust. 3 i 4 nie stosuje się.

§ 9. 1. Wniosek o płatność w celu rozliczenia dotychczas otrzymanej zaliczki, poza spełnieniem wymagań określonych w aktach wykonawczych wydanych na podstawie art. 24 ust. 1 lub 2 ustawy, zawiera dane niezbędne do rozliczenia otrzymanej zaliczki, w tym:

- 1) kwotę zaliczki otrzymanej przez beneficjenta;
- 2) kwotę niewykorzystanej części zaliczki;
- 3) kwotę odsetek bankowych uzyskanych od wypłaconej zaliczki;
- 4) wyciąg z rachunku, o którym mowa w § 4 ust. 2.

2. Do wniosku o płatność, o którym mowa w ust. 1, dołącza się dokumenty potwierdzające prawidłowość rozliczenia zaliczki.

§ 10. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

MINISTER GOSPODARKI MORSKIEJ

I ŻEGLUGI ŚRÓDLĄDOWEJ

w porozumieniu

MINISTER ROZWOJU I FINANSÓW

UZASADNIENIE

Ustawa z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2016 r. poz. 1870, z późn. zm.) w art. 189 ust. 4a upoważnia ministra właściwego do spraw rybołówstwa, w porozumieniu z Ministrem Finansów, do wydania rozporządzenia, określającego warunki i tryb udzielania oraz rozliczania zaliczek, w tym zwrotu środków pochodzących z dotacji z budżetu państwa, a także terminy składania wniosków o płatność oraz ich zakres w ramach programu finansowanego z udziałem środków Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego, uwzględniając rodzaje beneficjentów i sposób wdrażania działań w ramach programu finansowanego z udziałem środków Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego.

W perspektywie finansowej na lata 2007–2013, minister właściwy do spraw rozwoju regionalnego upoważniony był do wydania rozporządzenia w sprawie warunków i trybu udzielania oraz rozliczania zaliczek oraz zakresu wniosków o płatność i terminów ich składania w ramach programów finansowanych z udziałem środków europejskich, w tym z Europejskiego Funduszu Rybackiego. Po zmianie ustawy o finansach publicznych, dokonanej przepisami ustawy z dnia 10 lipca 2015 r. o wspieraniu zrównoważonego rozwoju sektora rybackiego z udziałem Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego (Dz. U. poz. 1358 oraz z 2016 r. poz. 1203), upoważnienie do wydania analogicznego rozporządzenia dla Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego delegowane zostało na ministra właściwego do spraw rybołówstwa.

Wydane przez Ministra Rozwoju Regionalnego rozporządzenie z dnia 18 grudnia 2009 r. (Dz. U. z 2016 r. poz. 1161) umożliwiło szerokie zastosowanie zaliczek w ramach projektów, co posłużyło przyspieszeniu wydatkowania środków w ramach tych projektów, przyczyniając się tym samym do szybszego osiągnięcia przez budżet państwa i budżet środków europejskich dochodów z tytułu płatności okresowych przekazywanych Polsce przez Komisję Europejską. Przyspieszenie wydatkowania środków było również niezwykle istotne ze względu na obowiązującą w perspektywie finansowej 2007–2013 tzw. zasadą n+2, zgodnie z którą Komisja Europejska automatycznie anuluje część zobowiązania budżetowego, dla którego nie zostanie przedstawiony wniosek o płatność okresową w okresie dwóch lat od roku, w którym dany wydatek został zaplanowany.

Mając na uwadze powyższe oraz brak istotnych sygnałów wskazujących na potrzebę gruntownej modyfikacji rozwiązań wypracowanych od 2009 r., nie przewiduje się

wprowadzenia istotnych zmian w systemie udzielania zaliczek dla beneficjentów programu finansowanego ze środków Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego.

Celem projektowanego rozporządzenia jest przede wszystkim objęcie regulacjami obowiązującymi w perspektywie finansowej 2007–2013 programu operacyjnego realizowanego w ramach perspektywy 2014–2020, przy wprowadzeniu modyfikacji, wynikających z doświadczenia zdobytego przy wdrażaniu perspektywy 2007–2013.

Zgodnie z projektowanym rozporządzeniem, wypłata zaliczki w ramach przyznanego beneficjentowi dofinansowania będzie dokonywana na podstawie umowy o dofinansowanie, w terminach i wysokości w niej określonych. W przypadku, gdy zaliczka będzie przekazywana w kilku transzach, wypłata kolejnej transzy będzie uzależniona od rozliczenia wydatkowania dotychczas otrzymanej kwoty zaliczki. Natomiast rozliczenie zaliczki będzie polegało na wykazaniu przez beneficjenta poniesionych wydatków we wnioskach o płatność złożonych do właściwej instytucji, w terminach i na warunkach określonych w umowie o dofinansowanie oraz potwierdzeniu tych wydatków przez tę instytucję zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 24 ust. 1, 2 i 4 ustawy. Rozliczenie zaliczki lub jej transzy będzie mogło również polegać na zwrocie tej zaliczki lub jej transzy, pod tym jednak warunkiem, że beneficjent złoży wniosek o płatność w ww. sposób, i ww. zwrot nastąpi nie później niż w dniu złożenia tego wniosku.

Zgodnie z § 4 ust. 1 w zw. z § 2 ust. 1 pkt 1 projektu rozporządzenia zaliczka będzie wypłacana na wniosek beneficjenta, jeżeli zostanie to przewidziane w umowie o dofinansowanie. Zatem ani przepisy ww. ustawy, ani projektowanego rozporządzenia nie przewidują obowiązku skorzystania przez beneficjenta z dofinansowania w formie zaliczki ze środków Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego. Jednak w przypadku wyrażenia takiej woli, warunkiem wypłacenia beneficjentowi zaliczki będzie posiadanie przez niego wyodrębnionego rachunku bankowego przeznaczonego wyłącznie do obsługi tej zaliczki. Przyjęcie ww. rozwiązania podyktowane jest tym, że środki finansowe otrzymane tytułem zaliczki, a wypłacone w ramach dofinansowania danej operacji, będą musiały być wykorzystane wyłącznie na koszty kwalifikowalne określone w umowie o dofinansowanie. Tylko tak wykorzystane środki będą bowiem mogły zostać rozliczone przez beneficjanta. Podstawę weryfikacji dokonanych wydatków będzie stanowił wyciąg z rachunku, o którym mowa w § 4 ust. 2 projektu rozporządzenia, i, dzięki temu, że będzie on przeznaczony wyłącznie do obsługi otrzymanej zaliczki, ograniczy ryzyko wydatkowania środków

otrzymanych z jej tytułu na koszty niekwalifikowalne i ewentualne postępowania w przedmiocie ustalenia kwoty podlegającej zwrotowi. Odmienna sytuacja będzie miała miejsce w przypadku gdy, beneficjent, nie występując o wypłatę zaliczki, będzie realizował operację ponosząc koszty ze środków własnych i po zakończeniu tej operacji wystąpi o ich rozliczenie i zwrot. Wówczas ryzyko wydatkowania środków na koszty niekwalifikowalne ponosi wyłącznie beneficjent, bowiem na etapie rozliczenia operacji instytucja, z którą beneficjent zawarł umowę o dofinansowanie, dokona korekty kwoty dofinansowania przyznanej tą umową pomniejszając jej wysokość odpowiednio o koszty nie będące kosztami kwalifikowalnymi.

Ponadto, beneficjent będzie obowiązany do rozliczenia zaliczki w terminie 90 dni od dnia przekazania zaliczki na wskazany rachunek bankowy.

Istotną zmianą, względem perspektywy finansowej 2007–2013, jest ograniczenie terminu rozliczenia zaliczki do 90 dni, przy jednoczesnym określeniu definicji rozliczenia zaliczki jako wykazania poniesionych wydatków. Takie rozwiązanie zapewni szybsze wydatkowanie środków w ramach programu operacyjnego, motywując beneficjenta do starannego zaplanowania terminów wydatków. Jednocześnie, modyfikacja definicji rozliczenia zaliczki zapewni beneficjentowi możliwość wnioskowania o kolejną transzę zaliczki bez konieczności oczekiwania na weryfikację wniosku o płatność przez właściwą instytucję pośredniczącą.

Z kolei celem zmiany, o której mowa w § 2 ust. 3 projektu rozporządzenia, jest ograniczenie sytuacji, w których zaliczka niewykorzystana do końca roku musi być przez beneficjenta zwrócona we wskazanych terminach (zgodnie z przepisami prawa), po czym analogiczne środki są wypłacane beneficjentowi ponownie już na początku kolejnego roku kalendarzowego. Taki proces generuje znaczne obciążenia administracyjne zarówno dla beneficjentów, jak i dla zaangażowanych instytucji systemu wdrażania, a także zakłóca płynną realizację projektów, nie wnosząc istotnej wartości dodanej z punktu widzenia finansów publicznych. W związku z powyższym wskazane jest wyłączenie wybranych transferów zaliczkowych przekazywanych w formie dotacji spod ogólnej zasady wykorzystania jej do końca roku kalendarzowego i pozostawienie środków na rachunkach beneficjentów w celu ich wydatkowania zgodnie z umową o dofinansowanie.

Efektom wprowadzonej zmiany będzie wyeliminowanie znacznej liczby stosunkowo niewielkich transferów realizowanych na przełomie roku na linii beneficjent – instytucja –

beneficjent, dokonywanych w sytuacji, gdy z racji późnego przekazania dotacji beneficjentowi było szczególnie trudno w pełni wykorzystać zaliczkę do końca roku.

Dofinansowanie w formie zaliczki wypłacane będzie beneficjentowi po ustanowieniu i wniesieniu przez beneficjenta zabezpieczenia należytego wykonania zobowiązań wynikających z umowy o dofinansowanie, przy czym forma zabezpieczenia uzależniona będzie od kwoty dofinansowania, która przekazywana będzie w ramach operacji w formie zaliczki. W przypadku podmiotów świadczących usługi publiczne lub usługi w ogólnym interesie gospodarczym, o których mowa w art. 93 i art. 106 ust. 2 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, lub instytutów badawczych w rozumieniu ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o instytutach badawczych (Dz. U. z 2016 r. poz. 371, z późn. zm.), zabezpieczenie w formie weksla *in blanco* wraz z deklaracją wekslową będzie wystarczające niezależnie od łącznej kwoty przyznanej zaliczki.

Projekt rozporządzenia określa ponadto minimalny zakres informacji, jakie powinny zostać umieszczone we wniosku o płatność rozliczającym przyznaną zaliczkę. Projekt rozporządzenia przewiduje, że w ramach wniosku o płatność beneficjent przedstawiać będzie również kwotę niewykorzystanej oraz zwróconej części zaliczki. Zgodnie z projektowanym rozporządzeniem, odsetki liczone jak dla zaległości podatkowych, będą naliczane jedynie w przypadku, gdy w wyniku weryfikacji wniosku o płatność, określona przez właściwą instytucję pośredniczącą kwota dofinansowania będzie niższa niż wysokość rozliczonej zaliczki.

Projekt rozporządzenia jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Projekt rozporządzenia nie zawiera przepisów technicznych i w związku z tym nie podlega notyfikacji w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597).

Stosownie do art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) projekt niniejszego rozporządzenia zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji.

Projekt rozporządzenia zostanie ujęty w Wykazie prac legislacyjnych Ministra Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej.

<p>Nazwa projektu Projekt rozporządzenia Ministra Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej w sprawie warunków i trybu udzielania i rozliczania zaliczek, w tym zwrotu środków pochodzących z dotacji z budżetu państwa, oraz zakresu i terminów składania wniosków o płatność w ramach programu finansowanego z udziałem środków Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej i Ministerstwo Finansów</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu: Marek Gróbarczyk – Minister Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu: Janusz Wrona – Dyrektor Departamentu Rybołówstwa w MG MiŻŚ, tel. 22 623-24-04,</p>	<p>Data sporządzenia 28.04.2017 r.</p> <p>Źródło: Upoważnienie ustawowe: art. 189 ust. 4a ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2016 r. poz. 1870, z późn. zm.)</p> <p>Nr w wykazie prac:</p>
---	--

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Wykonanie upoważnienia zawartego w art. 189 ust. 4a ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych, zgodnie z którą minister właściwy do spraw rybołówstwa w porozumieniu z Ministrem Finansów określi, w drodze rozporządzenia, warunki i tryb udzielania oraz rozliczania zaliczek, w tym zwrotu środków pochodzących z dotacji z budżetu państwa, a także terminy składania wniosków o płatność oraz ich zakres w ramach programu finansowanego z udziałem środków Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego, uwzględniając rodzaje beneficjentów i sposób wdrażania działań w ramach programu finansowanego z udziałem środków Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Stworzenie regulacji prawnych mających na celu określenie warunków i trybu udzielania oraz rozliczania zaliczek, a także terminów składania wniosków o płatność oraz ich zakresu w ramach Programu Operacyjnego „Rybacktwo i Morze”.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Brak informacji.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt rozporządzenia

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
☐ Minister Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej, ☐ Agencja Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa, ☐ Samorządy województw ☐ Lokalne Grupy Działania oraz Lokalne Grupy Rybackie, ☐ Beneficjenci PO „Rybacktwo i Morze”	ok. 1600 podmiotów	ustawa o wspieraniu zrównoważonego rozwoju sektora rybackiego z udziałem Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego.	<p>Projekt określa warunki i tryb udzielania oraz rozliczania zaliczek, a także terminy składania wniosków o płatność oraz ich zakres w ramach programu finansowanego z udziałem środków Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego.</p> <p>Dofinansowanie w formie zaliczki będzie udzielane przez instytucje pośredniczące, o których mowa w art. 6 ustawy o EFMR, na warunkach i w sposób określony w projektowanym rozporządzeniu i będzie miało charakter fakultatywny. W związku z tym przewiduje się, że</p>

JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Saldo ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0

Źródła finansowania	Nie dotyczy.											
---------------------	--------------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Projektowane rozporządzenie reguluje kwestie techniczne dotyczące zaliczkowego finansowania operacji realizowanych w ramach Programu Operacyjnego „Rybnactwo i morze”. Alternatywą dla opisanego systemu jest przekazywanie dotacji w formie refundacji. Niezależnie od przyjętego rozwiązania, skala przekazanego dofinansowania nie ulega zmianie, zmienia się jedynie termin jego przekazania. Projektowane rozporządzenie nie określa nowych kierunków wsparcia, nie definiuje grup objętych dofinansowaniem ani nie określa jego norm. Projektowane rozporządzenie nie generuje tym samym nowych strumieni przepływu środków w stosunku do rozwiązania alternatywnego, w którym to całość wsparcia jest przekazywana w formie refundacji. Tym samym, regulacje projektowanego rozporządzenia mają neutralny wpływ na poziom dochodów i wydatków budżetu państwa, budżetu środków europejskich oraz budżetów jednostek samorządu terytorialnego.											
--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

		Skutki									
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	4	5	6	7	10	Łącznie (0-10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z ... r.)	duże przedsiębiorstwa										
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw										
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe										
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	Bez wpływu.									
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	Bez wpływu.									
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	Podniesienie jakości życia rybaków, hodowców ryb i ich rodzin.									
Niemierzalne											

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Wejście w życie rozporządzenia nie wpłynie na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość.											
--	---	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu rozporządzenia

☐ nie dotyczy	
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy

☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☒ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.	☒ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy	
Komentarz:		
9. Wpływ na rynek pracy		
Rozporządzenie nie będzie miało wpływu na rynek pracy.		
10. Wpływ na pozostałe obszary		
☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne:	☐ demografia ☐ mienie państwowe	☐ informatyzacja ☐ zdrowie
Omówienie wpływu	Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na inne obszary.	
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego		
Rozporządzenie wejdzie w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.		
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu ustawy oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?		
<p>Efekty wejścia w życie rozporządzenia w sprawie warunków i trybu udzielania i rozliczania zaliczek oraz zakresu i terminów składania wniosków o płatność w ramach programu finansowanego z udziałem środków Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego, będą natychmiastowe i nie wymagają pomiaru.</p> <p>Tym niemniej wysokość dofinansowania przekazanego w formie zaliczek będzie ujęta w ramach monitorowania realizacji i ewaluacji Programu Operacyjnego „Rybnictwo i Morze”. Zgodnie z art. 54–57 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1303/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiającego wspólne przepisy dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności, Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich oraz Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz ustanawiającego przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności i Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz uchylającego rozporządzenie Rady (WE) nr 1083/2006 (Dz. Urz. UE L 347 z 20.12.2013, str. 320, z późn. zm.), instytucja zarządzająca zapewnia wykonanie ewaluacji Programu Operacyjnego oraz przedkłada wyniki tych ewaluacji Komitetowi Monitorującemu oraz Komisji Europejskiej.</p> <p>W przypadku Programu Operacyjnego „Rybnictwo i Morze” ewaluacja jest prowadzona zgodnie z zawartym w programie operacyjnym planem ewaluacji, przy uwzględnieniu wskaźników finansowych oraz wskaźników dotyczących produktów i celów.</p>		
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)		
Brak.		

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ROZWOJU I FINANSÓW¹⁾

z dnia

**w sprawie rejestru podmiotów wykluczonych z możliwości otrzymania środków
przeznaczonych na realizację programów finansowanych z udziałem środków
europejskich**

Na podstawie art. 210 ust. 2 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2016 r. poz. 1870, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) sposób i tryb wpisywania podmiotów wykluczonych do rejestru;
- 2) wzór formularza zgłoszenia podmiotu podlegającego wpisowi do rejestru;
- 3) zakres przedmiotowy informacji, które będą zawarte w rejestrze;
- 4) sposób i tryb uzyskiwania informacji z rejestru;
- 5) tryb przekazywania informacji zawartych w rejestrze;
- 6) sposób i tryb dokonywania zmian w rejestrze.

§ 2. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:

- 1) ustawie – rozumie się przez to ustawę z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych;
- 2) właściwej instytucji – rozumie się przez to:
 - a) instytucję zarządzającą, instytucję pośredniczącą lub instytucję wdrażającą w rozumieniu ustawy z dnia 6 grudnia 2006 r. o zasadach prowadzenia polityki rozwoju (Dz. U. z 2016 r. poz. 383, 1250, 1948 i 1954 oraz z 2017 r. poz. 5) albo ustawy z dnia 3 kwietnia 2009 r. o wspieraniu zrównoważonego rozwoju sektora rybackiego z udziałem Europejskiego Funduszu Rybackiego (Dz. U. poz. 619 i 1241, z 2015 r. poz. 1358 oraz z 2016 r. poz. 1948), albo ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o zasadach realizacji programów w zakresie polityki spójności

¹⁾ Minister Rozwoju i Finansów kieruje działem administracji rządowej – gospodarka, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 30 września 2016 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Rozwoju i Finansów (Dz. U. poz. 1595).

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2016 r. poz. 1948, 1984 i 2260 oraz z 2017 r. poz. 60, 191, 659, 933, 935 i

finansowanych w perspektywie finansowej 2014–2020 (Dz. U. z 2016 r. poz. 217, 1579 i 1948 oraz z 2017 r. poz. ...),

- b) instytucję zarządzającą lub instytucję pośredniczącą dla Europejskiego Funduszu Pomocy Najbardziej Potrzebującym,
 - c) Krajowy Punkt Kontaktowy, Krajową Instytucję Koordynującą, operatora programu lub instytucję pośredniczącą w programach finansowanych ze środków, o których mowa w art. 5 ust. 3 pkt 2 ustawy, lub inny podmiot będący jednostką sektora finansów publicznych, któremu operator programu lub instytucja pośrednicząca, na podstawie porozumienia lub umowy, powierzyli wykonywanie części swoich zadań,
 - d) organ odpowiedzialny za wdrożenie instrumentu „Łącząc Europę” lub instytucja wdrażająca dla instrumentu „Łącząc Europę”;
- 3) rejestrze – rozumie się przez to rejestr podmiotów wykluczonych na podstawie art. 207 ustawy;
- 4) podmiocie wykluczonym – rozumie się przez to podmiot wykluczony z możliwości otrzymania środków przeznaczonych na realizację programów finansowanych z udziałem środków europejskich, w trybie określonym w art. 207 ustawy.

§ 3. 1. Podstawą wpisu do rejestru jest zgłoszenie podmiotu podlegającego wpisowi do rejestru.

2. Wzór formularza zgłoszenia podmiotu podlegającego wpisowi do rejestru, zwanego dalej „zgłoszeniem”, określa załącznik do rozporządzenia.

3. Właściwa instytucja zgłasza podmiot podlegający wpisowi do rejestru niezwłocznie po wystąpieniu przesłanki wykluczenia określonej w art. 207 ust. 4 pkt 1, 3 lub 4 ustawy.

4. Zgłoszenie powinno zawierać oznaczenie właściwej instytucji dokonującej zgłoszenia, informacje, o których mowa w § 6, oraz podpis osoby uprawnionej do reprezentowania właściwej instytucji, z podaniem imienia i nazwiska oraz pełnionej funkcji. W przypadku gdy prawo do reprezentowania właściwej instytucji wynika z upoważnienia, podpis powinien być dokonywany z klauzulą „z upoważnienia”.

5. Jeśli podmiot wykluczony nie posiada identyfikatora podatkowego, o którym mowa w art. 3 ustawy z dnia 13 października 1995 r. o zasadach ewidencji i identyfikacji podatników i płatników (Dz. U. z 2017 r. poz. 869), zwanego dalej „identyfikatorem podatkowym”, właściwa instytucja zgłasza podmiot oraz umieszcza w zgłoszeniu adnotację o tym braku.

6. Zgłoszenie sporządza się w formie dokumentu elektronicznego i przesyła za pośrednictwem elektronicznej platformy usług administracji publicznej „ePUAP”, o której mowa w ustawie z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. z 2017 r. poz. 570), zwanej dalej „ePUAP”.

§ 4. 1. Wpis podmiotu wykluczonego do rejestru jest dokonywany niezwłocznie po otrzymaniu zgłoszenia spełniającego wymogi określone w § 3 ust. 2, 4 i 5.

2. Jeżeli zgłoszenie nie spełnia wymogów określonych w § 3 ust. 2 lub 4, z zastrzeżeniem § 3 ust. 5, wpis podmiotu wykluczonego do rejestru nie jest dokonywany i Minister Finansów wzywa właściwą instytucję do uzupełnienia braków w terminie 7 dni od dnia doręczenia wezwania.

3. Jeżeli braki zgłoszenia dotyczą zakresu informacji, o których mowa w § 6, a informacje zawarte w zgłoszeniu umożliwiają wpis podmiotu wykluczonego do rejestru, wpis jest dokonywany.

4. W przypadku gdy właściwa instytucja nie uzupełni braków w terminie określonym w ust. 2, Minister Finansów zwraca się do odpowiedniej instytucji zarządzającej, Krajowego Punktu Kontaktowego, Krajowej Instytucji Koordynującej, lub podmiotu odpowiedzialnego za wdrożenie instrumentu „Łącząc Europę” z wnioskiem o podjęcie działań mających na celu uzupełnienie braków zgłoszenia.

5. W przypadku, o którym mowa w ust. 4, właściwa instytucja oraz odpowiednia instytucja lub podmiot, o których mowa w ust. 4, są zobowiązane do przesłania brakujących informacji niezwłocznie po ich uzyskaniu.

§ 5. 1. Podmiot wykluczony oraz właściwa instytucja, która dokonała zgłoszenia, są powiadamiane o wpisie dokonany w rejestrze.

2. Powiadomienie powinno zostać sporządzone w terminie 14 dni od dnia wpisu podmiotu do rejestru. Do sporządzenia i przesłania powiadomienia dla właściwej instytucji ma zastosowanie odpowiednio § 3 ust. 6. Powiadomienie dla podmiotu wykluczonego sporządzane jest w formie pisemnej i przesyłane za pośrednictwem upoważnionego pracownika właściwej instytucji albo przesyłką poleconą nadaną w placówce pocztowej operatora pocztowego w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe (Dz. U. z 2016 r. poz. 1113, 1250, 1823 i 1948).

§ 6. 1. Rejestr zawiera następujące informacje:

- 1) w przypadku osób fizycznych:
 - a) imię i nazwisko,
 - b) adres zamieszkania,
 - c) identyfikator podatkowy;
- 2) w przypadku osób prawnych i innych jednostek organizacyjnych nieposiadających osobowości prawnej:
 - a) nazwę i formę prawną,
 - b) adres siedziby,
 - c) identyfikator podatkowy;
- 3) dane o okolicznościach wykluczenia, w tym:
 - a) informację o dniu rozpoczęcia okresu wykluczenia,
 - b) informację o dniu dokonania zwrotu środków przez beneficjenta,
 - c) (uchylona),
 - d) wskazanie przyczyny wykluczenia, o której mowa w art. 207 ust. 4 ustawy,
 - e) określenie podstawy prawnej rozpoczęcia okresu wykluczenia, o której mowa w art. 207 ust. 5 i 6 ustawy,
 - f) dane właściwej instytucji, która przekazała informacje o wykluczeniu, dokonała stwierdzenia okoliczności, o których mowa w art. 207 ust. 4 pkt 1 i 4 ustawy, lub wydała decyzję, o której mowa w art. 207 ust. 9 ustawy;
- 4) dane o projekcie lub operacji, w tym nazwę programu operacyjnego, osi priorytetowej, działania, poddziałania i nazwę projektu lub operacji lub numer wniosku, natomiast dla projektów finansowanych z udziałem środków, o których mowa w art. 5 ust. 3 pkt 2 i 5c ustawy, nazwę mechanizmu finansowego lub programu współpracy, priorytetu i obszaru oraz nazwę projektu lub numer wniosku.

2. Jeżeli właściwa instytucja dokonująca zgłoszenia nie posiada w chwili dokonywania zgłoszenia informacji, o których mowa w ust. 1 pkt 3 lit. b, zgłasza je niezwłocznie po ich uzyskaniu, w sposób, o którym mowa w § 3 ust. 6.

§ 7. W sprawach zapewnienia zabezpieczenia informacji zawartych w rejestrze przed ich ujawnieniem osobom i podmiotom nieuprawnionym, w odniesieniu do informacji niebędących danymi osobowymi w rozumieniu ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2016 r. poz. 922), stosuje się odpowiednio przepisy rozporządzenia wydanego na podstawie art. 39a tej ustawy.

§ 8. 1. Informacje zawarte w rejestrze są udostępniane na podstawie wniosku sporządzonego i przekazanego w sposób, o którym mowa w § 3 ust. 6.

2. Wniosek beneficjenta dotyczący udostępnienia informacji w zakresie jego własnego statusu może być sporządzony w formie pisemnej, w formie dokumentu elektronicznego lub złożony ustnie do protokołu. Wniosek w formie dokumentu elektronicznego opatruje się zaawansowanym podpisem elektronicznym w rozumieniu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 910/2014 z dnia 23 lipca 2014 r. w sprawie identyfikacji elektronicznej i usług zaufania w odniesieniu do transakcji elektronicznych na rynku wewnętrznym oraz uchylającego dyrektywę 1999/93/WE (Dz. Urz. UE L 257 z 28.08.2014, str. 73) lub przesyła za pośrednictwem ePUAP.

3. Wniosek powinien zawierać informacje o podmiocie, którego dotyczy, określone w § 6 ust. 1 pkt 1 albo 2. Wniosek, z wyjątkiem wniosku beneficjenta, może dotyczyć więcej niż jednego podmiotu.

4. Po wpłynięciu wniosku zawarte w nim informacje są porównywane z informacjami zgromadzonymi w rejestrze. Po ustaleniu ich zgodności sporządza się odpowiedź zawierającą informację, czy podmiot, którego dotyczy wniosek, znajduje się w rejestrze.

5. W przypadku stwierdzenia rozbieżności między informacjami zawartymi we wniosku a informacjami zgromadzonymi w rejestrze, jeżeli nie budzą one wątpliwości co do tożsamości podmiotu wykluczonego, odpowiedź zawiera wykaz tych rozbieżności.

6. Odpowiedź zawierająca informacje o podmiocie wykluczonym, przed przekazaniem podmiotowi, który zgłosił wniosek, podlega kontroli pod względem jej kompletności.

7. Odpowiedź jest przekazywana podmiotowi, który zgłosił wniosek, w terminie 7 dni roboczych od dnia otrzymania wniosku.

8. Jeżeli dane podmiotu, którego dotyczy wniosek, nie są zgromadzone w rejestrze, podmiot, który zgłosił wniosek, jest informowany o tym fakcie w terminie 7 dni roboczych od dnia otrzymania wniosku.

9. W przypadku stwierdzenia, że zawarte we wniosku dane podmiotu, którego dotyczy, nie są wystarczające do dokonania jego identyfikacji w rejestrze, podmiot, który zgłosił wniosek, jest wzywany do jego uzupełnienia w terminie 7 dni roboczych od dnia doręczenia wezwania. Termin przekazania odpowiedzi, o której mowa w ust. 6, biegnie od dnia otrzymania odpowiedzi na wezwanie do uzupełnienia wniosku wystarczającej do identyfikacji podmiotu w rejestrze.

10. W przypadku nieuzupełnienia wniosku w trybie określonym w ust. 9, informacji nie udostępnia się.

11. Do sporządzenia i przesłania odpowiedzi na wniosek dla właściwej instytucji stosuje się odpowiednio § 3 ust. 6. Odpowiedź dla podmiotu wykluczonego sporządzana jest w formie pisemnej i przesyłana za pośrednictwem upoważnionego pracownika właściwej instytucji albo przesyłką poleconą nadaną w placówce pocztowej operatora pocztowego w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe.

§ 9. 1. W celu zapewnienia zgodności zawartych w rejestrze informacji o podmiotach wykluczonych z aktualnym stanem faktycznym i prawnym, niezwłocznie po otrzymaniu wniosku właściwej instytucji o dokonanie zmiany w rejestrze, zmiana jest dokonywana.

2. Zmiana w rejestrze może polegać także na usunięciu wpisu.

3. Jeżeli właściwa instytucja poweźmie wiadomość o zmianie informacji o podmiocie wykluczonym, o których mowa w § 6, jest obowiązana niezwłocznie złożyć wniosek, o którym mowa w ust. 1.

4. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, jest składany w formie uzupełnionego zgłoszenia, ze wskazaniem, które pola formularza zawierają zmienione dane. W przypadku, o którym mowa w ust. 2, wskazania tego nie dokonuje się.

5. Wpis do rejestru jest usuwany z urzędu, niezwłocznie po upływie okresu wykluczenia.

6. Podmiot wykluczony oraz właściwa instytucja są powiadamiane o zmianach w rejestrze, w tym o usunięciu wpisu z rejestru.

7. Powiadomienie powinno zostać sporządzone w terminie 14 dni od dnia dokonania zmiany w rejestrze. Do sporządzenia i przesłania powiadomienia dla właściwej instytucji stosuje się odpowiednio § 3 ust. 6. Powiadomienie dla podmiotu wykluczonego sporządzane jest w formie pisemnej i przesyłane za pośrednictwem upoważnionego pracownika właściwej instytucji albo przesyłką poleconą nadaną w placówce pocztowej operatora pocztowego w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe.

§ 10. 1. W przypadku dokonania czynności, o których mowa w § 3 ust. 3 lub § 9 ust. 1, przez więcej niż jedną właściwą instytucję, gdy okoliczności wykluczenia, o których mowa w § 6 ust. 1 pkt 3 lit. a–e, oraz dane, o których mowa w § 6 ust. 1 pkt 4, są tożsame, wpis do rejestru, zmiana wpisu do rejestru lub jego usunięcie są dokonywane na podstawie czynności dokonanej w terminie wcześniejszym.

2. W przypadku gdy czynności, o których mowa w § 3 ust. 3 lub § 9 ust. 1, dokonane przez więcej niż jedną właściwą instytucję dotyczą tego samego podmiotu wykluczonego, który został wykluczony z tej samej przyczyny, a między przekazanymi informacjami zachodzą rozbieżności, Minister Finansów zwraca się do odpowiedniej instytucji zarządzającej, Krajowego Punktu Kontaktowego, Krajowej Instytucji Koordynującej lub podmiotu odpowiedzialnego za wdrożenie instrumentu „Łącząc Europę” z wnioskiem o wyjaśnienie tych rozbieżności.

3. Jeżeli wyjaśnienie rozbieżności, o których mowa w ust. 2, nie nastąpi w terminie 14 dni od dnia przekazania wniosku do instytucji zarządzającej, Krajowego Punktu Kontaktowego, Krajowej Instytucji Koordynującej lub podmiotu odpowiedzialnego za wdrożenie instrumentu „Łącząc Europę”, w rejestrze zamieszczana jest informacja o występowaniu tych rozbieżności.

4. W przypadku gdy wyjaśnienie rozbieżności nastąpi po upływie terminu, o którym mowa w ust. 3, instytucja zarządzająca, Krajowy Punkt Kontaktowy, Krajowa Instytucja Koordynująca lub podmiot odpowiedzialny za wdrożenie instrumentu „Łącząc Europę” niezwłocznie przekazuje je Ministrowi Finansów.

§ 11. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

MINISTER ROZWOJU I FINANSÓW

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia w sprawie rejestru podmiotów wykluczonych z możliwości otrzymania środków przeznaczonych na realizację programów finansowanych z udziałem środków europejskich jest związany z koniecznością wykonania zmienionej delegacji ustawowej zawartej w art. 210 ust. 2 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2016 r. poz. 1870, z późn. zm.).

Zgodnie z projektowaną zmianą powyższej delegacji, zaproponowana w art. 8 pkt 7 projektu ustawy o zmianie ustawy o zasadach realizacji programów w zakresie polityki spójności finansowanych w perspektywie finansowej 2014–2020 oraz niektórych innych ustaw, minister właściwy do spraw finansów publicznych, określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) sposób i tryb wpisywania podmiotów wykluczonych na podstawie art. 207 ustawy do rejestru podmiotów wykluczonych, o którym mowa w art. 210 ust. 1 ustawy,
- 2) wzór formularza zgłoszenia podmiotu podlegającego wpisowi do rejestru,
- 3) zakres przedmiotowy informacji, które będą zawarte w rejestrze,
- 4) sposób i tryb uzyskiwania informacji z rejestru,
- 5) tryb przekazywania informacji zawartych w rejestrze,
- 6) sposób i tryb dokonywania zmian w rejestrze

– zapewniając ochronę informacji zawartych w rejestrze przed ich ujawnieniem osobom i podmiotom nieuprawnionym oraz mając na uwadze, że zgłoszenie podmiotu do rejestru, uzyskiwanie informacji z rejestru, udostępnianie i przekazywanie informacji zawartych w rejestrze odbywa się za pośrednictwem elektronicznej platformy usług administracji publicznej ePUAP, o której mowa w przepisach o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne, z wyjątkiem udostępniania i przekazywania informacji beneficjentom.

Zmiana delegacji zaproponowana w projekcie ustawy polega na rozszerzeniu części wspólnej art. 210 ust. 2 ustawy, poprzez dodanie obowiązku dla ministra zapewnienia w przepisach rozporządzenia, że zgłoszenie podmiotu do rejestru, uzyskiwanie informacji z rejestru, udostępnianie i przekazywanie informacji zawartych w rejestrze odbywa się za pośrednictwem elektronicznej platformy usług administracji publicznej ePUAP, o której mowa w przepisach o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne, z wyjątkiem udostępniania i przekazywania informacji beneficjentom.

W świetle powyższego, zmiana rozporządzenia dostosowująca jego brzmienie do zmienionej delegacji ustawowej polegać będzie na zmianie treści przepisów regulujących kwestie zgłoszenia podmiotu do rejestru, uzyskiwania informacji z rejestru oraz udostępniania i przekazywania informacji zawartych w rejestrze. Są to: § 3 ust. 6, § 5 ust. 2, § 8 ust. 10 oraz § 9 ust. 7.

Podstawowym przepisem rozporządzenia określającym formę zgłoszenia do rejestru jest § 3 ust. 6. Zmiana tego przepisu polega na usunięciu jego pkt. 1, umożliwiającego dokonanie zgłoszenia w formie papierowej i pozostawieniu jedynie możliwości dokonania zgłoszenia w formie elektronicznej, za pośrednictwem platformy ePUAP.

Konstrukcja § 5 ust. 2, § 8 ust. 11 oraz § 9 ust. 7 polega na odesłaniu do § 3 ust. 6 poprzez jego odpowiednie zastosowanie. Konstrukcja tych przepisów nie ulega zmianie. Konieczne jest jednak dostosowanie ich brzmienia do zmienionej delegacji ustawowej, polegające na zagwarantowaniu możliwości udostępniania i przekazywania informacji beneficjentom także w formie papierowej.

Projekt nie wymaga przedstawienia Komisji Europejskiej oraz innym organom i instytucjom Unii Europejskiej.

Przedmiot niniejszej regulacji nie jest objęty prawem Unii Europejskiej.

Zgodnie z art. 2 ust. 1 decyzji Rady 98/415/WE z dnia 29 czerwca 1998 r. w sprawie konsultacji Europejskiego Banku Centralnego udzielanych władzom krajowym w sprawie projektów przepisów prawnych (Dz. Urz. WE L 189 z 03.07.1998, str. 42; Dz. Urz. UE Polskie Wydanie Specjalne rozdz. 1, t. 1, str. 446), projekt rozporządzenia nie wymaga konsultacji z Europejskim Bankiem Centralnym.

Projektowane rozporządzenie nie podlega procedurze notyfikacji zgodnie z przepisami rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597).

W związku z art. 50 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2016 r. poz. 1870), projektodawca nie przewiduje, aby rozporządzenie miało wpływ na sektor finansów publicznych, w tym na zwiększenie wydatków lub zmniejszenie dochodów jednostek sektora finansów publicznych.

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248), projekt rozporządzenia został umieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji w zakładce Rządowy Proces Legislacyjny.

<p>Nazwa projektu Projekt rozporządzenia Ministra Rozwoju i Finansów w sprawie rejestru podmiotów wykluczonych z możliwości otrzymania środków przeznaczonych na realizację programów finansowanych z udziałem środków europejskich</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Finansów</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Hanna Majszczyk</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu: Barbara Styczeń, Zastępca Dyrektora Departamentu Instytucji Płatniczej, Tel. +48 22 694 58 10, e-mail Barbara.Styczen@mf.gov.pl</p>	<p>Data sporządzenia: 15.03.2016.</p> <p>Źródło:</p> <p>Nr w wykazie prac 157</p>
--	---

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Przyczyną wydania rozporządzenia Ministra Rozwoju i Finansów w sprawie rejestru podmiotów wykluczonych z możliwości otrzymania środków przeznaczonych na realizację programów finansowanych z udziałem środków europejskich jest konieczność dostosowania przepisów dotychczasowego rozporządzenia do zmienionej delegacji ustawowej. Przepis art. 210 ust. 2 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2016 r. poz. 1870, z późn. zm.) został rozszerzony obowiązkiem zapewnienia przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych w przepisach rozporządzenia, że zgłoszenie podmiotu do rejestru, uzyskiwanie informacji z rejestru, udostępnianie i przekazywanie informacji zawartych w rejestrze odbywa się za pośrednictwem elektronicznej platformy usług administracji publicznej ePUAP, o której mowa w przepisach o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne, z wyjątkiem udostępniania i przekazywania informacji beneficjentom.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

W rozporządzeniu dokonuje się zmiany § 3 ust. 6, § 5 ust. 2, § 8 ust. 10 oraz § 9 ust. 7. W § 3 ust. 6 usuwa się pkt. 1, umożliwiając dokonanie zgłoszenia beneficjenta do rejestru w formie papierowej – pozostawia się jedynie możliwość dokonania zgłoszenia w formie elektronicznej, za pośrednictwem platformy ePUAP. Konstrukcja § 5 ust. 2, § 8 ust. 10 oraz § 9 ust. 7, odsyłająca do § 3 ust. 6 pozostaje bez zmian. Przepisy te uzupełniane są jedynie tak, aby zagwarantować możliwość udostępniania i przekazywania informacji beneficjentom także w formie papierowej.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Rejestr podmiotów wykluczonych jest rozwiązaniem specyficznym dla Polski. Instrument ten nie funkcjonuje w innych krajach członkowskich OECD/UE, nie ma zatem możliwości porównania proponowanych zmian z analogicznymi regulacjami w innych państwach członkowskich.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Instytucje zaangażowane w proces realizacji programów finansowanych z udziałem środków europejskich, uprawnione do zgłaszania podmiotów wykluczonych do rejestru i uzyskiwania informacji z rejestru			Zmiana formy zgłaszania podmiotów do rejestru, uzyskiwania informacji z rejestru, udostępniania i przekazywania informacji zawartych w rejestrze.

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

--

	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	
Niemierzalne		
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Projekt rozporządzenia nie wpłynie na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw.	
8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu		
x nie dotyczy		
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy	
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.	☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy	
Komentarz:		
9. Wpływ na rynek pracy		
Rozporządzenie nie będzie miało wpływu na rynek pracy.		
10. Wpływ na pozostałe obszary		
☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne:	☐ demografia ☐ mienie państwowe	☐ informatyzacja ☐ zdrowie
Omówienie wpływu	Projekt rozporządzenia nie wpłynie na pozostałe obszary.	
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego		
Wykonywanie przepisów rozporządzenia nastąpi od dnia jego wejścia w życie.		
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?		
Ze względu na charakter kwestii regulowanych w projekcie rozporządzenia nie przewiduje się ewaluacji efektów projektu oraz nie opracowano mierników.		
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)		
Nie dotyczy.		